การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวา ของครูจีรพล เพชรสม

น.ส.ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PERFORMANCE METHODS OF SAW-U FOR PHELNG THEP NIMIT SAM CHAN FOLLOWED BY KRAW NOK PASA IN KHREUNGSAI PIJAVA BY KRU JIRAPON PETCHSOM

Miss Chutikarn Klanrit

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Thai Music
Department of Music
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
Chulalongkorn University
Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอก ภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม
โดย	น.ส.ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์
สาขาวิชา	ดุริยางค์ไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ เชิดชู)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์ : การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม. (PERFORMANCE METHODS OF SAW-U FOR PHELNG THEP NIMIT SAM CHAN FOLLOWED BY KRAW NOK PASA IN KHREUNGSAI PIJAVA BY KRU JIRAPON PETCHSOM) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์เรื่องการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาและการดำเนินทำนองของซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา สำหรับการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม ผลการศึกษาพบว่าซออู้เป็นเครื่องดนตรีที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในวงเครื่องสายปี่ชวา การบรรเลงซออู้ของครูจีรพล เพชรสม ในวงเครื่องสายปี่ชวาต้องใช้ทักษะขั้นสูงในการปฏิบัติ มีความรู้แตกฉานบรรลุนิติภาวะทางดนตรี สามารถเลือกใช้สำนวนกลอนอย่างเหมาะสม สร้างสีสันให้แก่วง และสร้างปฏิสัมพันธ์ทางดนตรี ผู้บรรเลงต้องแม่นยำในทำนองหลักและมีปฏิภาณไหวพริบที่ต้องตัดสินใจและปฏิบัติรวดเร็ว เนื่องจากวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นวงที่มีแนวในการบรรเลงเร็วผู้บรรเลงต้องมีวิธีในการผูกทำนองเพื่อให้การดำเนินทำนองของซออู้มีคุณภาพ โดดเด่น และเกิดความสมดุลในการบรรเลงรวมวง เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาของครูจีรพล เพชรสม ใช้กลวิธีในการดำเนินทำนองซออู้ได้แก่ 1. การล้วงจังหวะ 2. การย้อยจังหวะ 3. การโดดเสียง 4. การกล้ำเสียง 5. การย้ำเสียง 6. การรูดนิ้ว 7. การสะบัดนิ้ว 8. การสะบัดคันชัก 9. การพรมนิ้ว 10. การเน้นคันชัก ลักษณะดังกล่าวเป็นการดำเนินทำนองเฉพาะของครูจีรพล เพชรสมในการสร้างเสียงซออู้ที่เป็นเป็นเครื่องดนตรีเสียงทุ้มต่ำให้ปรากฏเสียงดัง ฟังชัด ไพเราะและอรรถรสในการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา

สาขาวิชา ดุริยางค์ไทย ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา 2565 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6382001335 : MAJOR THAI MUSIC

KEYWORD: The performance method of Saw-U Khreungsai Pijava ensemble Jirapon Petchsom

Chutikarn Klanrit : PERFORMANCE METHODS OF SAW-U FOR PHELNG THEP NIMIT SAM CHAN FOLLOWED BY KRAW NOK PASA IN KHREUNGSAI PIJAVA BY KRU JIRAPON PETCHSOM. Advisor: Assoc. Prof. PORNPRAPIT PHOASAVADI, Ph.D.

The study aimed to explore the context of Saw-U performance in Khreungsai Pijava ensemble and study the performance method of Saw-U for the song "Thep Nimit Sam Chan" followed by "Kraw Nok Pasa" in Khreungsai Pijava ensemble by Master Jirapon Petchsom. The findings showed that Saw-U played a vital role in the ensemble. Master Jirapong Petchsom's performance with the Saw-U in the ensemble required advanced skills: extensive musical knowledge, achieving a state of musical transcendence, selecting suitable melodies to perform, and rendering musical interactions.The performer must be precise in the main melodies of the tunes and possessed quick decision-making and execution abilities. Given the fast tempo characteristic of Khreungsai Pijava performances, Saw-U performers were required to possess the proficiency to skillfully devise melodic structures. The study revealed special techniques used by Master Jirapon Petchsom for this tune including *(1) luang jangwa* (advancing phrasing); *(2) yoi jangwa* (delaying phrasing)*; (3) dot siang* (wide intervals)*; (4) klam siang* (gliding)*; (5) yam siang* (repetition)*; (6) rood niew* (sliding)*; (7) sa-but niew* (triplet by fingering)*; (8) sa-but khan chak* (triplet by bowing)*; (9) prom niew (trill); (10) nen khan chak* (accentuated bowing techniques)*;* These techniques represented the distinctive style of Master Jirapon Petchsom in creating the sound of Saw-U, a low-pitched musical instrument, to produce resonant, clear, and aesthetical performances of the Saw-U in the Khreungsai Pijava ensemble.

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Thai Music Student's Signature .....

Academic Year: 2022 Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณครูจีรพล เพชรสม ที่ได้กรุณาถ่ายทอดการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาสำหรับบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาให้แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตา ตลอดจนมอบองค์ความรู้เกี่ยวกับการบรรเลงซออู้และการนำไปใช้ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่คอยให้คำแนะนำให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนแนะนำแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลในเรื่องของวงเครื่องสายปี่ชวา อีกทั้งยังให้ความรู้แก่ผู้วิจัยอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์ รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี ศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ อาจารย์ ดร.ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ เชิดชู ที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์แก่วิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยสนับสนุนผู้วิจัยอยู่เสมอ นายศุภพิพัฒน์ โพธิ์สุวรรณ นายภัทรภูมิ นิลวรรณ์ นายเมธีพัฒน์ ชุ่มชื่น รวมถึงเพื่อน ๆ ปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตร์รุ่นที่ 20 และพี่น้องสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ทั้งนี้ขอขอบพระคุณสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มอบโอกาสเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เพื่อนำองค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับไปสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมและสืบสานอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีไทยสืบไป

ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ค

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ง

กิตติกรรมประกาศ ..... จ

สารบัญ ..... ฉ

สารบัญตาราง ..... ซ

สารบัญรูปภาพ ..... ฌ

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ 2

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย 2

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3

บทที่ 2 มูลบทที่เกี่ยวข้องวงเครื่องสายปี่ชวา 8

2.1 ประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา 8

2.2 การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา 15

2.2.1 รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวา 16

2.2.2 บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวา 21

2.3 ประวัติครูจีรพล เพชรสม 33

2.3.1 การศึกษาของครูจีรพล เพชรสม 34

2.3.2 ด้านประวัติการทำงานของครูจีรพล เพชรสม 35

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.3.3 การได้รับการถ่ายทอดและประสบการณ์ในการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพรชสม 39
2.3.4 อุปนิสัยของครูจีรพล เพชรสม 40
บทที่ 3 เพลงเทพนิมิต สามชั้นและเพลงกราวนอกภาษา 44
3.1 ประวัติเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกราวนอกภาษา 44
3.2 โครงสร้างทำนองเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา 51
3.2.1 เพลงเทพนิมิต สามชั้น 51
3.2.2 เพลงกราวนอกภาษา 53
บทที่ 4 วิเคราะห์การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม 113
4.1 สัญลักษณ์และข้อกำหนดในการบันทึกโน้ต 113
4.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียง 113
4.1.2 สัญลักษณ์แทนกลวิธีพิเศษและลักษณะการดำเนินทำนองทำนอง 113
4.1.3 สัญลักษณ์แทนกลุ่มเสียงปัญจมูล 115
4.1.4 ตารางบันทึกการดำเนินทำนองซออู้ 115
4.2 วิเคราะห์การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม 115
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ 227
5.1 สรุป 227
5.2 ข้อเสนอแนะ 228
บรรณานุกรม 229
ประวัติผู้เขียน 231

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ประวัติการได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ 37

ตารางที่ 2 โครงสร้าง สังคีตลักษณ์ จังหวะฉิ่งและหน้าทับ 111

ตารางที่ 3 สรุปกลุ่มปัญจมูล 222

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) 10

ภาพที่ 2 รูปแบบที่ 1 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว 17

ภาพที่ 3 รูปแบบที่ 2 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ 17

ภาพที่ 4 รูปแบบที่ 3 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (มีซออู้ 1 คัน) 18

ภาพที่ 5 ผู้วิจัยสัมภาษณ์อาจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน 20

ภาพที่ 6 ตำแหน่งการเลื่อนรัดอกซอด้วง 24

ภาพที่ 7 ครูจีรพล เพชรสม 33

ภาพที่ 8 รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน (บรรเลงจะเข้) ครูเชวงศักดิ์ โพธิ์สมบัติ (บรรเลงซอด้วง) ครูจีรพล เพชรสม (บรรเลงซออู้) 35

ภาพที่ 9 ครูจีรพล เพชรสม ได้รับตำแหน่งงนักวิชาการละครและดนตรีด้านดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน 36

ภาพที่ 10 ครูจีรพล เพชรสมเข้ารับพระราชทานเข็มที่ระลึกเนื่องในงาน “วิศิษฏศิลปิน” 37

ภาพที่ 11 หนังสือหลวงไพเราะเสียงซอฝากไว้ (ซออู้) ระบบ P.Q.C.T 38

ภาพที่ 12 ครูจีรพล เพชรสม 40

ภาพที่ 13 ผู้วิจัยสัมภาษณ์และเข้ารับการถ่ายทอดเพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษา 48

ภาพที่ 14 วงเครื่องสายปี่ชวา งานจุฬาวาทิต ครั้งที่ 38 วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2536 49

ภาพที่ 15 วงเครื่องสายปี่ชวา “วงศิษย์ครูละเมียด จิตตเสวี บรรเลงเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา” งาน 100 ปี คุณครูละเมียด จิตตเสวี วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2557 50

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วงเครื่องสายปี่ชวา เกิดการประสมวงรูปแบบใหม่ระหว่างวงปี่ชวากลองแขกและวงเครื่องสายไทยราวสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว วงเครื่องสายปี่ชวามีระดับเสียงที่ดังและสูง เนื่องจากมีปี่ชวาเป็นประธานและใช้ขลุ่ยหลิบ โดยตัดขลุ่ยเพียงอออออกจากวงเครื่องสายไทย นำกลองแขกเข้าควบคุมจังหวะแทนโทนรำมะนา (บุญธรรม ตราโมท, 2481 น. 12) ดังนั้นวงเครื่องสายปี่ชวาจึงมีระดับเสียงสูงและมีระบบเสียงที่ใช้บรรเลงซับซ้อนและมีความเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นผู้ที่สามารถบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวานั้นต้องมีทักษะการบรรเลงสูงและชำนาญในระบบเสียงและมีประสบการณ์ในการดำเนินทำนองในวงเครื่องสายไทย เนื่องจากวงเครื่องสายปี่ชวานั้นเป็นวงที่ต้องใช้แนวการบรรเลงค่อนข้างรวดเร็ว ผู้บรรเลงจึงต้องมีไหวพริบ ความคล่องตัวและมีความรอบรู้ในการบรรเลงเป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นวงที่เปิดโอกาสให้กับผู้บรรเลงทุกเครื่องได้มีอิสระในการแปรทำนองและนำความสามารถที่สั่งสมมา แสดงศักยภาพของผู้บรรเลงทั้งในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการบรรเลงเพื่อแสดงให้ปรากฏในเชิงประจักษ์

นักดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวาของกรมศิลปากรในยุคแรกนั้นมีนักดนตรีที่มากความสามารถ เช่น ครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) บรรเลงซออู้ ครูเทียบ คงลายทอง บรรเลงปี่ชวา ครูละเมียด จิตตเสวี (นางสนิท บรรเลงการ) บรรเลงจะเข้ ครูประเวช กุมุท บรรเลงซอด้วง เมื่อระยะหลังครูหลวงไพเราะเสียงซอมีอายุมากขึ้น ทำให้ลูกศิษย์ของท่านได้เริ่มเข้าร่วมบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาแทน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน บรรเลงจะเข้ ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ บรรเลงซอด้วง ครูจีรพล เพชรสม บรรเลงซออู้ ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) บรรเลงปี่ชวา ครูจีรพล สมเพชร สมเป็นหนึ่งในบุคคลที่สำคัญและเชี่ยวชาญด้านการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาจากการสั่งสมความรู้และประสบการณ์จากครูผู้มีฝีมือและได้รับการยกย่องในอดีตจวบจนปัจจุบัน

ครูจีรพล เพชรสม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องสายไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ดและถือได้ว่าเป็นศิษย์ที่ได้รับการถ่ายทอดการบรรเลงซออู้โดยตรงจากครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) ท่านได้สั่งสมองค์ความรู้และประสบการณ์ด้านเครื่องสายไทย มีความสามารถและเชี่ยวชาญในการบรรเลงซออู้ทั้งในการบรรเลงเดี่ยวและการบรรเลงรวมวง รวมไปถึงการบรรเลงซออู้ไวเครื่องสายปี่ชวาที่ต้องใช้ความสามารถขั้นสูงและประสบการณ์ในการบรรเลง ครูจีรพล เพชรสม มีผลงานทั้งด้านการบรรเลงและด้านวิชาการเป็นที่ประจักษ์ในกลุ่มนักดนตรีและได้รับการสืบทอดระเบียบวิธีในการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา 4 ภาษา ได้แก่ ลาว ชวา จีน และญวน ซึ่งเป็นเพลงที่นิยมบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา เป็นเพลงทางพื้นและเพลงบังคับทาง รูปแบบเพลงดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงแสดงทักษะเฉพาะตน ความสามารถ ปฏิภาณไหวพริบ การดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาที่แตกต่างกันด้วยข้อจำกัดของระดับเสียงและด้วยเหตุดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษากลวิธีการบรรเลงของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม โดยการศึกษาวิธีคัดสรรสำนวนกลอนและวิธีผูกกลอนเพื่อดำเนินทำนองให้เสียงของซออู้เกิดความโดดเด่นสู่ผู้ฟังให้ได้ยินอย่างชัดเจนและมีปฏิสัมพันธ์ทางดนตรีกับซอด้วง จะเข้ ปี่ชวาและขลุ่ย ผู้บรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ผู้บรรเลงจำเป็นต้องอาศัยทักษะความชำนาญในการบรรเลงขั้นสูงเพื่อให้เกิดเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล รวมถึงเกิดสุนทรียรสของวงเครื่องสายปี่ชวาเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านดนตรีไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษามูลบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินทำนองซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษา

1.2.2 เพื่อศึกษาการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา สำหรับการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

1.3.1 รวบรวมข้อมูลด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดต่าง ๆ ได้แก่

- สำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หอสมุดดนตรีไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักหอสมุดแห่งชาติ
- ห้องสมุดดนตรีสมเด็จพระเทพรัตน์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- กลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
- ห้องสมุดดนตรีทูลกระหม่อมสิรินธร

1.3.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย ทั้งหมด 8 ท่าน ได้แก่

1.3.2.1 รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.2.2 ครูจีรพล เพชรสม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องสายไทย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.3.2.3 รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน อาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

1.3.2.4 ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องสายไทย วิทยาลัยนาฏ-ศิลปเชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.3.2.5 ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร

1.3.2.6 อาจารย์ ดร.ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศิลป์-ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.2.7 ศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางค-ศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.2.8 รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ดำเนินการเข้ารับการถ่ายทอดวิธีการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาจากครูจีรพล เพชรสม

3.4 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์

3.5 สรุปผลการวิจัยและจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบมูลบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา

1.4.2 ทราบการดำเนินทำนองของซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น และเพลงกราวนอกภาษา สำหรับการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 ด้านวงเครื่องสายปี่ชวา

พูนพิศ อมาตยกุล (2527) หนังสือดนตรีวิจักษ์ มีเนื้อหาอธิบายเรื่องเครื่องสายปี่ชวาว่าเป็นวงเครื่องสายผสมที่นิยมในรูปแบบหนึ่ง แต่ปัจจุบันไม่ได้หาฟังได้บ่อย ใช้ปี่ชวาบรรเลงทำนองหลักประกอบกับซอด้วง ขลุ่ยหลิบ ซออู้ จะเข้ ฉิ่ง และกลองแขกที่เป็นเครื่องกำกับจังหวะ เรียกว่าเครื่องสายปี่ชวาวงเล็ก แต่หากเป็นวงใหญ่จะมีเครื่องดนตรีที่เพิ่มเข้ามาเป็นจะเข้ 2 ตัว ซออู้ 2 คัน ซอด้วง 2 คัน เพิ่มเครื่องประกอบจังหวะคือฉาบเล็ก กรับเสภา และโหม่ง เป็นต้น แต่ในปัจจุบันจะหาคนที่ดีดจะเข้ฝีมือดีในการบรรเลง 3 คนมาบรรเลงรวมกันนั้นค่อนข้างยาก คนเป่าปี่ชวาดีนั้นก็มีน้อย นักดนตรีทุกเครื่องในวงต้องเป็นผู้ที่มีฝีมือจัดจ้านในการบรรเลง เช่น ซอก็ต้องบรรเลงในทำนองที่เร็วได้แต่ต้องเรียบร้อย เนื่องด้วยเสียงของปี่ชวาที่สูงและแหลม รวมถึงบรรเลงด้วยความเร็วที่มากกว่า

วงดนตรีอื่น ๆ นักร้องคนวงนี้ก็ต้องร้องในเสียงที่สูงขึ้นไปให้เท่ากับวง ส่วนการบรรเลงมักมีเพลงที่เป็นเพลงบังคับของวงเครื่องสายปี่ชวาโดยเฉพาะ เช่น เพลงโหมโรงสรหม่า เพลงเรื่องชมสมุทร ออกภาษาต่าง ๆ (พูนพิศ อมาตยกุล, 2527 น. 43)

ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน (2559) เสนอหลักการผสมเครื่องสายปี่ชวา ตำแหน่งการวางเครื่องดนตรี ขอบเขตของเสียง บทบาทหน้าที่ สุนทรียรสของวงเครื่องสายปี่ชวา ระเบียบวิธีการบรรเลงทั้งในเรื่องของระดับเสียงที่ใช้ การเทียบเสียง แนวในการบรรเลง การสอดทำนองของเครื่องดนตรีแบบแผนในการบรรเลงและเพลงที่นิยมใช้ในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา อีกทั้งมีกรณีศึกษาในการแปรทำนองของจะเข้สำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา จากหนังสือดังกล่าวปรากฏเนื้อหาสำคัญที่มีความเชื่อมโยงกับงานของผู้วิจัยในเรื่องของมูลบทที่เกี่ยวข้องของประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา

พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์ (2559) มีเนื้อหาอธิบายถึงวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นวงที่นำปี่ชวาเข้ามาประสมในวงเครื่องสายและเป็นเครื่องดนตรีหลักในวง ซอจึงต้องเพิ่มระดับเสียงให้เทียบเท่ากับปี่ชวา อีกทั้งยังเปลี่ยนจากการใช้ขลุ่ยเพียงออกมาใช้ขลุ่ยหลิบ เปลี่ยนจากการใช้โทนรำมะนามาใช้กลองแขกเพื่อให้มีเสียงที่ดังมากยิ่งขึ้น วงเครื่องสายปี่ชวานั้นจะเน้นการบรรเลงที่สนุกสนานพร้อมกับการอวดฝีมือของผู้บรรเลง ดังนั้นผู้บรรเลงจึงต้องเป็นนักดนตรีที่มีทักษะชั้นสูง ซึ่งเพลงที่ใช้ในการบรรเลงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเพลงพวกหน้าทับทยอยที่มีความเร็วและสนุกสนานหรือโหมโรงเสภาที่มีการออกเดี่ยวสรหม่าสำหรับปี่ชวาที่เป็นเครื่องดนตรีหลักของวง (พงศิลป์ อรุณรัตน์, 2559 น. 96)

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2513) อธิบายถึงวงเครื่องสายปี่ชวาว่าเป็นวงที่นำวงเครื่องสายปนเข้าไปกับวงเครื่องกลองแขก แต่นำเครื่องดนตรีบางชนิดที่มีเสียงพ้องกันหรือทำหน้าที่ในการบรรเลงที่คล้ายกันออก เมื่อมีปี่ชวาขลุ่ยก็ไม่เป็นและมีกลองแขกที่เข้ามากำกับหน้าทับโทนรำมะนาจึงถูกตัดออกเช่นกัน ดังนั้นวงเครื่องสายปี่ชวา ประกอบด้วย ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ปี่ชวา และเครื่องประกอบจังหวะ คือ กลองแขก ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง (อุทิศ นาคสวัสดิ์, 2513 น. 202)

บรรพต โปทา (2556) ศึกษาประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา รูปแบบในการบรรเลง บทบาทและวิธีการบรรเลงจะเข้ในวงเครื่องสายปี่ชวา รวมถึงลักษณะเฉพาะทางจะเข้ในวงเครื่องสายปี่ชวา กรณีศึกษาจากรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน โดยการวิเคราะห์เพลงทั้งหมด 5 เพลง ประกอบด้วยเพลงเรื่อง 1 เพลง เพลงโหมโรงออกท้ายภาษา 2 เพลง เพลงเถา 1 เพลง และเพลงทยอย 1 เพลง จากการวิเคราะห์ได้ลักษณะเฉพาะในการบรรเลงจะเข้ของรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อนที่นิยมใช้กลวิธีการบรรเลง เช่น วิธีการดีดทิง วิธีการสะบัดเสียงเดียว เป็นต้น อีกทั้งในด้านการใช้สำนวนกลอนจะเข้ เช่น สำนวนการใช้เสียงชิด สำนวนการใช้วิถีลงเชื่อมต่อกัน มีการเปลี่ยนกลอนที่เหมือนกันเพื่อให้เกิดความแตกต่างและยังคงอยู่ในกลุ่มเสียง

พวงเพ็ญ รักทอง (2539) ศึกษาประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวาพบว่าเริ่มประสมวงขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ในชื่อวงกลองแขกเครื่องใหญ่ ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นวงเครื่องสายปี่ชวา

ในด้านการสืบทอดพบว่าแบบแผนการบรรเลงในปัจจุบันมาจากกรมศิลปากรที่สืบเนื่องมาจากกรมมหรสพ ด้านบทบาทหน้าที่ของวงนั้นเป็นการบรรเลงเพื่อความสนุกสนานและได้แสดงความสามารถในการบรรเลงของผู้บรรเลงอย่างเต็มที่ อีกทั้งวิธีการบรรเลงยังแสดงให้ถึงศักยภาพที่เป็นเลิศของผู้บรรเลง ด้านอัตลักษณ์ของวงเครื่องสายปี่ชวาที่มีแบบแผนนั้นมีความพิเศษในการบรรเลงเพลงโหมโรงที่ออกด้วยสรหม่าจบด้วยเพลงภาษาเรียกว่าเพลงเรื่องเครื่องสายปี่ชวา เสียงที่ใช้ในการบรรเลงจะมีเสียงที่สูงกว่าวงเครื่องสายและวงมโหรี รวมถึงการใช้กลอนในการบรรเลงมีความซับซ้อนยิ่งกว่าและมีแนวในการบรรเลงที่เร็วกว่า พบเพลงเฉพาะของวงเครื่องสายปี่ชวา คือเพลงเรื่องชมสมุทร เพลงโหมโรงราโค เป็นเพลงที่พบในการบรรเลงทั่วไปและเป็นเพลงที่สามารถอวดฝีมือในการแปรทาง ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้บรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาที่จะต้องความรู้ความสามารถประกอบกับมีปฏิภาณไหวพริบที่สูง

นัทธพงศ์ สุกุมาลย์ (2549) ศึกษาประวัติความเป็นมาของเพลงเรื่องชมสมุทรที่ประพันธ์ไว้โดยครูหนูดำและได้ถ่ายทอดเพลงนี้ไว้กับพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) โดยท่านได้เข้าไปต่อเพลงกับครูหนูดำภายในถ้ำภูเขาทอง ในส่วนของเพลงเรื่องชมสมุทรประกอบไปด้วย 4 เพลง คือ เพลงชมสมุทร เพลงโฉลก เพลงเกาะ เพลงระกำ เพลงมีความพิเศษบางเพลงมีจังหวะเกิน บางเพลงมีจังหวะขาด แต่เป็นเจตนาที่ครูหนูดำได้ทำไว้และห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลง เพลงดังกล่าวนั้นมีความโดดเด่นในเรื่องของการดำเนินทำนอง ศึกษาวิเคราะห์ทำนองหลักเพลงเรื่องชมสมุทรใน 4 ประเด็น คือ สังคีตลักษณ์ จังหวะ กลุ่มเสียง ลักษณะการดำเนินทำนอง และศึกษาความสัมพันธ์ของกระสวนทำนองของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายในวงเครื่องสายปี่ชวา กรณีศึกษาจากเพลงเรื่องชมสมุทรใน 3 เครื่องดนตรีได้แก่ จะเข้ ซอด้วง และซออู้ ลักษณะการดำเนินทำนองของจะเข้มีความใกล้เคียงกับทำนองหลักมากที่สุดและซอด้วงมีความใกล้เคียงรองลงมา ทั้ง 2 เครื่องดนตรีมีการดำเนินทำนองที่สัมพันธ์กัน แต่ซออู้ที่มีลักษณะในการดำเนินทำนองซับซ้อนต่างออกไปในบางช่วงบรรเลงค่อนข้างห่างจากทำนองหลัก แต่เมื่อบรรเลงร่วมกันแล้วเกิดความสัมพันธ์ในกัน จากงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับงานของผู้วิจัยในด้านบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา

1.5.2 ด้านการบรรเลงซออู้และการผูกกลอนซออู้

จีรพล เพชรสม (2555) อธิบายกลวิธีในการสอนของครูจีรพล เพชรสมตั้งแต่การปูพื้นฐานขั้นเริ่มต้นจนถึงระดับการบรรเลงขั้นสูง เช่น รูปแบบการถ่ายทอด การเรียนการสอนเพลงพื้น การเปรียบเทียบความงามระหว่างการวาดภาพกับดนตรี ขบวนการเรียนการสอน วิธีการเรียน ปัญหาและวิธีแก้ไขดนตรีไทย องค์ประกอบของการฟังดนตรี องค์ประกอบองดนตรี ท่านั่งของซออู้ การวางนิ้วในการสีซออู้ ระบบการเปิดและปิดนิ้ว ระบบการใช้คันชัก การควบเสียง แบบฝึกหัดในการสีซออู้ในระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับขั้นสูงคือเพลงเดี่ยว เป็นต้น เนื้อหาที่เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย

สอดคล้องในด้านลักษณะการดำเนินทำนองในรูปแบบกลอนต่าง ๆ ของซออู้และการแปรทำนองซออู้ของครูจีรพล เพชรสม

ประชากร ศรีสาคร (2560) เขียนบทความวิชาการเรื่องการร้อยเรียงสอดทำนองซออู้ ศึกษาในเรื่องการผูกสำนวนสำหรับซออู้ พบว่าลักษณะลีลาของการบรรเลงทำนองซออู้ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1.ทำนองล่วงหน้า 2.ทำนองย้อยจังหวะ 3.ทำนองอิหลักอิเหลื่อ โดยซออู้สามารถสร้างความโดดเด่นในการบรรเลงได้โดยการใช้กลอน ได้แก่ กลอนฝาก การพัน กลอนไล่เสียงขึ้นและลง ซึ่งซออู้นั้นมีลักษณะสร้างสีสัน หยอกล้อ เย้าแหย่กับเครื่องดนตรีอื่นในวงเพื่อวงมีความกลมกลืนและเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเติมเต็มให้กับวง โดยมีหลักการร้อยเรียงสอดทำนองซออู้ทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ 1.ต้องรักษาเสียงตกในทำนองหลักไว้ 2.ต้องดำเนินทำนองให้กลมกลืนกับทำนองหลัก 3.ต้องดำเนินทำนองให้มีสัมผัส 4.หลีกเลี่ยงการดำเนินทำนองซ้ำ ๆ กัน 5.เลือกดำเนินทำนองให้เหมาะสมแก่กำลังของตน แต่สิ่งที่สำคัญในการฝึกร้อยเรียงสอดทำนองจะต้องทำความเข้าใจทำนองหลักเสียก่อน จากนั้นสังเกตการเคลื่อนที่ของเสียงในทำนองหลัก ซึ่งแบ่งออกได้ 3 วิถี คือ 1.การเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถีขึ้น 2.การเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถีลง 3.การเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถีคงที่ ในด้านการฝึกเรียงสอดทำนองซออู้จากทำนองหลักเริ่มจากการสังเกตสำนวนกลอนจากวงดนตรีชั้นครู สังเกตลักษณะการผูกกลอนและแยกแยะเสียงของเครื่องดนตรีให้ชัดเจนจนเกิดความชำนาญ จากนั้นเริ่มจดจำลักษณะกลอนแล้วจึงเริ่มทดลองฝึกการผูกสำนวนกลอนของซออู้ในหลาย ๆ รูปแบบจากทำนองหลักเดียวและและหลีกเลี่ยงการใช้กลอนฟาด เมื่อฝึกการเรียงร้อยสอดทำนองซออู้เป็นประโยคจนกระทั่งจบเพลงผู้ฝึกต้องประเมินตนว่ากลอนที่เรียงร้อยนั้นมีความเหมาะสมและกลมกลืนกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวง หากสำนวนกลอนประเมินว่าตรงตามที่ประสงค์จึงสามารถเลือกนำสำนวนกลอนไปใช้ได้ จากบทความที่กล่าวมานั้นมีความเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยในด้านการผูกกลอนซออู้

ประชากร ศรีสาคร (2563) เขียนบทความวิชาการเรื่องแนวคิดการผูกสำนวนกลอนซออู้เพลงฉิ่งมุล่ง ชั้นเดียว กรณีศึกษารองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี ศึกษาแนวคิดการผูกสำนวนกลอนซออู้เพลงฉิ่งมุล่ง ชั้นเดียวของรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรีและการผูกกลอนซออู้เพลงฉิ่งมุล่ง ชั้นเดียวที่ได้รับแนวคิดมาจากครูหลวงไพเราะเสียงซอ จากการศึกษาพบว่ารองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรีมีแนวคิดในการถือความสำคัญของการผูกสำนวนกลอนที่มีสัมผัสเช่นเดียวกับการประพันธ์บทร้อยกรองอย่างในวรรณคดี โดยสำนวนกลอนที่ผูกขึ้นนั้นมาจากรากฐานกลอนพ่อ กลอนแม่ที่ส่งผลในการสร้างความกลมกลืนระหว่างทำนองซออู้และทำนองหลัก โดยยึดทำนองหลักเป็นสำคัญ สามารถใช้กลอนฟาดในกรณีที่ต้องการเพิ่มเสน่ห์ของเสียงซออู้ และในการผูกสำนวนกลอนซออู้ในเพลงฉิ่งมุล่งได้ใช้แนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นในการผูกกลอนและหลีกเลี่ยงการใช้กลอนฟาด แต่เมื่อจำเป็นต้องใช้กลอนฟาดสามารถแก้โดยการแบ่งระดับเสียงเป็นกลุ่ม เช่น ดำเนินกลอนที่สัมผัสใน แต่อย่างไรก็ตาม

ในเพลงฉิ่งมุล่งมีลักษณะกลอนเฉพาะ ไม่ควรปรับเปลี่ยนเพื่อไม่ให้เสียงอัตลักษณ์ของเพลงหรือเปลี่ยนได้เล็กน้อยตามความเหมาะสม

สมภพ เขียวมณี (2562) บทความวิชาการเรื่องเดี่ยวซออู้เพลงกราวใน ทางหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) กรณีศึกษาครูจีรพล เพชรสม ศึกษาประวัติและผลงานด้านดนตรีของครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) และครูจีรพล เพชรสม ศึกษาการเปรียบเทียบทำนองเพลงเดี่ยวซออู้เพลงกราวในทางครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) กับโครงสร้างทำนองหลักของเพลงกราวในสองชั้น และการใช้กลวิธีพิเศษต่าง ๆ รวมถึงวิธีการดำเนินทำนองของเดี่ยวซออู้เพลงกราวในทางครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิต) จากการศึกษาพบว่าในด้านประวัติการสืบทอดครูหลวงไพเราะเสียงซอได้ถ่ายทอดการบรรเลงซออู้ให้กับลูกศิษย์และผู้ที่มีฝีมือเป็นที่ประจักษ์ในด้านเครื่องสายไทยโดยเฉพาะซออู้คือ ครูจีรพล เพชรสม ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) โดยตรงและได้รับการถ่ายทอดเพลงเดี่ยวต่าง ๆ จากบทความที่กล่าวในด้านประวัติและความเป็นมานั้นมีความเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยในด้านประวัติของครูจีรพล เพชรสม รวมถึงแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญทางด้านการบรรเลงซออู้เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 2
มูลบทที่เกี่ยวข้องวงเครื่องสายปี่ชวา

งานวิจัยเรื่องการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นการศึกษาได้ 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 ประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา

2.2 การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

2.2.1 รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวา

2.2.2 บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวา

2.2.3 ลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา

2.2.4 โอกาสในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

2.3 ประวัติครูจีรพล เพชรสม

2.3.1 การศึกษาของครูจีรพล เพชรสม

2.3.2 ด้านประวัติการทำงานของครูจีรพล เพชรสม

2.3.3 การได้รับการถ่ายทอดและประสบการณ์ในการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพรชสม

2.3.4 อุปนิสัยของครูจีรพล เพชรสม

2.1 ประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา

ครูประเวช กุมุท ได้กล่าวถึงวงเครื่องสายปี่ชวาในหนังสือที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ 11 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ความว่า *“วงเครื่องสายปี่ชวา คือวงเครื่องสายไทยผสมกับวงกลองแขก”* (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521, น. 37) ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นการรวมกันระหว่างวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขก ซึ่งวงเครื่องสาย ราชบัณฑิตยสถานได้อธิบายคำว่า วงเครื่องสาย ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ไว้ว่า *“ชื่อวงดนตรีไทยประเภทหนึ่ง ประกอบด้วยเครื่องดนตรีที่ใช้สายเป็นต้นกำเนิดเสียง เช่น ซอ จะเข้ คุมจังหวะด้วยโทน ฉิ่ง และรำมะนา”* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1095) ข้อมูลราชบัณฑิตยสถานได้อธิบายถึงวงเครื่องสายว่าเป็นวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีที่มีเสียงจากการสั่นสะเทือนของสายทำให้เกิดเสียง ซึ่งวงเครื่องสายนั้นมีเครื่องดนตรีหลายชนิด โดยรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงวงเครื่องสายในหนังสือวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *วงเครื่องสาย หรือวงเครื่องสายไทย เป็นวงที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีดำเนินทำนองประเภทดีด สี และเป่าเป็นหลัก โดยเริ่มต้นจากวงที่มีเครื่องดนตรีผสมชนิดละ 1 ชิ้น เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วงเครื่องสายวงเล็ก หรือ วงเครื่องสายเครื่องเดี่ยว นับว่าเป็นวงดนตรีสำคัญและถือเป็นหลักว่า วงเครื่องสายไทยจะขาดเครื่องดำเนินทำนองสิ่งหนึ่งสิ่งใดเสียไม่ได้ เพราะแต่ละสิ่งล้วนดำเนินทำนองและมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน เมื่อผสมขึ้นเป็นวงแล้ว เสียงและหน้าที่ของเครื่องดนตรีแต่ละอย่างก็จะประสานทำนองกันเป็นอย่างดี* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น. 3)

จากข้อความข้างต้นรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน อธิบายการผสมของเครื่องดนตรีเกิดเป็นวงเครื่องสายวงเล็กหรือวงเครื่องสายเครื่องเดี่ยว สอดคล้องกับศาสตราจารย์นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล ที่กล่าวถึงเครื่องดนตรีในวงเครื่องสาย ความว่า *"วงเครื่องสายไทยนั้น มีมานานตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัย เครื่องดนตรีหลักมี ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ย และเครื่องประกอบจังหวะ คือ ฉิ่งกับกลอง บางครั้งอาจจะมีโหม่งและกรับร่วมด้วยก็ได้ ถ้ามีเครื่องดนตรีอย่างละหนึ่งชิ้น ก็เรียกวงเครื่องสายนั้นว่า เครื่องสายวงเล็ก"* (พูนพิศ อมาตยกุล, 2529, 57)

วงเครื่องสายมีเครื่องดนตรีประเภทดีด สี และเครื่องเป่าเป็นเครื่องหลักในการดำเนินทำนอง ได้แก่ ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ย และเครื่องตี ได้แก่ ฉิ่ง โทน รำมะนาเป็นเครื่องกำกับจังหวะ หากมีเครื่องดนตรีชนิดละหนึ่งชิ้นเรียกว่าวงเครื่องสายวงเล็กหรือวงเครื่องสายเครื่องเดี่ยว

วงดนตรีที่นำมาผสมกับวงเครื่องสายก่อนที่จะเกิดเป็นวงเครื่องสายปี่ชวาขึ้นคือ วงปี่ชวากลองแขก เป็นวงที่ใช้บรรเลงในงานพระราชพิธีต่าง ๆ โดยราชบัณฑิตยสถานได้อธิบายถึงวงปี่ชวากลองแขกไว้ในหนังสือสารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย-ดุริยางค์ ความว่า

> *วงดนตรีไทยแบบหนึ่ง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากชวา แต่เดิมมีเครื่องดนตรี 3 ชนิด คือ กลองแขก 1 คู่ ปี่ชวา 1 เลา ฆ้องโหม่ง 1 ใบ ไทยเปลี่ยนฆ้องโหม่งเป็นฉิ่ง การบรรเลงไม่ว่าจะเป็นงานใด ก็ใช้เครื่องผสมวงเพียงเท่านี้ เดิมใช้ในการฟ้อนรำ เช่น รำกริช กระบี่กระบอง ต่อมาใช้นำกระบวนเสด็จและเป็นเครื่องประโคมในพระราชพิธีต่าง ๆ คู่กับวงปี่พาทย์มาตั้งแต่สมัยอยุธยา* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545, น. 153)

จากข้อความข้างต้น วงกลองแขกหรือวงปี่ชวากลองแขกได้รับอิทธิพลจากชวา ปัจจุบันมีเครื่องดนตรี ได้แก่ กลองแขก ปี่ชวา และฉิ่ง ใช้บรรเลงประกอบการแสดง ต่อมาในสมัยอยุธยาใช้บรรเลงประโคมนำขบวนเสด็จและบรรเลงในพระราชพิธีต่าง ๆ คู่กับวงปี่พาทย์ ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ได้อธิบายความเป็นมาของวงปี่ชวากลองแขก ความว่า

วงปี่ชวากลองแขกแต่เดิมจะบรรเลงอยู่หน้าวงพิธีทั่ว ๆ ไปในวงปี่พาทย์พิธีมีปี่ในระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้อง ตะโพน ฉิ่ง เพลงที่จะบรรเลง เช่น เพลงชุดเวียนเทียน จะบรรเลงงานต่าง ๆ เช่น งานเปิดอนุสาวรีย์ งานพิธีเจิม ซึ่งเป็นพระราชพิธีในวังครูจิรัส อาจณรงค์ ท่านเคยสาธิตว่าถ้ามีพิธีก็จะมีปี่ชวากลองแขกบรรเลงอยู่พร้อม ๆ กัน เช่น พอได้สัญญาณ สมมติว่าเป็นปี่พาทย์บรรเลงเพลงสาธุการ ปี่ชวากลองแขกก็บรรเลงเพลงสรหม่าไทย บรรเลงพร้อมกันเลยเกิดเสียงเซ็งแซ่ ปรากฏว่าทำให้ผู้บรรเลงก็ดี คนฟังก็ดี ไม่มีสมาธิ ฉะนั้น จึงเปลี่ยนเอาปี่พาทย์ไว้บนบก ส่วนวงปี่ชวากลองแขกให้ไปอยู่ในขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารค ซึ่งวงนี้จะอยู่ในเรือที่เรียกว่า เรือแตงโม เป็นเรือกองใน จะลอยลำอยู่หน้าเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ และเรืออีเหลือง เรือกองนอก เป็นเรือหน้าขบวน จะบรรเลงเพลงสรหม่าไทย เป็นเนื้อกลองแขก มีตัวผู้และตัวเมีย เสียงสูงและต่ำโดยใช้มือในการตี ฉิ่ง และปี่ชวาเท่านั้น จะบรรเลงในงานมงคลเท่านั้น ไม่บรรเลงในงานอวมงคลเด็ดขาด (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

ภาพที่ 1 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ)
ที่มา : เมธีพัฒน์ ชุ่มชื่น

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) สรุปได้ว่าวงปี่ชวากลองแขกที่มีหน้าบรรเลงพร้อมกับวงปี่พาทย์พิธีในงานพระราชพิธีต่าง ๆ ได้ปรับเปลี่ยนไปบรรเลงอยู่ในขบวนเรือ

พยุหยาตราทางชลมารคแทน ซึ่งมีความสอดคล้องกับรองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ ที่ได้กล่าวถึงความเป็นมาของวงปี่ชวากลองแขก ความว่า

> *วงปี่ชวานั้นมีอยู่ 2 วง ประกอบไปด้วยวงที่หนึ่งใช้กับงานอวมงคล เรียกว่า ปี่ชวากลองมลายู วงที่สองใช้ในงานมงคล และเป็นเรื่องของเจ้านาย บทเพลงที่ใช้จะเป็นเพลงสรหม่าใหญ่หรือสรหม่าไทยจะบรรเลงคู่กับการเสด็จพระราชดำเนิน บรรเลงคู่กับปี่พาทย์พิธีซึ่งมีอยู่ 3 เพลง ได้แก่ เพลงช้า สาธุการ กราวรำ ดังนั้น เมื่อเสด็จพระราชดำเนินในพระราชพิธีที่เป็นมงคล จะประโคมคู่กันอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น เมื่อฆ้องชัยลั่น แตรสังข์เป่า ปี่ชวากลองแขกก็จะตั้งสรหม่าขึ้นมา ต่อมาในสมัยหนึ่งบุคลากรในกองการสังคีตไม่เพียงพอ จึงเป็นหนึ่งเหตุผลที่หาคนเป่าปี่ ตีกลองลำบาก เนื่องจากมีบุคลากรที่จำกัด และเพลงที่บรรเลงนั้นเป็นเพลงเฉพาะ วงปี่ชวากลองแขกจึงถูกถอดออก และอีกหนึ่งสาเหตุที่สำคัญคือเรื่องของสุนทรียรส เนื่องจากปี่ชวาเป็นกลุ่มเสียงของเครื่องสาย แต่เสียงของปี่พาทย์จะสูงขึ้นไปอีกหนึ่งเสียง เมื่อบรรเลงรวมกันแล้วไม่เข้ากัน ดังนั้นครูมนตรีและครูจิรัส มีการถอดวงปี่ชวากลองแขกออกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา จึงไม่ได้ถูกบรรจุลงในเรื่องของงานพระราชพิธี กระทั่งได้เริ่มกลับมารื้อฟื้นในสมัยรัชกาลที่ 9 ท่านได้โปรดเกล้าฯ ให้วงปี่ชวากลองแขกนั้นลงเรือสองลำ ได้แก่ เรือแตงโมและเรืออีเหลือง ปี่ชวากลองแขกจึงได้มีการรื้อฟื้นเพลงสรหม่าขึ้นมา ซึ่งเพลงสรหม่านั้นมีอยู่ 4 ท่า ของปี่มีไม้กลองอยู่ 3 ไม้ ได้แก่ ไม้ต้น ไม้โปรย ไม้แดก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องเฉพาะทางที่จะต้องศึกษา* (ภัทระ คมขำ, สัมภาษณ์, 5 ตุลาคม 2565)

วงปี่ชวากลองแขกแต่เดิมเป็นวงดนตรีที่บรรเลงเพลงสรหม่าไทยหรือสรหม่าใหญ่คู่กับวงปี่พาทย์พิธี (ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ตะโพน ฉิ่ง ปี่ใน) ในงานพระราชพิธีต่าง ๆ ที่เป็นมงคลของกษัตริย์ ต่อมาด้วยเหตุของบุคลากรที่มีจำนวนจำกัด รวมถึงเรื่องของเสียงที่เกิดขึ้นเมื่อทั้งสองวงบรรเลงพร้อมกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งทางด้านกลุ่มเสียงที่ใช้บรรเลง จึงได้ถอดวงปี่ชวากลองแขกออก ในสมัยรัชกาลที่ 4 จากการบรรเลงควบคู่กับวงปี่พาทย์พิธีและนำมาบรรเลงในขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารค ซึ่งในสมัยรัชกาลที่ 9 ได้มีการฟื้นฟูการบรรเลงวงปี่ชวากลองแขกซึ่งได้รับการบรรจุ ลงในขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารค โดยบรรเลงเพลงสรหม่าไทยในเรือสองลำ ได้แก่

เรือแตงโม[1] และเรืออีเหลือง[2] ดังนั้นวงปี่ชวากลองแขกจะมีเครื่องดนตรีได้แก่ ปี่ชวา ฉิ่ง และกลองแขกที่มีตัวผู้และตัวเมียใช้การตีด้วยมือเท่านั้นและจะบรรเลงเฉพาะในงานมงคลเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์บุคคลทั้งสองท่านข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า บทบาทหน้าที่ของวงปี่ชวากลองแขกมีความแตกต่างกันทางด้านพิธีกรรมและงานพระราชพิธี จนกระทั่งการผสมของวงเครื่องสายปี่ชวาที่เกิดขึ้นได้ปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่เดิมของวงที่ใช้สำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชพิธีให้กลายเป็นกิจกรรมความบันเทิงในรูปแบบหนึ่งสำหรับนักดนตรี ตลอดจนการบรรเลงเพื่อการฟังสำหรับบุคคลทั่วไปจนกระทั่งปัจจุบัน

เพื่อให้ความหมายของคำว่า “เครื่องสายปี่ชวา” มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ค้นคว้าความหมายของชื่อวงดังกล่าว โดยราชบัณฑิตยสถาน ได้อธิบายคำว่า “วงเครื่องสายปี่ชวา” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ความว่า

> *วงเครื่องสายปี่ชวา คือ วงเครื่องสายไทยทั้งวงบรรเลงประสมกับวงกลองแขกโดยไม่ใช้โทนและรำมะนา และใช้ขลุ่ยหลีบแทนขลุ่ยเพียงออ เพื่อให้เสียงเข้ากับปี่ชวาได้ดี เดิมเรียกว่า วงกลองแขกเครื่องใหญ่วงเครื่องสายปี่ชวานี้เกิดขึ้นในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมกล้าเจ้าอยู่หัว* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545, น. 39)

หนังสือคำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย โดยนายบุญธรรม ตราโมท พ.ศ. 2545 กล่าวถึงความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *ในตอนปลายสมัยรัชกาลที่ 4 มีผู้เอาเครื่องสายทั้งวงนี้ผสมกับเครื่องกลองแขก โดยเอาทับกับรำมะนาออกเสีย ใช้ขลุ่ยหลิบแทนขลุ่ยเดิม (ซึ่งเดี๋ยวนี้เรียกว่ากันขลุ่ยเพียงออ) เพราะจะได้เข้ากันกับเสียงปี่ชวา เรียกวงที่ผสมนี้ว่า “กลองแขกเครื่องใหญ่” แต่ในสมัยนี้เรียกกันว่า “เครื่องสายปี่ชะวา” จนบัดนี้วงเครื่องสายทั้ง 2 อย่าง (เครื่องสายและเครื่องสายปี่ชะวา) ก็ยังเป็นอยู่ตามแบบที่กล่าวนี้* (บุญธรรม ตราโมท, 2545, น. 20)

ข้อความจากราชบัณฑิตยสถานและครูมนตรี ตราโมท อธิบายถึงการผสมวงของวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขกในราวสมัยรัชกาลที่ 4 รวมถึงได้ตัดและเปลี่ยนแปลงเครื่องดนตรีบางชนิด เช่น ตัดโทนรำมะนาจากวงเครื่องสาย เปลี่ยนขลุ่ยเพียงออเป็นขลุ่ยหลิบที่มีเสียงแหลมสามารถให้เสียงที่กลมกลืนกับเสียงปี่ชวาได้ดีกว่า เกิดเป็นวงกลองแขกเครื่องใหญ่ หรือวงเครื่องสายปี่ชวา

---

[1] เรือแตงโม เป็นเรือกองในที่ลอยลำอยู่หน้าเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์

[2] เรืออีเหลือง เป็นเรือกองนอกที่ลอยลำอยู่หน้าขบวน

หนังสือพระราชทานเพลิงศพครูประเวช กุมุท ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ณ เมรุวัดเทพศิรินราวาส กรุงเทพมหานคร วันพฤหัสบดีที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2543 กล่าวถึงเนื้อหาบทบรรยายรายการวิทยุทางสถานีวิทยุมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยครูประเวช กุมุท เกี่ยวกับเรื่องเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *...วงกลองแขกกับวงเครื่องสายมารวมกันแล้วตัดเครื่องมือในวงเครื่องสายบางอย่างที่มีเสียงซ้ำกันหรือที่ไม่มีประโยชน์ในการผสมวงออกเสีย เช่น โทนรำมะนา ซึ่งซ้ำกับกลองแขก กับขลุ่ยเพียงออ ที่มีเสียงกลาง ๆ ออกไป ก็เป็นวงเครื่องสายปี่ชวา...* (ประเวช กุมุท, 2543, น. 45)

จากหนังสือดุริยสาส์นในหนังสือที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพนายมนตรี ตราโมท ณ เมรุพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส วันอาทิตย์ที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2538 พบหลักฐานเพิ่มเติมที่ปรากฏการเรียกชื่อวงรวมถึงเหตุที่เครื่องดนตรีบางชนิดยังคงอยู่และบางเครื่องดนตรีที่ถูกคัดออกจากวง ได้กล่าวถึงวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *เครื่องสายปี่ชวาเป็นวงที่ผสมด้วยกลองแขกวงหนึ่งกับวงเครื่องสายวงหนึ่ง วงกลองแขกซึ่งเราได้แบบแผนมาจากชวา มีเครื่องบรรเลงคือ ปี่ชวาเลาหนึ่ง กลองแขกคู่หนึ่ง และฉิ่งคู่หนึ่ง ส่วนวงเครื่องสายก็ มีซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ยเพียงออ ขลุ่ยหลิบ โทน รำมะนา ฉิ่งและฉาบ แต่เมื่อนำเข้าผสมเป็นวงเดียวกัน ก็จะต้องวินิจฉัยตามหลักที่กล่าวมาข้างต้น โดยคัดเอาเครื่องดนตรีบางสิ่งออกเสียบ้าง เช่น ขลุ่ยเพียงออ ซึ่งมีเขตเสียงอยู่ในระหว่างเขตเสียงของปี่ชวาและเสียงก็เบากว่า เมื่อมีปี่ชวาเข้ามาผสมก็หมดโอกาสที่จะส่งเสียงลอดออกไปให้เป็นประโยชน์แก่วงได้ ทั้งการปฏิบัติก็ลำบาก จึงต้องเอาออก ส่วนขลุ่ยหลิบมีเสียงสูง สามารถหาหนทางหลีกออกไปได้จึงคงไว้ ฉิ่งมีซ้ำกันก็เอาออกเสียข้างหนึ่ง โทนกับรำมะนา มีหน้าที่อย่างเดียวกับกลองแขกแต่เสียงเบากว่า ถ้าเอาโทนรำมะนาไว้ ก็ไม่สามารถต้านทานเสียงปี่ชวาได้ จึงเอาโทนรำมะนาออก เอากลองแขกไว้* (มนตรี ตราโมท, 2505, น. 28)

วงเครื่องสายปี่ชวาหรือวงกลองแขกเครื่องใหญ่เป็นวงที่เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นการผสมกันระหว่างวงเครื่องสายไทยกับวงกลองแขก มีเครื่องดนตรีได้แก่ ปี่ชวา กลองแขก ฉิ่ง ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ยหลิบ มีการตัดเครื่องดนตรีบางชนิดออก เช่น ตัดโทนรำมะนาออกเนื่องจากนำกลองแขกเข้ามาบรรเลงแทน ตัดขลุ่ยเพียงออเนื่องจากมีขอบเขตเสียงอยู่ในระหว่างเสียงของปี่ชวาและเมื่อบรรเลงอยู่ในวงมีเสียงเบา จึงใช้ขลุ่ยหลิบที่มีเสียงที่สูงสามารถทำให้

เกิดเสียงลอดออกจากวงได้มากกว่าเข้ามาแทน และฉิ่งที่มีซ้ำกันจากการรวมกันของทั้งสองวงจึงตัดออกให้เหลือเพียงคู่เดียว

เมื่อเกิดวงเครื่องสายปี่ชวาขึ้นจึงเกิดบุคคลสำคัญในการสืบทอดวงเครื่องสายปี่ชวา ตามประวัติการสืบค้นคือ ครูหนูดำ ซึ่งเป็นครูปี่ของพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ข้อมูลจากหนังสือนามานุกรมศิลปินเพลงไทยในรอบ 200 ปี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กล่าวถึงครูหนูดำ ความว่า

> *ครูหนูดำ เป็นครูปี่ของพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) แต่งเพลงไว้หลายเพลง ที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่ เพลงโหมโรงเรื่องชมสมุทร ประกอบด้วยเพลงชมสมุทร โฉลก เกาะ และระกำ สำหรับบรรเลงด้วยเครื่องสายปี่ชวา ได้เข้าไปจำศีลอยู่ในถ้ำสระเกศจนตลอดชีวิต* (พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ, 2532, น. 383)

พระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ท่านเป็นศิษย์ที่ได้เรียนกับครูหนูดำ และเรียนปี่พาทย์กับครูช้อย สุนทรวาทิน ซึ่งเป็นบิดาของพระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ภายหลังพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ได้เข้ารับราชการในกรมพิณพาทย์หลวง ร่วมกันพระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) (มนตรี ตราโมท, 2523, น. 552) จากการสัมภาษณ์ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ได้กล่าวถึงครูที่บรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาในยุคของกรมศิลปากร ความว่า

> *วงเครื่องสายปี่ชวาเริ่มต้นมาจากเจ้าคุณประสาน คุณตาหลวงไพเราะสีซออู้ พ่อเทียบ ครูประเวชสีซอด้วง ครูละเมียดดีดจะเข้ ครูมิ พ่อพริ้ง ดนตรีรส ครูพริ้ง กาญจนผลิน ครูโชติก็ไปตีกลองแขกด้วย จากครูโชติรุ่นหลัง ๆ ก็มาเป็นหม่อมตุ๋ (หม่อมหลวงสุรักษ์ สวัสดิกุล) ไปตีกลอง มีอาจารย์มนตรีท่านชอบเป่าขลุ่ยหลิบตีกลอง คนที่บรรเลงเพลงชุดนี้ถือว่านักดนตรีแต่ละท่านมีความคล่องตัวสูงมาก ทุกเครื่องมือ ปี่ กลอง จะเข้ ซออู้ ซอด้วง ขลุ่ยหลิบ ฉิ่ง ต้องไปด้วยกันทั้งกลุ่ม เอกลักษณ์อีกอย่างของวงนี้คือได้เล่นด้วยความนิยมชมชอบ และมีความผูกพันกับเจ้าภาพ ไม่ได้คิดค่างวด และสมัยก่อนเล่นบ่อยมาก ๆ ตอนที่ครูมาอยู่ที่กรมศิลป์ ปี 07 ครูก็เห็นรุ่นพ่อเทียบเล่นกันแล้ว บางทีครูเวชก็สีด้วย บางทีก็ร้องด้วย นักร้องก็จะมีครูแช่มช้อย ครูเชื่อม ครูเหนี่ยว ไม่มีที่ไหนนอกจากกรมศิลปากรที่เดียว จนกระทั่งครูปกรณ์ ครูเชวงศักดิ์ ครูจีรพล มาเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ก็ได้มาบรรเลงในวงนี้ อาจารย์บุญช่วยเป่าปี่ มีครูบุญช่วย ครูสมาน มาช่วยตีกลอง* (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องสายปี่ชวาจากหลักฐานพบว่าเริ่มมาจากครูหนูดำ ทั้งยังเป็นผู้ประพันธ์เพลงสำหรับใช้บรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาไว้มากมาย และเพลงสำคัญที่บรรเลงได้เฉพาะวงเครื่องสายปี่ชวา ได้แก่ เพลงโหมโรงชมสมุทร องค์ความรู้ทางเครื่องสายปี่ชวาในยุคแรกได้ถ่ายทอดมายังพระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) บรรเลงซออู้ ครูเทียบ คงลายทอง บรรเลงปี่ชวา ครูประเวช กุมุท บรรเลงซอด้วง ครูมิ ทรัพย์เย็น ครูพริ้ง ดนตรีรส ครูพริ้ง กาญจนผลิน ครูโชติ ดุริยประณีต หม่อมหลวงสุรักษ์ สวัสดิกุล บรรเลงเครื่องหนัง ครูมนตรี ตราโมท บรรเลงขลุ่ยหลิบ นักร้อง เช่น ครูแช่มช้อย ดูริยพันธุ์ ครูเหนี่ยว ดูริยพันธุ์ ครูเชื่อม (สุดา เขียววิจิตร) ครูประเวช กุมุท ลูกศิษย์รุ่นหลังที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านเครื่องสายปี่ชวารุ่นถัดมาวงเครื่องสาย ได้แก่ ครูจีรพล เพชรสม บรรเลงซออู้ รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผือน บรรเลงจะเข้ ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ บรรเลงซอด้วง ครูบุญช่วย โสวัตร บรรเลงปี่ชวาและขลุ่ยหลิบสลับกับครูปี๊บ คงลายทอง และครูบุญช่วย แสงอนันต์ ครูสมาน น้อยนิตย์ ตีกลอง

2.2 การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

หนังสือสารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะ-ดุริยางค์ ราชบัณฑิตยสถานได้อธิบายถึงการบรรเลงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *การบรรเลงเครื่องสายปี่ชวานั้น นักดนตรีจะต้องมีไหวพริบและความเชี่ยวชาญในการบรรเลงพิเศษ โดยเฉพาะฉิ่งกำกับจังหวะจะต้องเป็นคนที่มีสมาธิดีที่สุดจึงจะบรรเลงได้อย่างไพเราะ เพลงที่วงเครื่องสายปี่ชวานิยมใช้บรรเลงเป็นเพลงโหมโรง ได้แก่ เพลงเรื่องชมสมุทร เพลงสระหม่าแล้วออกเพลงแปลง เพลงออกภาษา แล้วกลับมาออกเพลงแปลงอีกครั้งหนึ่ง* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545, น. 39)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ข้อมูลจากราชบัณฑิตยสถานที่กล่าวถึงการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาสอดคล้องกับคำกล่าวของครูประเวช กุมุทที่อธิบายไว้ในหนังสือที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 11 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 23 ธันวาคม 2521 ความว่า

> *กระบวนการและแนวการบรรเลง ปกติก็บรรเลงโดยเริ่มจากเพลงโหมโรง และเพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของวงเครื่องสายปี่ชวาเมื่อจบเพลงโหมโรง ก็จะต้องออกเพลงสระหม่า อันเป็นเพลงที่จะได้ยินเสมอในการรำไหว้ครูกระบี่กระบองหรือมวยแล้วต่อด้วยเพลงแปลงออกภาษา แล้วจะไปจบด้วยเพลงแปลง เป็นจบกระบวนโหมโรงของเครื่องสายปี่ชวา จากนั้นจะบรรเลงเพลงอะไรอีกก็ว่าไปก็เหมือน ๆ กับการบรรเลงของวงเครื่องสายธรรมดานั่นเอง แนวการบรรเลงจะหนักไปในทางรวดเร็ว*

กระฉับกระเฉงไม่ยืดยาด ท่านที่ชอบฟังเพลงเร็ว ๆ จะรู้สึกว่าทันอกทันใจดี (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521, น. 39)

จากข้อมูลข้างต้นให้เห็นถึงกระบวนการบรรเลงของวงเครื่องสายปี่ชวาที่เป็นรูปแบบเฉพาะ โดยตั้งต้นที่เพลงโหมโรงแล้วลงท้ายวาจากนั้นออกเพลงสรหม่าซึ่งเป็นกระบวนการของปี่ชวากลองแขก เริ่มด้วยเพลงสรหม่าออกแปลงแล้วจึงออกเพลงภาษาแล้วกลับมาแปลงอีกทั้งหนึ่งเป็นกระบวนการจบเพลงโหมโรงของวงเครื่องสายปี่ชวา

ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ได้กล่าวเกี่ยวกับประเภทของเพลงที่ใช้ในการบรรเลงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *เพลงที่บรรเลงก็เป็นเพลงปรบไก่ก็ได้ เพลงสองไม้ก็ได้ อย่างเช่น ทยอยเขมร เขมรราชบุรี เพลงทยอยส่วนใหญ่จะเล่นเป็นเพลงสามชั้น เพลงเถาจะมาในระยะหลัง เพลงทั่ว ๆ ไปก็จะเล่นถอนสมอ เถา กล่อมนารี เถา เล่นได้เกือบทุกเพลงขึ้นอยู่กับจะนัดซ้อมกัน วงเครื่องสายปี่ชวาจะไม่ค่อยนิยมบรรเลงเพลงกรอ จะเน้นเพลงดำเนินทำนองเสียมากกว่า เน้นในเรื่องของความเจิดจ้าของเสียง ความสนุกสนานของท่วงทำนองเพลง จังหวะเครื่องหนังที่จะช่วยสนับสนุนการบรรเลงไปในทิศทางที่ประทับใจ และบางทีการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาไม่จำเป็นจะต้องใช้เพียงเสียงชวา จริง ๆ มีเสียงอื่น ๆ ด้วย* (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เพลงที่บรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาคือ เพลงหน้าทับปรบไก่และเพลงหน้าทับสองไม้ ส่วนใหญ่เพลงหน้าทับสองไม้ใช้บทเพลงในอัตราจังหวะสามชั้น แต่เพลงเถานั้นเกิดความนิยมในระยะหลังโดยนิยมบรรเลงเป็นประเภทเพลงดำเนินทำนองเพื่อแสดงถึงศักยภาพของนักดนตรี

2.2.1 รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวา

รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบได้แก่ รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (ซออู้ 2 คัน) รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (มีซออู้ 1 คัน)

วงเครื่องสายปี่ชวา มีเครื่องบรรเลง ดังนี้

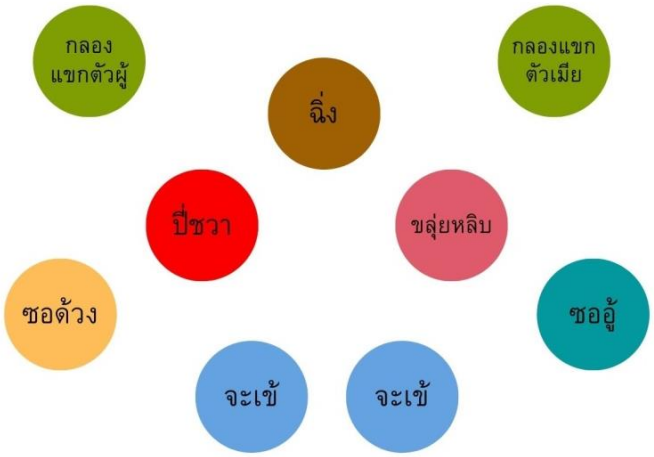

ภาพที่ 2 รูปแบบที่ 1 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

รูปแบบที่ 1 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว

ปี่ชวา	1 เลา
ซอด้วง	1 คัน
ซออู้	1 คัน
จะเข้	1 ตัว
ขลุ่ยหลิบ	1 เลา
กลองแขก	1 คู่
ฉิ่ง	1 คู่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

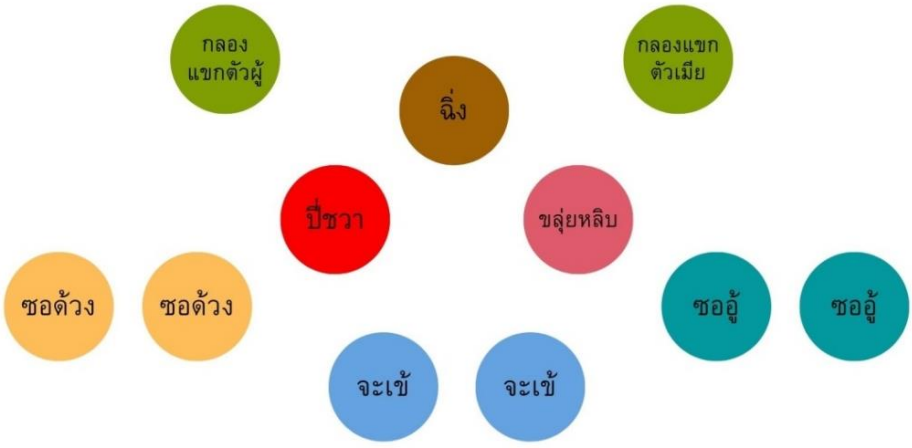

ภาพที่ 3 รูปแบบที่ 2 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

รูปแบบที่ 2 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่

ปี่ชวา	1 เลา
ซอด้วง	2 คัน
ซออู้	2 คัน
จะเข้	2 ตัว
ขลุ่ยหลิบ	1 เลา
กลองแขก	1 คู่
ฉิ่ง	1 คู่

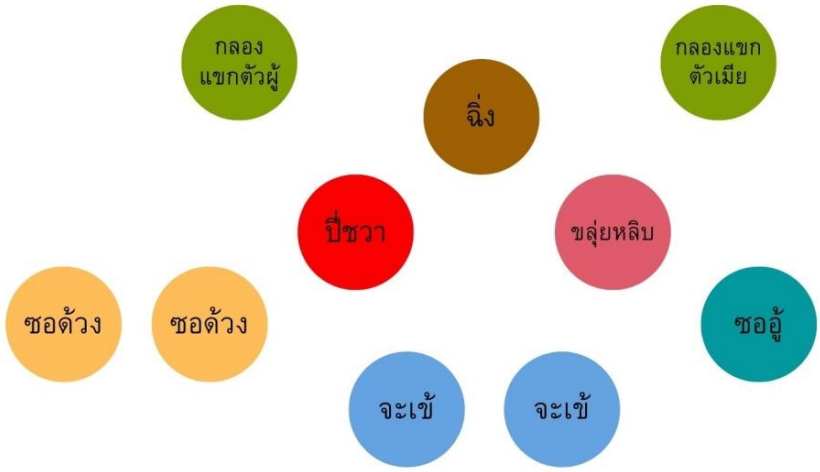

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 4 รูปแบบที่ 3 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (มีซออู้ 1 คัน)

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

รูปแบบที่ 3 วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (มีซออู้ 1 คัน)

ปี่ชวา	1 เลา
ซอด้วง	2 คัน
ซออู้	1 คัน
จะเข้	2 ตัว
ขลุ่ยหลิบ	1 เลา
กลองแขก	1 คู่
ฉิ่ง	1 คู่

รูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่รูปแบบที่ 3 ใช้ซออู้ในการบรรเลงเพียงคันเดียว โดยรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้ให้เหตุผลของการเกิดรูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวารูปแบบที่ 3 ความว่า

ถ้าว่ากันด้วยทฤษฎีทางดนตรีเครื่องคู่นั้นจะต้องมีสอง แต่ว่าโดยนักดนตรีปี่ชวานิยมนั้นกลายเป็นซออู้เหลือ 1 คัน จึงบอกได้ว่าตั้งแต่สมัยพ่อหลวงอยู่ ประการที่หนึ่งถ้ามีซออู้วางอยู่แล้วพ่อหลวงสีซออู้ ใครจะกล้าสีคู่กับท่าน ประการที่สองพ่อหลวงสีซออู้คนเดียวทำไมคนถึงได้ยิน ก็ตอบว่าซออู้ทางที่ท่านบรรเลงนั้นมีเบียดและลอดเสียงปี่และเครื่องดนตรีอื่น ๆ ออกมาได้หมด จึงมองกลับไปที่วงเครื่องสายปี่ชวาเป็นวงสำหรับนักดนตรีไทยที่บรรลุนิติภาวะทางดนตรีแล้ว นั่นหมายถึงคุณมีวุฒิทางดนตรีไทยสูงแล้วไม่ใช่เด็กที่พึ่งฝึกหัด เพราะฉะนั้นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูง ๆ นอกจากฝีมือดีและความคิด ความเชี่ยวชาญชำนาญต่าง ๆ รวมถึงกลวิธีในการเดินกลอนชำนาญด้วย เพราะฉะนั้นทางซออู้ของครูหลวงนั้นจะสามารถที่จะเล็ดลอดออกมาได้โดยใช้กลวิธีขั้นสูง หากฟังให้ดีทางของพ่อหลวงในวงเครื่องสายปี่ชวาจะมีการขยี้ด้วย แต่ถ้ากล่าวถึงทฤษฎีทั่วไปการบรรเลงรวมวงห้ามขยี้ ย้อนกลับไปคำว่านักดนตรีวงเครื่องสายปี่ชวาต้องเป็นผู้ที่วุฒิภาวะทางดนตรีสูง หมายถึงคุณต้องมีฝีไม้ลายมือมากพอที่จะบรรเลงทำนองที่กึ่งเดี่ยว หรือขยี้เข้าไปในการบรรเลงรวมวงเลย พ่อหลวงท่านก็ใช้หลักนี้ในการบรรเลงทำให้เสียงซออู้นั้นลอดออกมา และกลายเป็นวัฒนธรรมปฏิบัติคือการมีซออู้คนเดียวก็สามารถมีเสียงลอดออกมาได้ ไม่มีความจำเป็นต้องมีสองคัน แต่ตามหลักทฤษฎีเครื่องคู่จะต้องมีอย่างละสอง จึงเกิดเป็นรูปแบบวงที่สามเกิดขึ้น คือ วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่แต่มีซออู้เพียงคันเดียวอย่างที่เห็นในปัจจุบัน (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาพที่ 5 ผู้วิจัยสัมภาษณ์อาจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน
ที่มา : ภัทรภูมิ นิลวรรณ์

ข้อมูลสัมภาษณ์จากรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน มีความสอดคล้องกับครูจีรพล เพชรสม เรื่องการใช้ซออู้คันเดียวบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *บทบาทและหน้าที่ของแต่ละเครื่องดนตรีในวง ทำให้ไม่ทะเลาะกัน วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่จริง ๆ แล้วตามทฤษฎีเล่นได้ แต่ปฏิบัตินั้นยากมาก เพราะซออู้ต่างคนต่างออกแบบก็ทะเลาะกันเองในเรื่องของเสียง เมื่อเล่นด้วยกันแทนที่จะเพราะก็กลายเป็นหนวกหู ซออู้ที่ต้องออกแบบอยู่ตลอดเวลาควรจะใช้คันเดียวดีที่สุด อีกประเด็นหนึ่งคือสมัยก่อนครูหลวงไพเราะสีซออู้ ใครจะกล้ามาสีคู่กับท่าน แต่ถ้าหากจะบรรเลงเครื่องคู่และปรับให้ทางซออู้บรรเลงเหมือนกันก็สามารถบรรเลงได้เช่นเดียวกับวงเครื่องสายเครื่องคู่* (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

จากข้อความข้างต้นการเกิดรูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวารูปแบบที่ 3 เกิดขึ้นเนื่องด้วยหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) เป็นผู้บรรเลงซออู้ ด้วยเพราะการดำเนินทำนองซออู้ที่มีความเป็นอิสระในการดำเนินทำนอง จึงเป็นส่วนสนับสนุนให้ผู้บรรเลงสามารถสร้างสำนวนกลอนกว้างไกล ดังนั้น การปรากฏรูปแบบการบรรเลงซออู้ 1 คันนั้น เพื่อไม่ให้กลอนเพลงทับซ้อนกัน อีกทั้ง ด้วยความเป็นเอตทัคคะการบรรเลงซออู้ของครูหลวงไพเราะเสียงซอ จึงปรากฏการบรรเลงเพียงคนเดียว และกลายเป็นรูปแบบที่ปฏิบัติสืบกันต่อมาและอาจทำให้มีความเหมือนกันยากหากต้องบรรเลง 2 คัน ด้วย

ระดับทักษะบรรเลง ลีลาเฉพาะตน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้เกิดรูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ที่มีซออู้บรรเลงเพียงคันเดียว

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้กล่าวถึงการแบ่งกลุ่มเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวาในหนังสือเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *เครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวาสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครื่องเป่า ได้แก่ ปี่ชวา และขลุ่ยหลิบ เนื่องจากปี่ชวาเป็นประธานของเครื่องดำเนินทำนองและเครื่องนำจึงอยู่ฝั่งขวาของวง ส่วนขลุ่ยหลิบอยู่ทางซ้ายมือใกล้กับจุดศูนย์กลางของวง กลุ่มเครื่องสี ได้แก่ ซอด้วงอยู่ด้านหน้าฝั่งขวามือของวงและซออู้อยู่ด้านหน้าฝั่งขวามือ กลุ่มเครื่องดีด ได้แก่ จะเข้ อยู่บริเวณด้านหน้าของวง เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นหลักให้แก่วง กลุ่มเครื่องตี ได้แก่ กลองแขก ฉิ่ง และเครื่องกำกับจังหวะอื่น ๆ อยู่ด้านหลังวง กำหนดให้กลองแขกอยู่ด้านหลังของวง ฉิ่งอยู่จุดกึ่งกลางของวง* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น. 35)

กลุ่มเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวาแบ่งออกได้ 4 กลุ่ม คือ เครื่องเป่า เครื่องดีด เครื่องสี และเครื่องตี โดยให้ปี่ชวาซึ่งเป็นผู้นำวงและเครื่องดำเนินทำนองที่เป็นผู้นำอยู่ทางฝั่งขวาของวง ซออู้และขลุ่ยหลิบดำเนินทำนองเป็นเครื่องตามจะอยู่ทางฝั่งซ้าย ส่วนจะเข้อยู่ทางด้านหน้าของวงและฉิ่งที่เป็นเครื่องกำกับจังหวะอยู่จุดกึ่งกลางของวง ส่วนของกลองแขกและเครื่องประกอบจังหวะอยู่ด้านหลังวง

2.2.2 บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวา

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้อธิบายเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรี โดยได้แบ่งบทบาทหน้าที่ออกเป็น 3 ลักษณะไว้ในหนังสือเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *1. ลักษณะทางกายภาพของเครื่องดนตรี เช่น ขอบเขตเสียงสูง-ต่ำของเครื่องดนตรี คุณภาพเสียงของเครื่องดนตรี ขนาดและความสมมาตรของเครื่องดนตรี ตลอดจนถึงลักษณะการกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรี การวางหรือจับวางเครื่องดนตรีในเวลาบรรเลง*
>
> *ในที่นี้สามารถจำแนกบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีตามลักษณะกายภาพได้ดังต่อไปนี้*

เครื่องดนตรีเครื่องเป่า ได้แก่ ปี่ชวา ขลุ่ยหลิบ

เครื่องดนตรีเครื่องดีด ได้แก่ จะเข้

เครื่องดนตรีเครื่องสี ได้แก่ ซอด้วง ซออู้

เครื่องดนตรีเครื่องตี ขึงด้วยหนัง ได้แก่ กลองแขก

เครื่องดนตรีเครื่องตี ทำด้วยโลหะ ได้แก่ ฉิ่ง

2. ลักษณะการดำเนินทำนอง เช่น กลุ่มเครื่องดนตรีดำเนินทำนองหลัก กลุ่มเครื่องดนตรีแปรทำนอง กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องนำ กลุ่มเครื่องดนตรีดำเนินจังหวะหน้าทับ กลุ่มเครื่องดนตรีดำเนินจังหวะย่อย

ในที่นี้สามารถจำแนกบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีตามลักษณะการดำเนินทำนองได้ดังต่อไปนี้

เครื่องดนตรีเครื่องนำ ได้แก่ ปี่ชวา จะเข้ ซอด้วง

เครื่องดนตรีเครื่องตาม ได้แก่ ขลุ่ยหลิบ ซออู้

เครื่องดนตรีกำกับจังหวะหน้าทับ ได้แก่ กลองแขก

เครื่องดนตรีกำกับจังหวะ ได้แก่ ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ลักษณะจำเพาะของเครื่องดนตรี ได้แก่ วิธีการบรรเลง และกลวิธีในการบรรเลงซึ่งจะได้กล่าวถึงลักษณะการบรรเลงของเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวาในแต่ละชนิดดังนี้

1) ปี่ชวา ทำหน้าที่เป็นผู้นำในวงเครื่องสายปี่ชวาแทนซอด้วงที่ใช้สำหรับวงเครื่องสาย โดยดำเนินทำนองทางเก็บไปร่วมกับทำนองโหยหวยบ้างในบางครั้ง และมีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมความเร็วในการบรรเลงบางขณะ เช่น การรับร้อง ส่งร้อง การทอดหรือถอนแนวการบรรเลงและการลงจบ

2) ซอด้วง ทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องนำ ดำเนินทำนองแบบเก็บไล่เสียงไปคู่กับปี่ชวา

3) ซออู้ ทำหน้าที่หยอกล้อยั่วเย้าไปกับทำนองเพลง โดยใช้วิธีการบรรเลงเก็บหลีกไปจากทำนองหลักของเพลง

4) ขลุ่ยหลิบ ทำหน้าที่ดำเนินทำนองทางเก็บ แต่บางครั้งก็โหยหวนบ้าง เมื่อมาผสมอยู่ในวงเครื่องสายชวา ขลุ่ยหลิบจะต้องเป่าเป็นเครื่องตามไปพร้อมกับซออู้

5) จะเข้ ทำหน้าที่ดำเนินทำนองแทรกไปกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องนำเช่นเดียวกับปี่ชวาและซอด้วง บางครั้งดำเนินทำนองต่าง ๆ เป็นทำนองหลักให้วง

6) กลองแขก ทำหน้าที่ควบคุมจังหวะหน้าทับและตีสายสอดสลับกันไปเพื่อเพิ่มอรรถรสในการบรรเลงให้เร่งเร้าสนุกสนานยิ่งขึ้น

7) ฉิ่ง ทำหน้าที่ควบคุมอัตราจังหวะ และควบคุมความเร็วไปกับการบรรเลง (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น.37-38)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ซอด้วงทำหน้าที่เป็นผู้นำวงโดยปกติอยู่เสมอ แต่เมื่อเข้าผสมกับปี่ชวา ความดังไม่สามารถสู้กับปี่ชวาได้ จึงต้องยกหน้าที่ผู้นำวงให้แก่ปี่ชวา ซอด้วงจึงจำเป็นต้องหาทางเทียบให้มีเขตเสียงสูงขึ้นไปให้เหมาะสมและสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติ ซึ่งรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับซอด้วงในเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ซอด้วงเดิมนั้นเทียบเสียงซอลเร แต่เมื่อเป็นวงเครื่องสายปี่ชวาต้องเลื่อนรัดอกลงและเทียบเป็นเสียงโดซอล ถ้าไม่รูดรัดอกสายก็อาจจะขาดง่าย สายจะตึงมาก ถ้ารูดลงมาแล้วก็อาจจะมีโอกาสขาดน้อยกว่า ครูสมัยก่อนเป็นผู้คิดค้นรูปแบบนี้ขึ้นมา ซอด้วงก็มีวัฒนธรรมการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา ครูท่านมีเหตุและผลที่ท่านออกแบบไว้

ซอด้วงในวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นสิ่งที่เชื่อมเสียงให้ไม่เกิดช่องว่างของความไพเราะเป็นเครื่องที่ตบแต่ง ซอด้วงต้องเป็นตัวสำคัญในการเดินทำนอง (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2565)

ภาพซ้ายไม่เลื่อนรัดอก ภาพขวาเลื่อนรัดอก

ภาพที่ 6 ตำแหน่งการเลื่อนรัดอกซอด้วง

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

หน้าที่ของเครื่องดนตรีขึ้นอยู่ลักษณะทางกายภาพที่ส่งผลต่อลักษณะของเสียงที่เกิดขึ้นในแต่ละเครื่องดนตรี เป็นเหตุให้เกิดการแบ่งหน้าที่ในการบรรเลง เนื่องจากเครื่องดนตรีแต่ละชนิดในวงเครื่องสายปี่ชวามีขอบเขตของเสียงในการดำเนินทำนองที่ต่างกัน ในส่วนของเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนอง ได้แก่ ปี่ชวาเนื่องจากมีเสียงที่สูงกว่าเครื่องดนตรีอื่น ๆ จึงกลายเป็นผู้นำในวง ซอด้วงมีหน้าที่ดำเนินทำนองคู่ไปกับปี่ชวา เนื่องจากมีเสียงที่สูงใกล้เคียงกันเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่าง จะเข้ทำหน้าที่ดำเนินทำนองเก็บแทรกแซงเป็นเดียวกับปี่ชวาและซอด้วง ขลุ่ยหลิบ ดำเนินทำนองเก็บแต่เมื่ออยู่ในวงเครื่องสายปี่ชวา จะเปลี่ยนมาดำเนินทำนองเป็นเครื่องตามพร้อมไปกับซออู้ และซออู้ทำหน้าที่สร้างสีสัน ทำให้เกิดความหลากหลายมิติในทำนอง

2.2.3 ลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา

ซออู้เป็นเครื่องดนตรีดำเนินทำนองที่มีธรรมชาติของเสียงที่ทุ้มต่ำ ขณะที่เครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวงมีเสียงที่สูงและแหลม ทำให้ซออู้ต้องออกแบบลักษณะการดำเนินทำนองให้เกิดเสียงที่สามารถสอดแทรกทำนองออกมาจากเครื่องดนตรีอื่นในวง ส่งผลทำให้การบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวามีลักษณะเฉพาะ โดยรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี ได้อธิบายถึงลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ในวงเครื่องสายปี่ชวาซออู้นั้นสำคัญที่สุด เพราะเห็นว่าเป็นเสียงต่ำเสียงเดียว เครื่องอื่นเสียงนั้นสูงหมดและคนซออู้นั้นจะต้องเข้มแข็งทางที่ดำเนินต้องสมกับเป็นซออู้ เพราะว่าซอด้วงก็เทียบเสียงเดียวกับซออู้เป็นเสียงคู่ 8 ถ้าเดินทำนองก็จะไม่ไปซ้ำกับซอด้วงก็จะไม่มีรส ต้องหาทางหลีกหาทางหนีให้ได้ เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความสามารถมาก แต่ส่วนมากซออู้ในเครื่องสายปี่ชวาต้องสีอุ้มวง มีละล้าละลังบ้าง (พิชิต ชัยเสรี, สัมภาษณ์, 8 ตุลาคม 2565)

ข้อมูลจากรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี เกี่ยวกับลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวามีความสอดคล้องกับครูจีรพล เพชรสม ในเรื่องความสำคัญของซออู้เป็นเครื่องดนตรีที่เสียงต่ำมีหน้าที่อุ้มวง โดยครูจีรพล เพชรสม ได้อธิบายถึงลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ซออู้ต้องเล่นพันกับปี่ชวาและที่สำคัญต้องแม่นเพลงมาก เพราะตอนบรรเลงเสียงซอด้วงแทบจะไม่ได้ยิน มีจะเข้นั่งข้าง ๆ ก็จะได้ยินแว่ว ๆ ปี่ชวากับกลองแขกกลบหมด เพราะฉะนั้นซออู้ต้องแม่น ต้องยืนให้ได้ แต่บทบาทของซออู้ ถ้าไปยืนมาก ๆ ก็ไม่สนุก ต้องหลอกล้อ จะใส่ทำนองหรือใช้กลอนอะไรต้องสังเกตคนในวงด้วยว่าเครื่องอื่นแม่นหรือไม่ หรือหากคนในวงแม่นก็สามารถเล่นได้ ถ้าหากไม่แม่นซออู้ก็ต้องสีคล้าย ๆ ทำนองหลักไว้ เพราะปี่ชวาเขาสามารถเป่าโหยได้ ดังนั้นเสียงซออู้จะลอดออกมาเพราะมีเสียงทุ้มต่ำ

วิธีการที่จะทำให้เสียงซออู้ลอดออกมาจากวง ขึ้นอยู่กับปี่ชวาว่าถ้าปี่ชวาขึ้นไปเล่นที่เสียงสูง ซออู้จะต้องลงมาเล่นที่เสียงต่ำ แต่ถ้าเสียงปี่ชวาเล่นเสียงสูง ถ้าซออู้เล่นเสียงสูงด้วยเสียงจะไม่ลอดออกมา เพราะสู้เสียงปี่ชวาไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่เสียงจะลอดออกมาได้นั้น วิธีการที่จะเล่นซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาต้องหาทางที่ใช้เล่นในเสียงต่ำ ถ้าเสียงสูงหรือรูดเสียงขึ้นไปถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องเล่น ต้องสังเกตปี่ชวาว่าเขาเล่นเสียงช่วงไหน แต่อย่าลืมดูว่าทำนองหลักนั้นเอื้อให้หรือไม่ ถ้าในกรณีบางทำนองที่ปี่ชวาโหยอยู่ ไม่ได้เล่นเก็บ ซออู้ก็จะมีช่องว่างสามารถเล่นในช่วงเสียงสูงได้ ดังนั้นสิ่งที่ซออู้ต้องคำนึงมีหลัก ๆ 3 อย่างคือ ทำนองหลัก สังเกตการดำเนินทำนองของปี่ชวา แล้วจึงมาออกแบบกลอนของซออู้ หลังจากนั้นสังเกตว่าปี่ชวาเล่นไปทางไหน ถ้าเราสังเกตแล้วเสียงซออู้ไม่สามารถไปได้ เราก็ต้องหาทางใหม่ และเวลาเล่นกับปี่ชวานี่เล่นยากมาก เพราะเขาจะไม่ได้เก็บแทรกแซงเหมือนระนาดเอกกับซอด้วง ปี่ชวาจะเก็บและโหย บางครั้งปี่ชวาโหยไปหนึ่งจังหวะหน้าทับเต็ม ๆ สองบรรทัดเลยแล้วถึงมาเข้า ฉะนั้นหน้าทับต้องยืนไว้ ดังนั้นต้องแม่นทำนองหลัก แม่นทำนองของเครื่องตัวเอง ซออู้จำเป็นต้องศึกษาลีลาของปี่ชวาด้วย ลองฟังปี่ชวาแล้วเอาทำนอง

หลักมาเทียบ ลองสังเกตว่าทำนองนี้ปี่ชวาเป่าอย่างไร ลีลาการโหยและการเก็บ สิ่งนี้จะเป็นหลักให้ซออู้สามารถออกแบบกลอนในการบรรเลงได้ ซอด้วงก็มีหน้าที่เก็บแทรกแซงเวลาปี่โหย ส่วนจะเข้ส่วนใหญ่จะใช้เสียงต่ำไปถึงกลาง ไม่ค่อยไปลูกยอดเสียงจะได้ออก โดยหลักการทั่วไปในการปฏิบัติ จะเข้มี 11 นม และระนาดมี 21 ลูก ในการผูกกลอนไม่ว่าจะเป็นจะเข้หรือระนาด จะพยายามเดินกลอนให้สุดลูกยอดสุดเสียงต่ำและสุดเสียงสูง แต่ซออู้ต้องหาวิธีหลบหลีกเพราะเสียงซออู้นั้นเป็นศิลปะของการหลบเสียง หาวิธีและกลอนที่หลบเสียง เนื่องจากความกว้างของเสียงซออู้นั้นมีข้อจำกัด ต้องหากลอนในการหลบไปหลบมา ฉะนั้นต้องหากลอนให้เหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ของตัวเอง ซออู้จะต้องสีหลบหน้าหลบหลัง เปรียบเทียบระหว่างซอด้วงและซออู้ ซอด้วงเปรียบเสมือนเรือยาว จะตรงจะเลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวาก็จะเห็นเลยว่ากำลังจะไปทางไหน แต่ซออู้นั้นแตกต่าง ไม่สามารถรู้เลยว่าจะไปทางไหน หลบไปหลบมา บ้างก็เหลื่อม บ้างก็ไปข้างหน้า บางทีเขาลงกันหมดแล้วซออู้ยังไม่ลง เป็นต้น ซออู้นั้นสามารถคิดอะไรได้หลากหลาย ฉะนั้นการสีซออู้วงเครื่องสายปี่ชวาจึงจำเป็นต้องเรียน หากไม่ได้เรียนก็เหมือนการพูดที่ไม่ถูกหลักไวยากรณ์

เครื่องสายปี่ชวามีทั้งเปลี่ยนบันไดเสียง ทั้งต้องไหว และยังต้องหาวิธีการหลบหลีกให้เสียงซออู้ลอดออกมาให้ได้ ดังนั้นคนในวงต้องรู้กัน ต้องซ้อมด้วยกัน คุ้นเคยกัน ไม่ว่าปี่ชวาจะตั้งเพลงอะไรคนซอก็ต้องรู้ อย่างสมัยพ่อหลวงกับคุณตาเทียบท่านเล่นกันมานาน ท่านอยู่ตัวแล้ว เขารู้กันหมดแล้ว มาถึงก็จับเครื่องเล่นกันเลย วงเครื่องสายปี่ชวาในอดีตพ่อหลวงท่านสามารถออกแบบได้หลากหลาย จึงเกิดสิ่งที่สดและใหม่อยู่ตลอด เพลงเดิมทำนองหลักเดิมแต่มีทางใหม่ ๆ ตลอดเวลา ทำให้น่าสนใจ น่าตื่นเต้น คนฟังก็รู้สึกสนุก (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

การบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา สิ่งสำคัญที่นอกจากจะต้องแม่นยำทำนองหลักการดำเนินทำนองของปี่ชวาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินทำนองของซออู้ เนื่องจากลักษณะเสียงโดยรวมของวงขึ้นอยู่กับเสียงของปี่ชวาและสามารถกลบเสียงของซออู้ได้ ดังนั้นซออู้จึงต้องหาวิธีการดำเนินทำนองเพื่อให้เสียงลอดออกมาจากวง โดยใช้วิธีการดำเนินทำนองในช่วงเสียงทุ้มต่ำและใช้การหลบเสียง การเหลื่อม การล้วงหน้า การย้อยจังหวะ ในช่วงที่ปี่ชวาโหยเสียง ซออู้ก็สามารถบรรเลงดำเนินทำนองในช่วงเสียงสูงได้ วงเครื่องสายปี่ชวามีจังหวะในการบรรเลงที่กระชับและรวดเร็ว ผู้บรรเลงควรมีความแม่นยำและไหวพริบปฏิภาณในการบรรเลง

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้อธิบายถึงการดำเนินทำนองของซออู้ในหนังสือเครื่องสายปี่ชวา

> *ซออู้ในหมู่เครื่องดนตรีดำเนินทำนองที่ใช้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ซออู้เป็นเครื่องสีที่มีเสียงทุ้มนุ่มนวล ในขณะที่ปี่ชวา ซอด้วง และขลุ่ยหลิบ มีเสียงแหลมสูง ดังนั้นเมื่อปี่ชวา ซอด้วง และขลุ่ยหลิบ บรรเลงไปในทางสูงด้วยกัน จึงเปิดโอกาสให้ซออู้ได้ใช้ศักยภาพของตนเองในการดำเนินทำนองที่แตกต่างออกไป ด้วยการดำเนินทำนองลงไปทางเสียงต่ำทำให้สามารถได้ยินเสียงซออู้ได้ชัดเจน อีกทั้งขอบเขตของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวานั้นมีการเทียบเสียงตรงกับซอด้วง แต่มีระยะห่างกันเป็นคู่แปด ทำให้ตำแหน่งนิ้วของซออู้ตรงกับซอด้วง จึงต้องมีการผูกกลอนเพื่อหลีกทางซอด้วงออกไปร่วมกับการใช้กลวิธีการล้วงและย้อยเสียงมิให้ตกจังหวะหลัก จึงมีลักษณะการดำเนินทำนองคล้ายกับการหยอกล้อยั่วเย้าไปกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในบางกรณี ซออู้จะใช้กลวิธีพิเศษ คือ การใช้เสียงสูงในขอบเขตเสียงที่ทำได้ยาก มาใช้ตกแต่งทำนองให้เหมาะสมกับการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาซึ่งปกติจะพบแต่เฉพาะในทางเดี่ยวเท่านั้น เช่น การเลื่อนมือลงมาเพื่อทำเสียงสูง* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น. 50)

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้อธิบายเพิ่มเติมเรื่องของการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *ลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาบางทีครูผูกกลอนลอดออกมา ขยี้ รัวคันชัก สิ่งที่เราจะเห็นในเพลงเดี่ยว ครูพ่อหลวงท่านก็นำมาใส่หมดเลย ถ้าในวงเครื่องสายปี่ชวาก็ถือว่าไม่ผิด เพราะวงเครื่องสายปี่ชวานั้นหลุดออกมาจากกรอบ ตามหลักไม่ใช่เด็ก ๆ ที่จะบรรเลง มีวุฒิภาวะทางดนตรีสูง วงเครื่องสายปี่ชวาสำหรับผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางดนตรี* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2565)

ซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวามีความสำคัญและโดดเด่นเนื่องจากเสียงที่ทุ้มต่ำ ผู้บรรเลงต้องมีวุฒิภาวะทางดนตรีที่สูงและสามารถประเมินสถานการณ์อย่างรวมเร็ว จึงต้องมีความประสบการณ์ในการหาวิธีผูกกลอนให้เข้ากับเครื่องอื่น ๆ ในวง โดยใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อให้ซออู้สร้างความสมบูรณ์ให้แก่วง โดยครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ กล่าวถึงความสำคัญของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวานั้นสำคัญมาก เพราะว่าเสียงของซออู้จะโดดเด่นมากกว่าเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในส่วนของซอด้วงกับปี่ชวาเสียงจะเข้ากัน ซอด้วงอาจจะแยกเสียงออกมาได้ในช่วงที่ปี่ชวาโหย ซออู้ก็จะช่วยในการอุ้ม และซออู้ถ้าเล่นเป็นคู่ก็จะตีกัน ถ้าบรรเลงเครื่องคู่เป็นเครื่องสายปี่ชวาเครื่องสายคู่ แต่ก็ใช้ซออู้เพียงคันเดียว (เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ, สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2565)

อาจารย์ ดร.ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์ อธิบายเกี่ยวกับบทบาทและการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาที่มีความโดดเด่นในด้านการดำเนินทำนองที่ต้องใช้ความสามารถของผู้บรรเลงสูงและซออู้เป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญ สอดคล้องกับครูจีรพล เพชรสม รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อนและอาจารย์เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ความว่า

บทบาทหน้าที่ของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาโดยทั่วไปไม่ได้ต่างจากวงเครื่องสายอื่น ๆ เท่าไหร่ ซึ่งบทบาททั่ว ๆ ไป คือการหยอกล้อเครื่องดนตรีต่าง ๆ เป็นเครื่องดนตรีที่สร้างสีสันมากกว่าเดินทำนองหลัก ประดับประดาทำนอง กล่าวถึงในการหยอกล้อ หยอกยังไง ล้อยังไง คือจะเข้และซอด้วงเดินทำนองเป็นหลัก ซออู้มีหน้าที่สอดทำนองด้วยวิธีการลักจังหวะบ้าง ทิ้งทีท่าบ้าง ยืกยัก ยักเยื้อง เพื่อให้เสียงลอดและเพิ่มสีสันของวงนี้เป็นลักษณะของซออู้ในวงเครื่องสายทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อเป็นซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาก็อาจจะมากกว่าวงอื่น ๆ เนื่องจากว่ามีปี่เข้ามาด้วยและซออู้จะเป็นเครื่องดนตรีเดียวที่เป็นเสียงทุ้ม เครื่องดนตรีอื่นนั้นจะเสียงสูงกันทั้งวง ไม่ว่าจะเป็นขลุ่ยหลิบ ซอด้วง บางทีก็บรรเลงสองคัน จะเข้สองตัว แต่ซออู้จะบรรเลงคันเดียว ซออู้ต้องพยายามเลื้อย ยืกยัก มากไปกว่าเครื่องสายปกติสามารถรูดสายได้ด้วย หลักสำคัญของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาคือต้องให้เสียงซออู้ลอดออกมาจากวงให้ได้และต้องสู้กับเครื่องดนตรีอื่นที่เสียงสูง วิธีการคือต้องดำเนินกลอนหรือทำทางให้แตกต่างจากโน้ตเครื่องดนตรีอื่น ทำโน้ตกระโดดไปกระโดดมาหรืออาจจะใช้วิธีการถ้าเครื่องดนตรีอื่นลง ซออู้ก็ย้อยไม่ลงตามเครื่องอื่น อาจจะไปลงข้างหน้าบ้างข้างหลังบ้าง เพื่อให้เสียงลอดออกมา น้ำหนักก็สำคัญเช่นกัน ความหนักเบา ทางของเพลงนั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จะดีได้ต้องมีหนักมีเบา สีน้ำหนักเท่ากันหมดก็ไม่ได้ ถ้าทำได้ก็จะเป็นการดำเนินทำนองที่สมบูรณ์ (ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2566)

การดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาซึ่งซออู้เป็นเครื่องดนตรีที่มีสำคัญที่สุดในการสร้างสีสันให้แก่วงได้เนื่องจากมีลักษณะเสียงที่ต่างกับเครื่องดนตรีชนิดอื่นลักษณะการดำเนินทำนองให้ซออู้นั้นมีความโดดเด่นทั้งด้วยการหลบหลีกจากทำนองของเครื่องดนตรีอื่น โดยใช้การล้วงจังหวะ การย้อยจังหวะ การโดดเสียง หยอกเย้าเพื่อทำให้วงนั้นสมบูรณ์ นอกจากต้องแม่นยำในทำนองหลักยังต้องสังเกตการบรรเลงของเครื่องดนตรีเพื่อหาช่องว่างในการสร้างสีสัน ดังนั้นนอกจากซออู้จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับซอด้วง จะเข้ แล้วการมีปฏิสัมพันธ์กับปี่ชวาเป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน ซออู้จะต้องรู้ช่วงของการบรรเลงของตนเองในขณะปี่ชวาบรรเลง เช่น ซออู้อาจใช้วิธีการบรรเลงเก็บในช่วงที่ปี่ชวาลอยจังหวะ หรือหาวิธีการหลบคือ ปี่ชวาบรรเลงในช่วงเสียงสูง ซออู้ลงมาบรรเลงในเสียงสายทุ้ม จะได้ไม่โดยกลบด้วยเสียงของเครื่องดนตรีเสียงสูง เป็นต้น ดังนั้นผู้บรรเลงจะต้องแม่นยำและมีความสามารถขั้นสูงที่สามารถประเมินสถานการณ์และต้องมีความรู้และใช้อย่างเหมาะสมเพื่อให้วงเกิดความสมบูรณ์

ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงหน้าที่และเป้าหมายของแต่ละเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ทุกคนมีหน้าที่ของแต่ละคนเครื่อง แต่ทุกคนต้องช่วยกันบรรเลงให้บรรลุเป้าหมาย เครื่องสายเป็นเครื่องที่ปรุงแต่งทำนองทั้งหมด ไม่มีทำนองหลักโดยฆ้อง ดังนั้นทุกคนต้องแม่นทำนองหลักทั้งหมด คนที่จะบรรเลงต้องเข้าใจในแนวเพลงของเครื่องสายปี่ชวา เครื่องดนตรีทุกเครื่องในวงต้องแม่นทำนองหลัก แต่เครื่องดนตรีที่จะช่วยวง นอกจากจะเข้แล้วก็เป็นซออู้ที่เป็นหลักให้แก่วงได้ เพราะมีกลุ่มเสียงที่สามารถดึงแนวและเน้นเสียงได้ เพราะมีกลุ่มเสียงที่สามารถลงไปเสียงต่ำได้ สามารถที่จะพาวงให้บรรลุเป้าหมายได้ ถ้าเป็นซอด้วงนั้นไม่ได้เพราะเสียงไปกับปี่ชวา เพราะถ้าทุกเครื่องไปแต่เสียงสูงก็ไม่ได้ ซออู้จึงเป็นเสียงที่มีพลังอำนาจ และให้ประโยชน์คอยย้ำเตือนทำนองให้เกิดความมั่นคงได้ (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

การดำเนินทำนองของเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวานั้นทุกเครื่องจะต้องแม่นยำในส่วนของทำนองหลัก และจะเครื่องดนตรีที่สามารถเป็นหลักให้แก่วงได้ คือ จะเข้ และซออู้ เนื่องจากมีเสียงที่สามารถบรรเลงในช่วงเสียงต่ำได้ ในขณะที่เครื่องดนตรีอื่นนั้นอยู่ในกลุ่มเสียงที่สูง ทำให้จะเข้

และซออู้สามารถสอดแทรกเสียงออกจากจากเครื่องดนตรีอื่น สามารถบรรเลงเป็นหลักให้แก่วงได้ เพื่อให้วงเกิดความสมดุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ อธิบายถึงต้นแบบของวงเครื่องสายปี่ชวาในปัจจุบัน ความว่า

> *วงปี่ชวาเครื่องใหญ่ หรือวงเครื่องสายปี่ชวานั้นคืออันเดียวกัน วงเครื่องสายปี่ชวาเป็นเรื่องบุคคลที่มุตโตแตกทางเรื่องดนตรี มีความเก่งและคล่องมารวมตัวกันเพื่อที่จะไปช่วยงานที่ใดที่หนึ่ง ยุคแรก ๆ เป็นวงที่มีเครื่องดนตรีเยอะกว่าปัจจุบัน แต่ผู้ที่มาทำหลักการทางดุริยางค์และสุนทรียะให้เกิดเป็นต้นแบบเครื่องสายปี่ชวาในปัจจุบันคือ อาจารย์มนตรี ท่านได้ประชุมวิชาการและวางหลักว่ากลุ่มเสียงสูงและกลุ่มเสียงต่ำควรจะต้องเกิดสุนทรีย์แบบใด เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เครื่องดนตรีจึงต้องมีเท่านี้ ถ้ามีเครื่องเยอะก็จะไม่คล่องตัว เมื่ออาจารย์มนตรีชำระความและประชุม ท่านได้เชิญครูผู้ใหญ่หลายท่านเข้าประชุมด้วย เช่น จางวางทั่ว พระยาประสาน พระยาเสนาะจึงได้หลักการและได้ถ่ายทอดสืบมาจนถึงปัจจุบัน* (ภัทระ คมขำ, สัมภาษณ์, 5 ตุลาคม 2565)

จากข้อความข้างต้นผู้ที่วางหลักทางวิชาการและรูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาให้เกิดเป็นแบบแผนในการบรรเลงสืบมาถึงปัจจุบันคือ อาจารย์มนตรี ตราโมท โดยได้เชิญครูผู้ใหญ่หลายท่านประชุมหารือทางด้านวิชาการจนตกผลึกเกิดเป็นรูปแบบวงเครื่องสายปี่ชวาดังที่ปรากฏในปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.2.4 โอกาสในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

ด้านวัฒนธรรมในการบรรเลงของวงเครื่องสายปี่ชวาสามารถแบ่งแยกตามโอกาสต่าง ๆ เช่น งานมงคลและอวมงคล มีความแตกต่างกันในเรื่องของเพลงที่ใช้ โดยครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) ได้กล่าวถึงโอกาสและเพลงที่ใช้ในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *วงเครื่องสายปี่ชวา งานปี่ชวาจะบรรเลงในงานมงคลไม่ค่อยจะนำไปบรรเลงในงานอวมงคล แต่หากไปบรรเลงในงานอวมงคล สามารถบรรเลงเพลงโหมโรงได้ แต่จะไม่ออกสรหม่า หรือบรรเลงเพลงนางหงส์ แล้วก็บรรเลงเพลงอื่น ๆ ตามปกติ การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาตามคตินิยมที่เป็นจารีตประเพณี คือ เริ่มต้นด้วยเพลงโหมโรง* (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

ครูจีรพล เพชรสม ได้อธิบายถึงโอกาสในการบรรเลงและการเลือกประเภทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *เครื่องสายปี่ชวาเล่นได้ทุกงาน งานมงคลก็ได้อวมงคลก็ได้ขึ้นอยู่กับเพลง เช่น ถ้าเป็นงานศพก็บรรเลงเป็นเพลงนางหงส์ก็ได้ เพลงนางหงส์เสร็จก็เล่นโหมโรง เสร็จแล้วจะบรรเลงอะไรต่อก็ได้และเวลาจะจบก็บรรเลงนางหงส์อีกครั้ง ถ้าเป็นงานมงคลก็ตั้งเพลงโหมโรงปี่ชวาแล้วจะบรรเลงอะไรต่อก็ได้ การวางเพลงจะเป็นเพลงขับกล่อมทั่วไป เช่น กล่อมนารี ลมพัดชายเขา เลือกเพลงความหมายของเพลงความหมายของเนื้อร้องให้เข้ากับงาน* (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน อธิบายเกี่ยวกับโอกาสในการบรรเลง ประเภทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงในงานต่าง ๆ รวมไปถึงความนิยมในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาในอดีต ความว่า

> *สมัยก่อนวงเครื่องสายปี่ชวานิยมเล่นบ่อย เพราะพ่อหลวงสีซออู้ ครูเทียบเป่าปี่ซอด้วงก็ครูละเมียด ครูประเวชและบางครั้งท่านก็วางซอด้วงและร้องด้วย มีลูกศิษย์ชมรมดนตรีไทยธรรมศาสตร์ ไพศาล อินทวงศ์ บุญเสริม ภู่สาลี ก็ตามครูไปงานกัน มีงานวงเครื่องสายปี่ชวานับว่าเยอะเลย ครูเทียบท่านใจดี บอกงานครูเทียบคนเดียวได้ทั้งครูพริ้ง สองท่าน ครูมิ ครูสอน พ่อหลวงไพเราะ*
>
> *การบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาตัวอย่างเช่น งานมงคลก็เลือกเพลงที่เป็นมงคลเป็นเพลงบังคับทางก็ได้หรือกึ่งบังคับทางก็ได้ แต่หากจะให้วงเครื่องสายปี่ชวาแสดงการบรรเลงเต็มศักยภาพนั้นต้องเป็นเพลงประเภทดำเนินทำนอง เช่น เพลงตับลมพัดชายเขา เริ่มด้วยเพลงโหมโรง เช่น โหมโรงราโค โหมโรงเรื่องชมสมุทร ก็สามารถบรรเลงเพลงอื่นได้ โหมโรงครอบจักรวาลก็ได้ เพลงเทพนิมิต เพลงเทพไสยาสน์ ครูเทียบท่านชอบนักเชียว โหมโรงมะลิเลื้อย ส่วนตอนจบเพลงสุดท้าย เช่น เพลงอกทะเล แต่ถ้าเป็นเพลงอวมงคลวงเครื่องสายปี่ชวาก็ตั้งด้วยเพลงนางหงส์* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2565)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านผู้วิจัยสามารถสรุปความได้ว่า วงเครื่องสายปี่ชวา มีความนิยมเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นวงที่มีความเป็นเอกลักษณ์รวมถึงเป็นวงที่ผู้บรรเลงล้วนมากความสามารถ จึงมีโอกาสได้ใช้วงเครื่องสายปี่ชวาในการบรรเลงในงานต่าง ๆ ทั้งใน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

งานมงคลและงานอวมงคล ในส่วนของเพลงที่ใช้ในงานเพลงที่มีความหมายมงคล เพลงในงานมงคลเริ่มด้วยเพลงโหมโรงออกสรหม่า เช่น โหมโรงชมสมุทร โหมโรงราโค เป็นต้น ตามด้วยเพลงขับกล่อมดำเนินทำนองทั่วไป เช่น เพลงตับลมพัดชายเขา เพลงเทพนิมิต เพลงเทพไสยาสน์ เป็นต้น จบด้วยเพลงลา เช่น เพลงอกทะเล เป็นต้น แต่หากเป็นงานอวมงคลสามารถบรรเลงเพลงโหมโรงได้แต่จะไม่ออกสรหม่า เนื่องจากสรหม่าไทยจะบรรเลงเฉพาะงานมงคลเท่านั้น เพลงที่บรรเลงในงานอวมงคล เช่น เพลงเรื่องนางหงส์

หนังสือเครื่องสายปี่ชวาอธิบายเกี่ยวกับสถานที่และประสบการณ์ของผู้ชมและฟังการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

> *การบรรเลงเครื่องสายปี่ชวาในอดีตนั้น มิได้มีเกณฑ์กำหนดตายตัวว่าจะต้องใช้บรรเลงในสถานที่หรือพิธีกรรมใดเป็นการเฉพาะ หากแต่มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อบรรเลงขับกล่อมและการฟังเพื่อความบันเทิงในสังคมไทย จึงปรากฏว่ามีการนำวงเครื่องสายปี่ชวาไปบรรเลงทั้งในงานมงคลและอวมงคลในสถานที่รโหฐานต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการเล่นเพื่อความบันเทิงใจในหมู่นักดนตรีและผู้นิยมดนตรีไทยด้วยกัน เนื่องด้วยคุณภาพเสียงของวงเครื่องสายปี่ชวาที่ดังกังวานไปได้ไกล จึงนิยมจัดให้บรรเลงในบริเวณที่โล่งหรือในเคหสถานที่มีบริเวณกว้าง ในยุคที่วงเครื่องสายปี่ชวาได้รับความเฟื่องฟู ได้จัดให้มีการแสดงในโรงมหรสพ รวมถึงการบันทึกเสียงการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาในวาระต่าง ๆ หลายครั้งด้วยกัน ผู้ฟังในอดีตจึงมีโอกาสเข้าถึงวงเครื่องสายปี่ชวาได้มาก*
>
> *ปัจจุบันนี้ กลุ่มนักดนตรีและนักฟังเพลงไทยต่างยอมรับกันว่า วงเครื่องสายปี่ชวาที่ไพเราะชวนฟังในปัจจุบันหาได้ยาก เนื่องจากผู้เล่นได้น้อยโดยเฉพาะกลุ่มนักดนตรีเครื่องสายซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสืบทอดเพลงเครื่องสายปี่ชวากัน นอกจากจะเป็นการอวดฝีมือเป็นเฉพาะกาลซึ่งจะเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง จนบางครั้งมีผู้เข้าใจผิดว่าการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวามีขึ้นแต่เฉพาะในงานศพของนักดนตรีอาวุโส ซึ่งไม่ใช่ข้อเท็จจริงทั้งหมด เนื่องจากในวงการดนตรีไทยนั้น ถือว่าการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นการให้เกียรติเจ้าภาพ และเป็นการแสดงความเคารพขั้นสูงแด่ศิลปินวิชาชีพผู้วายชนม์* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น. 39)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

วงเครื่องสายปี่ชวาใช้เพื่อบรรเลงขับกล่อมและฟังเพื่อความบันเทิง ไม่มีเกณฑ์ที่กำหนดตายตัวในเรื่องของสถานที่บรรเลงและสามารถบรรเลงได้ทั้งงานอวมงคลและงานมงคล รวมงานบันเทิงต่าง ๆ ในด้านของคุณภาพเสียงของวงเครื่องสายปี่ชวานั้นมีเสียงที่ดังกังวาล เนื่องจากเครื่องดนตรีในวงส่วนใหญ่มีเสียงดังและสูง จึงนิยมบรรเลงในสถานที่โล่งหรือบริเวณกว้าง ในอดีตยุคที่วงเครื่องสายปี่ชวาเฟื่องฟูนั้นมีการบรรเลงบ่อยครั้งทั้งในงานมหรสพ รวมถึงการบรรเลงบันทึกเสียงในวาระต่าง ๆ ทำให้วงเครื่องสายปี่ชวาในอดีตสามารถเข้าถึงผู้ฟังได้ง่าย แต่เนื่องด้วยในปัจจุบันที่นักดนตรีไทยรวมไปถึงผู้ฟังที่หายากขึ้น รวมถึงผู้บรรเลงที่สามารถบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาที่ไพเราะหายากยิ่งขึ้นเช่นกัน เนื่องจากผู้บรรเลงนั้นจะต้องมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงและน้อยคนที่จะได้รับการสืบทอดเพลงที่ใช้ในการบรรเลง จนเกิดความเข้าใจผิดว่าการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาจะต้องบรรเลงอยู่แต่เฉพาะงานศพของนักดนตรีอาวุโส ซึ่งมิได้เป็นเช่นนั้นเพราะวัฒนธรรมดนตรีไทยการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาเป็นการเคารพและให้เกียรติขั้นสูงแก่เจ้าภาพหรือผู้วายชนม์ที่เป็นนักดนตรี

2.3 ประวัติครูจีรพล เพชรสม

ภาพที่ 7 ครูจีรพล เพชรสม
ที่มา : นายกรเอก จิตร์กระบุญ

ครูจีรพล เพชรสม เกิดวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2492 เกิดที่ตำบลท่าแซะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เป็นบุตรของนายเคล้า เพชรสม ประกอบอาชีพข้าราชการและนางตาบ เพชรสม (ชุมวรฐายี) ประกอบอาชีพเกษตรกร มีพี่น้องทั้งหมด 7 คน ได้แก่

1. นางบุญศรี เอกวรรณณัง อาชีพ กสิกรรม
2. นายเจิมพรรณ เพชรสม อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

3. นางสาวนิภา เพชรสม อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
4. นายชุมพร เพชรสม อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
5. นาวสาวพะนอ เพชรสม อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
6. นายจีรพล เพชรสม อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
7. นายมนตรี เพชรสม อาชีพ อิสระ

ครูจีรพล เพชรสมได้สมรสกับนางเบญจมาศ เพชรสม มีบุตรร่วมกัน 3 คน ได้แก่

1. นางสาวเบญจทิพย์ เพชรสม อาชีพ รับราชการครู วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด
2. นายธิบดี เพชรสม อาชีพ รับราชการครู โรงเรียนจันทรุเบกษานุสรณ์
3. นายอมรเทพ เพชรสม อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว

2.3.1 การศึกษาของครูจีรพล เพชรสม

พ.ศ. 2499 ศึกษาระดับชั้นประถมโรงเรียนบ้านท่าแซะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2503 ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนบ้านท่าแซะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2506 ศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลปชั้นสูง โรงเรียนนาฏศิลป์
พ.ศ. 2521 ศึกษาปริญญาตรีการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2529 DIPLOMA TRADITIONAL MUSIC JAPAN
พ.ศ. 2550 ประกาศนียบัตร สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ครูจีรพล เพชรสม เล่าถึงการเส้นทางการบรรเลงดนตรีจนถึงการเข้าเรียนที่โรงเรียนนาฏศิลป์ (วิทยาลัยนาฏศิลปปัจจุบัน) ความว่า

ประมาณแปดเก้าขวบก็เริ่มเล่นซอแล้ว เล่นจนได้นอนสี่ห้าทุ่ม ตอนเช้าก็สีหน่อยก่อนไปโรงเรียน ตอนเด็ก ๆ ก็ซ้อมดนตรีอยู่ที่บ้าน เพลงแขกลพบุรี เพลงแขกโอด ครูได้ตั้งแต่อายุ 9 ขวบ ผู้ใหญ่ท่านเล่น เราก็เล่นกับท่าน เล่นจนสว่าง ฉะนั้นเราได้สกิลจากการที่เราได้เล่นกับผู้ใหญ่ ได้ความคล่องตัว ผู้ใหญ่ไม่หยุดเราก็ไม่หยุด ตอนสิบสองขวบก็มาแข่งในกรุงเทพฯ แล้ว งานศิลปหัตถกรรม จำได้ว่าแข่งสามรอบ แข่งที่สาธิตจุฬา ประมาณปี 03 อาจารย์มนตรีเป็นประธาน รอบแรกผ่าน รอบที่สองผ่าน กว่าจะถึงรอบที่สาม สี่ห้าทุ่ม แต่ก็ได้แชมป์ปีนั้น พอมาเข้านาฏศิลป์ คนเครื่องสายมีผู้หญิงหมดเลยมีผู้ชายอยู่สามคนเป็นรุ่นบุกเบิก มีจีรพล เพชรสม ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ก็เรียนกับพ่อหลวง ท่านตามสอนตั้งแต่

เด็กจนจบ พอได้บรรจุงานอยู่ที่นั้นก็เรียนต่ออยู่กับพ่อหลวงที่บ้าน (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

ภาพที่ 8 รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน (บรรเลงจะเข้) ครูเชวงศักดิ์ โพธิ์สมบัติ (บรรเลงซอด้วง) ครูจีรพล เพชรสม (บรรเลงซออู้)
ที่มา : รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน

ครูจีรพล เพชรสม เริ่มเรียนซอตั้งแต่อายุ 9 ปี จนกระทั่งได้มีโอกาสเข้ามาแข่งขันประกวดดนตรีไทยงานศิลปหัตถกรรม กระทั่งได้มีโอกาสเข้าศึกษาโรงเรียนนาฏศิลป์ในระดับชั้นสูง และได้เรียนซอกับครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน)

2.3.2 ด้านประวัติการทำงานของครูจีรพล เพชรสม

ครูจีรพล เพชรสม บรรจุเข้ารับราชการที่โรงเรียนนาฏศิลป์ ปี พ.ศ. 2514 ในตำแหน่งครูระดับ 2 ซึ่งเป็นบุคลากรชุดแรกของกรมศิลปากรที่ดำเนินการไปจัดตั้งวิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ตามแผนงานโครงการของกรมศิลปากรในการขยายวิทยาลัยนาฏศิลปสู่ภูมิภาค โดยครูจีรพล เพชรสม เล่าถึงการบรรจุเข้าทำงาน ความว่า

ครูไปสร้างเมื่อ 3 ปีแรก ไปอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ 3 ปี ตำแหน่งของครูอยู่ที่กรุงเทพฯ บรรจุที่กรุงเทพฯ ครูจบปี 14 แต่ต้องไปช่วยราชการที่เชียงใหม่ เมื่อกลับมาก็มาอยู่ที่นาฏศิลปกรุงเทพเหมือนเดิมบุคลากรที่สอนในยุคแรกเริ่มต้นสร้างวิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ ปี 14 ช่วงแรกครูที่ไปสอนมี 5 คน จากกรุงเทพ

มีอาจารย์สิริชัยชาญ ฟักจำรูญ สอนปี่พาทย์ ครูสอนเครื่องสาย อาจารย์ประนอม ทองประสมไปเป็นผู้อำนวยการ และมีครูละคร 1 คน ครูโขนอีก 1 คน (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2565)

ครูจีรพล เพชรสม ได้รับราชการตำแหน่ง ดังนี้

ปี พ.ศ. 2514 ตำแหน่งครูตรี แผนกโรงเรียนนาฏศิลป์

ปี พ.ศ. 2525 ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ปี พ.ศ. 2531 รับทุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อทำการศึกษาด้านดนตรี และถ่ายทอดดนตรีไทยให้แก่นักศึกษาญี่ปุ่น

ปี พ.ศ. 2532 ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

ปี พ.ศ. 2536 ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง

ปี พ.ศ. 2541 ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

ปี พ.ศ. 2542 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง

ปี พ.ศ. 2545 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ปี พ.ศ. 2548 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ปี พ.ศ. 2550 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ปี พ.ศ. 2552 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ปี พ.ศ. 2565 ได้รับตำแหน่งนักวิชาการละครและดนตรีด้านดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน

ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ภาพที่ 9 ครูจีรพล เพชรสม ได้รับตำแหน่งงนักวิชาการละครและดนตรีด้านดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้เครื่องสายไทย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

<u>เกียรติคุณที่ได้รับ</u>

ตาราง 1 ประวัติการได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

วัน เดือน ปี	**เครื่องราชอิสริยาภรณ์**
5 ธ.ค. 2529	ตริยาภรณ์มงกุฎไทย
5 ธ.ค. 2532	ตริยาภรณ์ช้างเผือก
5 ธ.ค. 2535	ทวิติยาภรณ์มงกุฎไทย
5 ธ.ค. 2539	ทวิติยาภรณ์ช้างเผือก
1 พ.ค. 2554	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย

ตารางที่ 1 ประวัติการได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ที่มา : ครูจีรพล เพชรสม

ภาพที่ 10 ครูจีรพล เพชรสมเข้ารับพระราชทานเข็มที่ระลึกเนื่องในงาน “วิศิษฏศิลปิน”

ที่มา : ครูจีรพล เพชรสม

ครูจีรพล เพชรสมนอกจากเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องสายไทย สร้างผลงานทางด้านวิชาการ

1. คณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย

2. หนังสือการประกันคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาจิตพิสัย

3. ผลงานวิจัย เรื่องบทบาทวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ดกับการอนุรักษ์สืบสานสร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีและการแสดงพื้นบ้านอีสานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. หนังสือหลวงไพเราะเสียงซอฝากไว้ (ซออู้) ระบบ P.Q.C.T

5. หนังสือหลวงไพเราะเสียงซอฝากไว้ (ซอด้วง) ระบบ P.Q.C.T

6. ผลงานวิจัยภูมิปัญญาการพัฒนาดนตรีและการแสดงพื้นบ้านวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

7. หนังสือเพลงตับต้นเพลงฉิ่ง 7 บันไดเสียง สำหรับ ซอด้วง ซออู้ จะเข้

ภาพที่ 11 หนังสือหลวงไพเราะเสียงซอฝากไว้ (ซออู้) ระบบ P.Q.C.T

ที่มา : นางสาวชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

2.3.3 การได้รับการถ่ายทอดและประสบการณ์ในการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพรชสม

ครูจีรพล เพชรสม ได้รับการถ่ายทอดบรรเลงซออู้สำหรับบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาจากครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูริยะชีวิน) และครูจีรพล เพชรสมได้เล่าถึงวิธีรับการถ่ายทอด รวมถึงการติดตามครูเพื่อสังเกตวิธีการบรรเลง ไว้ว่า

พ่อจะมีแก่นให้ แล้วเราก็ทำตาม เมื่อเราจำได้ คล่องตัว แม่นยำแล้วพ่อถึงจะมาปรับให้ ปรับทีละน้อย ๆ และให้เรา ครูจะประเมินเราอยู่ตลอด จะค่อย ๆ ตบแต่งเหมือนเวลาปั้นหม้อ ค่อย ๆ ใส่ ๆ ค่อยเติม ค่อยปรับ ค่อยแก้ ทีละเล็กทีละน้อย พ่อจะให้หลาย ๆ ทางไม่ซ้ำกัน ต้องสังเกตเวลาพ่อไปเล่นงานไปก็ตามพ่อไป เช่น เพลงนี้เวลาพ่อหลวงต่อเรา พ่อเล่นอีกแบบต่อเราอีกแบบ งานต่อไปเล่นอีกแบบ พ่อจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เราก็ตามเก็บตามสังเกตและจดจำ ดังนั้นมันขึ้นอยู่กับตัวเราด้วย ครูท่านเป็นผู้ทำให้เห็นเป็นต้นแบบ ก็เป็นหน้าที่ของผู้เรียนต้องสังเกตเอง ต้องฟัง ใช้ปัญญาและสุดท้ายเราจะมีข้อมูลเก็บเป็นชุด ๆ ที่เราเก็บสะสมไว้ สุดท้ายเมื่อเรามีข้อมูลเพียงพอ เราก็เลือกที่จะนำมาใช้

วงที่เป็นรุ่นที่สองต่อจากรุ่นครู ๆ ก็อาจารย์ปี๊บก็มาแทนคุณตาเทียบ ครูก็ชดเชยคุณตาหลวง อาจารย์ปกรณ์ชดเชยคุณครูละเมียด ครูป๊อกสีแทนครูประเวท ส่วนครูบุญช่วยก็จะสอนอาจารย์ปี๊บและจะปล่อยให้อาจารย์ปี๊บเป่าปี่ อาจารย์บุญช่วยก็จะไปเป่าขลุ่ย สมัยก่อนก็เล่นดนตรีบ่อย ใครเสียเอาวงนี้ไปช่วย งานมงคลไม่มงคลก็ไปหมด ยิ่งตอนรุ่นครูท่านยังอยู่เราก็ตามไปด้วย หลังหมดรุ่นครูก็จะมีชุดนี้แหละที่ขึ้นมาแทน (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปความได้ว่าครูจีรพล เพชรสมได้รับการถ่ายทอดการบรรเลงซออู้จากครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) ซึ่งครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) มีลักษณะในการถ่ายทอดเริ่มจากการประเมินศักยภาพผู้เรียน ถ่ายทอดความรู้อย่างละเล็กอย่างละน้อย ปรับแก้ไขเพิ่มเติมตามความเหมาะสม รวมถึงครูจีรพล เพชรสม เป็นผู้ที่ขยันและช่างสังเกต คอยติดตามครูหลวงไพเราะ (อุ่น ดูรยะชีวิน) ไปตามงานต่าง ๆ ที่ท่านไปบรรเลง จึงได้องค์ความรู้นอกเหนือจากห้องเรียนอีกมาก ในส่วนของการประสบการณ์ในการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาครูจีรพล เพชรสมได้ติดตามครูหลวงไพเราะไปงานตลอด มีประสบการณ์การฟังสังเกต จนกระทั่งได้

นำองค์ความรู้นั้นมาใช้จริงเมื่อยุคครูหลวงไพเราะได้ส่งต่อให้รุ่นที่สองคือรุ่นครูจีรพล เพชรสม รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ครูปี๊บ คงลายทอง เป็นรุ่นต่อมาที่เป็นบุคคลสำคัญในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา รวมถึงเป็นหลักในการสืบทอดรูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาในปัจจุบัน

2.3.4 อุปนิสัยของครูจีรพล เพชรสม

ภาพที่ 12 ครูจีรพล เพชรสม
ที่มา : สำนักบริหารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครูจีรพล เพชรสม เป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นผู้ที่อุทิศตนให้แก่วงการดนตรีไทย มีความมุมานะ อุตสาหะ เพียรพยายาม เป็นต้นแบบของความขยัน อดทน และมุ่งมั่นจนเป็นที่ยอมรับในวงการดนตรีไทย โดยรองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับอุปนิสัยของครูจีรพล เพชรสม ความว่า

> *เมื่อครูผู้ใหญ่ท่านอายุเพิ่มขึ้นไม่ลงมาเล่นแล้วก็กลายเป็นวงเราคือสามทหารเสือ เหตุที่มาของคำว่าสามทหารเสือ คือสมัยนั้นเวลามีงานครูก็จะตามครูผู้ใหญ่ไปตลอด แต่มีวันนึงที่พวกครูติดสอบ เพราะตอนนี้ยังอยู่ชั้นสูงยังเรียนไม่จบก็ไม่สามารถไปงานได้ ครูผู้ทางนั้นท่านก็ถามกันว่าแล้วเจ้าสามเสือนั้นไม่มาหรอ สามเสือก็ได้แก่ ปกรณ์ จีรพล เชวงศักดิ์ สมัยก่อนก็ไปไหนมาไหนพวกกัน 3 คนตลอด ครูเข้านาฏศิลป์ตั้งแต่ ม.1 ปี 04 พอเรียนมาได้ ประมาณที่ 07 หลักสูตรการศึกษาเปลี่ยนมารับเพิ่ม ม.4 จีรพลก็เข้ามาตอนนั้น*

เริ่มเรียนด้วยกันกับจีรพลตอนปี 07 สมัยก่อนจะเรียนรวมกันซอ จะเข้ ห้องโถง ห้องเดียวทุกคนในนั้นหมด จีรพลเป็นคนที่ขยันมาก ไม่มีเที่ยว อ่านแต่หนังสือ ของจีรพลก็อยู่วัดมหาธาตุ ญาติเป็นพระอยู่ที่นั้น เวลาไปงานกลับดึก ๆ รถเมล์หมดแล้วก็จะไปขออาศัยนอนกับจีรพล อยู่กับจีรพลพอถึงเวลากลางคืนสีซออู้ไม่ได้เพราะเสียงดัง จีรพลก็นั่งอ่านหนังสือ จีรพลเป็นคนขยันมาก ๆ มาตั้งแต่เด็กจนปัจจุบันก็ยังขยันอยู่ (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2565)

ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูเชวงศักดิ์และครูจีรพล เพชรสม ความว่า

ครูจีรพลจริง ๆ แล้วเป็นคนใต้แท้ ๆ เลยแต่ด้วยงานทำให้ต้องไปอยู่ที่ร้อยเอ็ด ในสมัยพ่อของครูกับครูจีรพลรู้จัก เล่นด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกันที่ท่าแซะ เล่นดนตรีด้วยกันตั้งแต่เล็ก ๆ เครื่องสายปี่ชวาจีรพลจะเห็นความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นคนซออู้ ขยันซ้อมอยู่ตลอด (เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ, สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2565)

ครูจีรพลเป็นครูผู้มีความสามารถโดยเฉพาะซออู้ มีความมุมานะฝึกซ้อมและเป็นต้นแบบของความขยันมาโดยตลอดและมุ่งมั่นจนถึงปัจจุบัน ทั้งด้านการเรียนและการฝึกซ้อมท่านสามารถปฏิบัติควบคู่กันจนประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นผู้มีเมตตากับคนรอบข้าง

ศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ กล่าวถึงประการณ์การร่วมบรรเลงจะเข้ในวงเครื่องสายปี่ชวาร่วมกับครูจีรพล เพชรสม และลักษณะการบรรเลงซออู้ของครูจีรพล เพชรสม ความว่า

ครูน้องมีประสบการณ์ในการดีดจะเข้ในวงเครื่องสายปี่ชวาของคณะครูหลวงไพเราะเสียงซอ ลูกศิษย์ครูหลวงไพเราะเสียงซอ ครั้งที่ 1 วงไร้ชื่อ จุฬาวาทิตครั้งที่ 3 ครั้งนั้นยังไม่มีครูจีรพลสีซอ น่าจะครั้งที่ 38 ครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่ครูได้ร่วมบรรเลงกับครูจีรพลหลังจากนั้นก็บรรเลงด้วยกันเรื่อยมา จะเจอกันตามงานศพของครูผู้ใหญ่บ้าง โรงละครแห่งชาติก็มี หอแสดงดนตรีก็บ่อย ส่วนใหญ่ครูน้องจะนั่งอยู่ฝั่งซ้ายของวง จะเข้จะมี 2 ตัว ครูปกรณ์จะอยู่ด้านขวาครูน้องจะอยู่ฝั่งซ้ายของเวที ดังนั้นจะอยู่ข้างซออู้ ความรู้สึกที่ได้เล่นกับครูจีรพลรู้สึกสนุกมาก เพราะว่าครูจีรพลท่านจะมีความคล่องแคล่วมากในการสีซอท่านจะสีซอถ้าใช้ภาษาพูดก็คือดุเดือดค่อนข้างมีพลังมากเนื่องจากครูเป็นคนขยันมากตั้งแต่เด็กขยันซ้อมขยันไล่ เพราะฉะนั้นครูจะสีซอตลอดเวลา ดังนั้นเสียงซอของครูจะเป็นเสียงที่หนักแน่นนั่นเป็นเอกลักษณ์ของครู

ไม่เหมือนใคร คันชักจะสีด้วยความหนักมาก ดังนั้นจะดังออกมา ครูจีรพลสามารถทำทางได้แตกออกมามีความยอกย้อนไปมาและใช้เสียงที่เป็นเสียงฟาดและโดดออกมาจากวงเพราะฉะนั้นก็จะไม่แปลกที่วงเครื่องสายปี่ชวาซออู้จึงคนเดียว แม้แต่ครูหลวงไพเราะเสียงซอท่านก็สีคนเดียว ครูน้องมองว่าถ้าเอาเด็กมาสีคู่กับครูจีรพลก็เป็นไปไม่ได้ แม้นักดนตรีที่มีฝีมือก็แรงสู้ครูจีรพลไม่ได้นี่คือความรู้สึก เพราะฉะนั้นเวลาเล่นดนตรีกับครูจีรพลเราต้องระวังมากเราจะต้องคุมทำนองหลักไว้ให้อยู่ เพราะปี่ชวาครูปี๊บก็จะโหยลอยไปเลยนาน ๆ ครูจะฟังเราที ดังนั้นจะต้องดีดจะเข้ด้วยความระมัดระวัง และครูจีรพลจะสีหนักแทบจะนำวงไปได้เลยแนวการบรรเลงก็จะพุ่งไปเร็วมาก ทุกรอบที่มีการแสดงแนวตกลงไว้เท่าไรไม่เคยเป็นไปตามข้อตกลงเพราะมันจะเร็วมากเป็นอย่างนั้นทุกครั้ง ครูจีรพลท่านมีคุณสมบัติ 2 อย่างคือ คันชักน้ำหนักในการสีซอหนักแน่นชัดเจนและเด็ดขาดการแปลทางที่ซับซ้อนลุ่มลึก และก็แปลออกไปที่ไหนก็ได้ก็ไม่แปลกอะไรเพราะนี่คือซออู้ ครูจะไม่ได้สีซอนุ่มนวลหวาน ๆ ถ้าจะให้เปรียบครูจีรพลเป็นอาหารนะ ครูจีรพลจะเป็นอาหารรสจัด จะไม่ใช่อาหารที่รสชาตินุ่มนวลหวาน ๆ กลมกล่อม เพราะด้วยความคล่องตัวของคุณครู ครูจะสนุกมากและทุกครั้งที่มีคอนเสิร์ตและครูน้องรู้ว่าจะต้องดีดจะเข้กับครูจีรพลนะสิ่งแรกที่ครูจะต้องทำคือจะต้องไล่มือทันทีต้องเอาให้พอเอาให้อยู่เพราะครูนั่งอยู่ข้าง ๆ ครูจะกระทุ้งแนวขึ้นดังนั้นจะต้องมีแรงให้มากพอ

การสีซอของครูจีรพลถ้าจะให้ครูน้องมองในฐานะที่ดีดจะเข้ข้าง ๆ ครูมาหลากหลายงานตั้งแต่เด็ก ๆ ครูจีรพลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใครและยากที่จะมีใครเหมือนครูจีรพลด้วย เนื่องจากครูเป็นคนรูปร่างใหญ่แรงดีและสีมีแรงมาก อันนี้ถือเป็นลักษณะเฉพาะของครูจีรพลหรืออัตลักษณ์ประจำตัวครูจีรพลก็ว่าได้

(ขำคม พรประสิทธิ์, สัมภาษณ์, 29 พฤษภาคม 2566)

จากคำสัมภาษณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าครูจีรพลเป็นผู้มีความขยัน อดทนฝึกซ้อมจนเกิดความคล่องแคล่วและแม่นยำ อีกทั้งยังมีลักษณะการบรรเลงซออู้มีความหนักแน่น เสียงดัง ชัดเจน เด็ดขาดและมีสำนวนกลอนที่ซับซ้อนลุ่มลึก จากความมุมานะในการฝึกซ้อมที่ครูจีรพลทุ่มเทให้กับการบรรเลงซอ ส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ในการบรรเลงซอของครูจีรพลโดยเฉพาะ

ครูจีรพล เพชรสม เป็นผู้ได้รับการถ่ายทอดการบรรเลงซออู้ รวมไปถึงการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาโดยตรงจากครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) ที่เป็นครูรุ่นบุกเบิกการบรรเลงซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา อีกทั้งครูจีรพล เพชรสม ได้รับการถ่ายทอดการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาเพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษา และได้บรรเลงเป็นที่ประจักษ์ต่อวงการดนตรีไทย เช่น งานจุฬาวาทิต ครั้งที่ 38 วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2536 โดยคณะศิษย์ครูหลวงไพเราะเสียงซอ งาน 100 ปี คุณครูละเมียด จิตตเสวี วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2557

จากการศึกษามูลบทที่เกี่ยวข้องเรื่องการดำเนินทำนองซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า วงเครื่องสายปี่ชวาที่เกิดจากการรวมของวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขกกลายเป็นรูปแบบวงที่เกิดขึ้นใหม่ที่ผู้บรรเลงนั้นจะตลอดมีศักยภาพขั้นสูงและชำนาญในการบรรเลง มีรูปแบบวง 3 ประเภทคือเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว เครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ และเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ที่มีซออู้เพียงคันเดียว เนื่องจากบทบาทหน้าที่ของซออู้เป็นเครื่องดนตรีที่ต้องออกแบบการดำเนินทำนองเพื่ออุ้มวงเพราะเป็นเครื่องดนตรีที่เสียงทุ้มต่ำ และเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวงมีเสียงที่สูง ดังนั้นเมื่อบรรเลงจะมีลักษณะการดำเนินทำนองที่จะต้องคิดทำนองตลอดเวลา หยอกล้อ ยั่วเย้าไปกับทำนอง เพื่อให้เสียงนั้นสอดแทรกออกมาจากวง จึงเพราะเหมาะแก่การบรรเลงผู้เดียว โดยใช้ลักษณะการดำเนินทำนองเฉพาะของซออู้ ได้แก่ การล้วงหน้า การล้าหลังหรือการย้อยจังหวะ การกระโดดของทำนอง รวมไปถึงการใช้กลวิธีต่าง ๆ เช่น การรูดสาย เป็นต้น

วงเครื่องสายปี่ชวาในปัจจุบันนิยมบรรเลงได้ทั้งในมงคลและงานอวมงคล ซึ่งจะมีกระบวนในการบรรเลงที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่สำคัญในเรื่องสรหม่าจะบรรเลงเฉพาะในมงคลเท่านั้น ส่วนเพลงอื่น ๆ สามารถบรรเลงได้ตามความหมายของเพลงและความเหมาะสมในงานต่าง ๆ รวมไปถึงเพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษา วงเครื่องสายปี่ชวานั้นนิยมบรรเลงเนื่องจากมีความยาวและสนุกสนานเนื่องจากมีช่วงในการออกเพลงเร็วและเพลงภาษา มีทำนองที่น่าสนใจและมีหลากหลายในเรื่องของเพลงภาษาและมีกระบวนการเรียบเรียงเพลงที่น่าสนใจและเป็นเพลงเฉพาะของวงเครื่องสายปี่ชวา

บทที่ 3
เพลงเทพนิมิต สามชั้นและเพลงกราวนอกภาษา

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับมูลบทของเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติและโครงสร้างของเพลง ซึ่งแบ่งหัวข้อดังนี้

3.1 ประวัติเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา

3.2 โครงสร้างทำนองเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา

3.3 จังหวะและหน้าทับหน้าทับเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา

3.1 ประวัติเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกราวนอกภาษา

ครูมนตรี ตราโมทได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเพลงเทพนิมิต สามชั้น ในหนังสือฟังและเข้าใจเพลงไทย ความว่า

> *ครูบัว ครูระนาดมีชื่อผู้หนึ่งในสมัยปลายรัชกาลที่ 4 ได้นำเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวน 2 ชั้น ทางปี่พาทย์นั้นมาแต่งขยายขึ้นเป็นอัตรา 3 ชั้น ประดิษฐ์ทำนองให้ซับซ้อนซ่อนเงื่อน และตั้งชื่อขึ้นใหม่ว่า “เพลงเทพนิมิต” สำหรับใช้บรรเลงและร้องส่งในงานทั่วไป การที่ครูบัวตั้งชื่อเพลงนี้ขึ้นใหม่ว่าเพลงเทพนิมิต อาจเป็นด้วยเพื่อมิให้ผู้ฟังทราบว่ามีกำเนิดมาจากเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวน ซึ่งเดิมใช้เป็นเพลงบรรเลงในงานศพ จะได้ไม่มีความรังเกียจในการจะนำมาใช้ในงานมงคลก็ได้ อย่างไรก็ตามเพลงเทพนิมิต 3 ชั้นนี้ ก็นับว่าเป็นเพลงที่มีความไพเราะเพราะพริ้งได้รับความนิยมแพร่หลายในวงการดนตรีไทยเพลงหนึ่งทีเดียว* (มนตรี ตราโมทและวิเชียร กุลตัณฑ์, 2523, น. 358)

จากข้อความข้างต้นเกี่ยวกับเพลงเทพนิมิตที่ได้รับการประพันธ์โดยครูบัว นักระนาดขึ้นจากเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวน 2 ชั้น รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงเหตุของการเกิดเพลงเทพนิมิต สามชั้น ความว่า

> *ความชาญฉลาดของครูโบราณ ถ้าไม่นำเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวนมาทำ เพลงนั้นก็จะหายไป เพราะว่าเป็นเพลงอวมงคล พอเป็นเพลงเทพนิมิต ก็เกิดความแพร่หลายทันที เพราะมีช่วงหนึ่งที่ผู้คนเสื่อมความนิยมของเพลงนางหงส์ เนื่องจากอิทธิพลมอญเข้ามาทำให้คนสนใจปี่พาทย์มอญมากยิ่งขึ้น ครูท่านจึงนำเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวนมาตั้งเป็นเพลงเทพนิมิต มีเพลงหลายเพลงจากเพลงเรื่องนางหงส์ที่นำมาขยายและซ่อนเงื่อนเปลี่ยนให้มีชื่อที่มงคล ทำให้เพลงนั้นสามารถบรรเลงได้ทุกงานไม่จำเป็นต้องเป็นงานอวมงคล* (ภัทระ คมขำ, สัมภาษณ์, 5 ตุลาคม 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ในยุคที่ผู้คนนิยมปี่พาทย์มอญ ทำให้ปี่พาทย์นางหงส์ลดความนิยมลง ครูดนตรีในอดีตจึงเล็งเห็นความสำคัญของเพลงที่ใช้ในวง ไม่ต้องการให้สูญหายหรือเสื่อมความนิยมตามไป จึงนำเพลงในเรื่องนางหงส์มาขยายเป็นเพลงต่าง ๆ เพื่อใช้ในการโอกาสอื่นที่มิได้ใช้เพียงในงานอวมงคล เพลงเทพนิมิต สามชั้น จึงถือกำเนิดขึ้นโดยครูบัว ครูระนาดในสมัยรัชกาลที่ 4 ท่านได้นำจากเพลงพราหมณ์เก็บหัวแหวน สองชั้น ที่ใช้ในงานอวมงคล นำเพลงมาขยายขึ้นเป็นเพลงอัตราจังหวะสามชั้น และเปลี่ยนชื่อเพลงเป็นเพลงเทพนิมิต สามชั้น ที่สามารถบรรเลงในงานมงคลได้ ทำให้มีโอกาสในการบรรเลงเพิ่มมากยิ่งขึ้น จึงเกิดเป็นความนิยมอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

เพลงเทพนิมิต สามชั้น หากบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวานิยมออกกราวนอกภาษา ประกอบด้วยเพลงกราวนอกแล้วจึงออกเพลงภาษาสลับกัน โดยหนังสือสารานุกรมเพลงไทย อธิบายความหมายเพลงกราวสำหรับใช้การแสดง ความว่า *“กราว ชื่อเพลงหน้าพาทย์ประเภทหนึ่ง มีอัตราจังหวะสองชั้น เป็นเพลงพวกไม้กลองที่เล่นควบกับ กลองทัด นิยมนำไปบรรเลงประกอบการยกทัพตรวจพลของโขน ละคร ลีลาและทำนองให้ความรู้สึก ฮึกเหิม คึกคัก เร้าใจ มีจังหวะกระฉับกระเฉง”* (ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์, 2535, น. 3) ในด้านเพลงกราวนอก *“เพลงหน้าพาทย์ประเภทกราว มีอัตราจังหวะสองชั้นในการประกอบการยกทัพตรวจพลของกองทัพฝ่ายพลับพลาในการแสดงโขน หรือจัดทัพตรวจพลของทหารที่เป็นมนุษย์ในการแสดงละครนี้ยังใช้เป็นเพลงประจำกัณฑ์มหาราชในเทศน์มหาชาติ* (ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์, 2535, น. 4)

เพลงกราวเป็นเพลงหน้าพาทย์ที่ใช้สำหรับประกอบการแสดงโขนและละคร ได้ถูกนำมาบรรจุในชุดเพลงเทพนิมิต ออกกราวนอกภาษา โดยครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) อธิบายเพิ่มถึงเพลงกราวนอกสำหรับใช้ในการแสดงโขนและกราวนอกในเทพนิมิต ออกกราวนอกภาษา ความว่า

> *การออกกราวต่าง ๆ เอาลักษณะมาจากการแสดงโขน เพลงกราวนอกเป็นลักษณะของทัพพระราม มีลิงออก เป็นฝ่ายมนุษย์ ถ้ากราวในก็เป็นฝ่ายยักษ์ การนำกราวต่าง ๆ จะเอาลักษณะนั้นจากการแสดงโขนมาเข้ากับเพลง เมื่อเป็นวงเครื่องสายปี่ชวาจัดกระบวนและเรียบเรียงเพลงทั้งหมดโดยไม่นึกถึงการแสดง เพราะเพลงทั้งหมดในชุดกราวนอกภาษาจะบรรจุเพลงต่าง ๆ เอาไว้ครบถ้วน ลาว ยะวา จีน ญวน ครูท่านน่าจะเอาเค้าทำนองนั้นมาแล้วนำมาประดิษฐ์ประดอยและเสียงให้เหมาะสมกับเครื่องสายปี่ชวา ถ้าใครเล่นเพลงนี้ต้องซ้อมกันอย่างหนัก ถ้าไม่ซ้อมก็จะหนัก เพลงนี้เป็นอีกสายทางหนึ่งที่ควรจะมีบันทึกและมีการเก็บเอาไว้เป็นคลังเรื่องเพลงของเครื่องสายปี่ชวา* (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2566)

จากข้อความข้างต้นเพลงกราวนอกได้รับการบรรจุในชุดเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา กล่าวได้ว่าเพลงกราวนอกเหมาะสำหรับบรรเลงเครื่องสายปี่ชวาเนื่องจากความหมายของเพลงที่ใช้สำหรับการแสดงโขนฝ่ายพลับพลารวมถึงเป็นมีทำนองสนับสนุนเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายปี่ชวา

เพลงเทพนิมิต สามชั้น ได้รับการปรับปรุงเรียบเรียงขึ้นใหม่กลายเป็นเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาใช้สำหรับบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา โดยครูหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะชีวิน) ซึ่งครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) กล่าวถึงความเป็นมาของเพลงเทพนิมิต ออกกราวนอกภาษา ความว่า

> *เพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษา คุณตาหลวงเป็นผู้นำมาเรียบเรียงแล้วก็ขยาย ครูพึ่งเคยได้ยินเมื่อตอนปี 15 เพลงนี้ก็เหมือนกันการเล่นเพลงนางหงส์ชนิดหนึ่งไม่ได้เป็นเครื่องนางหงส์แต่ใช้วงเครื่องสายปี่ชวาตั้ง ตั้งด้วยเพลงเทพนิมิตออกเพลงเร็วใบ้คลั่งแล้วก็ตั้งกราวนอกและออกภาษา ที่ออกเพลงเร็วใบ้คลั่งเพราะสะดวก สำเนียงและสำนวนนั้นให้ คนกลองก็สามารถตีคลุกไปกับทำนองได้ แล้วก็เข้ากราวนอกออกภาษา แต่ละเพลงแต่ละจุด จะมีโอกาสเอาเพลงเกร็ดเข้าไปแทรก* (ปี๊บ คงลายทอง, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2565)

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน กล่าวถึงหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูรยะ-ชีวิน) ผู้เรียบเรียงเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา และครูผู้นำวงเครื่องสายปี่ชวาไปบรรเลงในงานไหว้ครูดนตรีที่วัดพระพิเรนทร์ ความว่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

> *เพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษาพ่อหลวงเป็นผู้นำมาเรียบเรียง และเมื่อก่อนเพลงนี้เล่นบ่อยมาก ช่วงประมาณสูงหนึ่งสูงสองของนาฏศิลป์ ประมาณปี 13 ไหว้ครูดนตรีไทยที่วัดพระพิเรนทร์ ดร.อุทิศ นาคสวัสดิ์เป็นผู้ประกอบพิธีไหว้ครู ครูเทียบท่านก็เอาวงนี้ไปเล่นถวายมือ ครูหลวงไพเราะสีซออู้ ครูดีดจะเข้ และก็มีครูประเวชกับครูละเมียดด้วย เวลาครูไปไหนเราก็ตามไป ตอนนั้นยิ่งเล่นยิ่งสนุก ไปช่วยงานต่างจังหวัดกันเล่นกันทั้งคืน* (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2565)

จากคำสัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมในการบรรเลงนับแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี กล่าวถึงรูปแบบเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา ไว้ความว่า

ครูหลวงไพเราะ คิดเรียบเรียงเพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษาไปตามรูปแบบที่เป็นมาแต่โบราณ ก็ถือว่าท่านผูกขึ้น ตามระเบียบก็จะออกเพลงเร็ว ออกภาษา ลงท้ายด้วยลูกหมด เทพนิมิตก็มีสำเนียงเป็นกลาง ๆ เพลงเร็วที่ออกเพลงใบ้คลั่งก็ถูกแล้วเพราะเป็นเพลงสำเนียงกลาง ๆ

เพลงชุดนี้ของครูหลวงไพเราะพบว่าครูท่านไม่ได้แต่งอะไรใหม่ ท่านเอาของโบราณทั้งนั้นแหละมาผูกเข้าเป็นกระสวนใหม่ และในตัวกราวนอกครูท่านใช้ของแท้แต่โบราณทั้งหมด และออกหางเครื่องกราวนอก ซึ่งหางเครื่องกราวนอกมีเยอะเป็นสิบ ๆ ผมเรียนไว้แค่หก ซึ่งเพลงที่ครูท่านใช้ผมก็ได้หมดจึงได้ทราบว่าท่านออกหางเครื่องกราวนอก เพราะฉะนั้นจึงเป็นเพลงกราวนอกและออกหางเครื่องกราวนอกเช่นนี้เรื่อยไปและท่านก็ออกภาษาต่าง ๆ สุดแล้วแต่ท่านจะนำมาผูก และมีข้อสังเกตในชุดกราวนอกช่วงที่ 3 ในเพลงชุดนี้ ท่านใช้กราวนอกและออกเพลงภาษาจีนไส้หู้ ซึ่งมีด้วยกันสามท่อนและท่านเอามาทั้งหมด เป็นเพลงจีนประเภทสองไม้ใช้สำหรับเมื่อพระรามออก... ถ้าว่าด้วยหลักของดนตรีจริง ๆ แล้วต้องใช้คำว่ากราวนอกออกภาษา หากใช้คำว่ากราวนอกภาษาจะต้องเป็นตัวกราวนอกถูกเปลี่ยนเนื้อให้เป็นภาษา เช่น กราวแขก เป็นกราวภาษา หากเรียกเพลงชุดนี้ให้ถูกต้องคงจะเป็นเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกออกภาษา (พิชิต ชัยเสรี, สัมภาษณ์, 8 ตุลาคม 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ทั้งนี้ครูจีรพล เพชรสม ยังได้กล่าวถึงความเป็นมาของเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาที่ท่านได้รับการถ่ายทอดมาจากหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดูริยะชีวิน) ไว้ความว่า

เพลงนี้ครูต่อมาจากพ่อหลวง พ่อหลวงเป็นคนผูกเพลงนี้ ครูท่านนำเพลงมาเรียบเรียงต่อ ๆ กัน มาร้อยเชื่อมกัน สำหรับเครื่องสายปี่ชวา ปกติจะมีแค่กราวนอกใช้กับลิงกราวในใช้กับยักษ์ แต่กราวนอกภาษาพ่อเป็นคนเรียบเรียงทำใหม่ ใช้เพลงกราวนอกแล้วใส่เพลงภาษาเข้าไป หลากหลายภาษา ขยายขึ้นเรื่อย ๆ (จีรพล เพชรสม, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2565)

ภาพที่ 13 ผู้วิจัยสัมภาษณ์และเข้ารับการถ่ายทอดเพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษา
ที่มา : นายศุภพิพัฒน์ โพธิ์สุวรรณ

รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ได้อธิบายลักษณะเพลงออกภาษาต่าง ๆ ในหนังสือเครื่องสายปี่ชวา ความว่า

ระเบียบวิธีการบรรเลงเครื่องสายปี่ชวา เมื่อบรรเลงเพลงสามชั้น เพลงเถา หรือเพลงชุดใดจนกระทั่งลงลูกหมดแล้ว ก็มักจะนิยมบรรเลงเพลงลูกบทต่อไปในลักษณะเพลงออกภาษาต่าง ๆ ในชุดที่เรียกว่า “กราวนอกภาษา” มีตัวอย่างกระบวนการบรรเลงเพลงชุดกราวนอกภาษาดังนี้

- เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกเพลงเร็วใบ้คลั่งชั้นเดียว
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกสำเนียงลาว
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วเปลี่ยนบันไดเสียง
- โยนแล้วออกสำเนียงแขก (ชวา)
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกสำเนียงจีน
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกสำเนียงญวน
- โยนแล้วออกลูกหมดอีกครั้ง

(ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 2559, น. 55-56)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่านข้างต้นและหนังสือเครื่องสายปี่ชวา สามารถสรุปได้ว่าเพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาบรรเลงโดยวงเครื่องสายปี่ชวา ในอดีตนิยมบรรเลงเพลงนี้บ่อยครั้ง ทั้งในงานมงคลและงานอวมงคล กระบวนการบรรเลงเริ่มด้วยเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกเพลงเร็วใบ้คลั่ง เหตุเนื่องด้วยสำนวนเสียงที่เอื้อต่อการเชื่อมเพลงไปยังเพลงกราวนอกภาษา เมื่อเข้าเพลงกราวนอก จะสลับกับเพลงภาษาและลงลูกหมด

ภาพที่ 14 วงเครื่องสายปี่ชวา งานจุฬาวาทิต ครั้งที่ 38 วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2536
ที่มา: สำนักบริหารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รายชื่อผู้บรรเลง อาจารย์ปิ๊บ คงลายทอง (ปี่ชวา)
อาจารย์เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ (ซอด้วง) อาจารย์จีระพล เพชรสม (ซออู้)
รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน และศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ (จะเข้)
อาจารย์อนันต์ สบฤกษ์ (ขลุ่ย) อาจารย์สมาน น้อยนิตย์ และอาจารย์มนัส ขาวปลื้ม (กลองแขก)
อาจารย์วิทยา หนูจ้อย (ฉิ่ง) อาจารย์สมพร ทองสีเขียว อาจารย์วิรัช สงเคราะห์
และอาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี (ขับร้อง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 15 วงเครื่องสายปี่ชวา “วงศิษย์ครูละเมียด จิตตเสวี บรรเลงเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา” งาน 100 ปี คุณครูละเมียด จิตตเสวี วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2557
รายชื่อผู้บรรเลง
รองศาสตราจารย์ ดร.จตุพร สีม่วง ครูสมชาย ทับพร อาจารย์วิรัช สงเคราะห์ อาจารย์ชัยทัต โสพระขรรค์ (นักร้อง) ครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ครูวีระศักดิ์ กลั่นรอด (ซอด้วง)
รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน (จะเข้) ครูปี๊บ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ) (ปี่ชวา)
ครูลำยอง โสวัตร (ฉิ่ง) ศาสตราจารย์ ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ (จะเข้)
รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ (ขลุ่ยหลิบ) ครูจีรพล เพชรสม (ซออู้)
นายประยงค์ ทองคำ (กลองแขก) นายฐาปณัฐ ธรรมเที่ยง (ฉาบ)
นายวรวิทย์ ข้าวสามรวง (กรับพวง) นายสุภร อิ่มวงค์ (กลองแขก)
ที่มา : นายยศพล คมขำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทร้องเพลงเทพนิมิตในหนังสือฟังและเข้าใจเพลงไทยเขียนโดยครูมนตรี ตราโมท และวิเชียร กุลตัณฑ์ ซึ่งมีบทร้อง 3 เนื้อ ดังนี้

บทร้องเพลงเทพนิมิต (เถา)

เนื้อที่ 1

พระเอนองค์ลงบนแท่นทิพยไสยาสน์ ภูวนารถเกษมสันต์หรรษา
แวดล้อมด้วยสาวสวรรค์กัลยา ล้วนโสภาแรกรุ่นดรุณี
กล่อมสังคีตดีดสีปี่ประสาน วิเวกหวานสำเนียงเทพสาวศรี
พระเพลินฟังวังเวงเพลงดนตรี ภูบดีเคลิ้มสนิทสู่นิทรา
ก็บังเกิดนิมิตผิดสังเกต ว่าเสด็จสู่นิเวศในใต้หล้า

ได้ฟังเพลงเทพนิมิตติดอุรา *จวบจนฟ้าสว่างวันตื่นบรรทม ฯ*

บทร้องเพลงเทพนิมิต สามชั้น

เนื้อที่ 2

พระทรงฟังวังเวงเพลงสามชั้น *บันลือลั่นครั่นครั้นพื้นดีดสี*
เสนาะสำเนียงเพียงทิพย์ดนตรี *ดังนางเทพนารีบำเรอรมย์*
พระกรเกยเขนยตรึกนึกประหวัด *โสมนัสอยู่ด้วยเหล่าสาวสนม*
สำเนียงขับร้องรับส่งน่าพึงชม *พระทรงธรรม์บรรทมภิรมย์เอย*

(บทของเก่า)

เนื้อที่ 3

พระทรงฟังวังเวงด้วยเพลงขับ *ร้องรับดีดดิ้นด้วยพิณสี*
เสนาะคำล้ำทิพวารี *หวนประหวัดกษัตริย์ตรอมฤทัย*
บรรทมแนบแอบเขนยคะนึงนึก *หวนระลึกถึงเจ้ายอดพิสมัย*
ให้ง่วงเหงาเศร้าสร้อยละห้อยใจ *ยิ่งฟังไปก็ยังเพราะเสนาะเอย*

(ของเก่า)

(มนตรี ตราโมทและวิเชียร กุลตัณฑ์, 2523, น. 358-259)

บทร้องเพลงกราวนอกจากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องวิวาหพระสมุท ความว่า

พวกเราเสนานาวายุทธ์ *ฤทธิรุทรลือลั่นสนั่นหล้า*
ทุกหนย่นย่อไม่รอรา *ระอิดระอาซึ่งนาวี*
ว่องไวใช้จักร์ไม่พักผ่อน *เลี้ยวไล่ดัษกรไปรี ๆ*
ยิงปืนเปรี้ยง ๆ ก็เที่ยงดี *ได้ทีซ้ำปล่อยตอร์ปิโด*
เปรี้ยง ๆ โครม ๆ โหมปืนใหญ่ *แวบ ๆ แสงไฟดูแดงโร่*
ปัง ๆ เรือถูกลูกปืนโต *เผลาะ ๆ เหมาะโหว่เสียพอแรง*
ฟูดจ๋อมตอร์ปิโดไปโร่ไล่ *แยะปังเข้าไปไฟวู่แสง*
ถูกเรือข้าศึกตึ๊กตะแคง *พวกเราฤทธิแรงก็ไชโย*

(พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2517, น. 27-28)

3.2 โครงสร้างทำนองเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา

3.2.1 เพลงเทพนิมิต สามชั้น

เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาที่บรรเลงโดยวงเครื่องสายปี่ชวา บทร้องจะใช้เนื้อร้องที่ 3 และมีโครงสร้างกระบวนเพลงดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

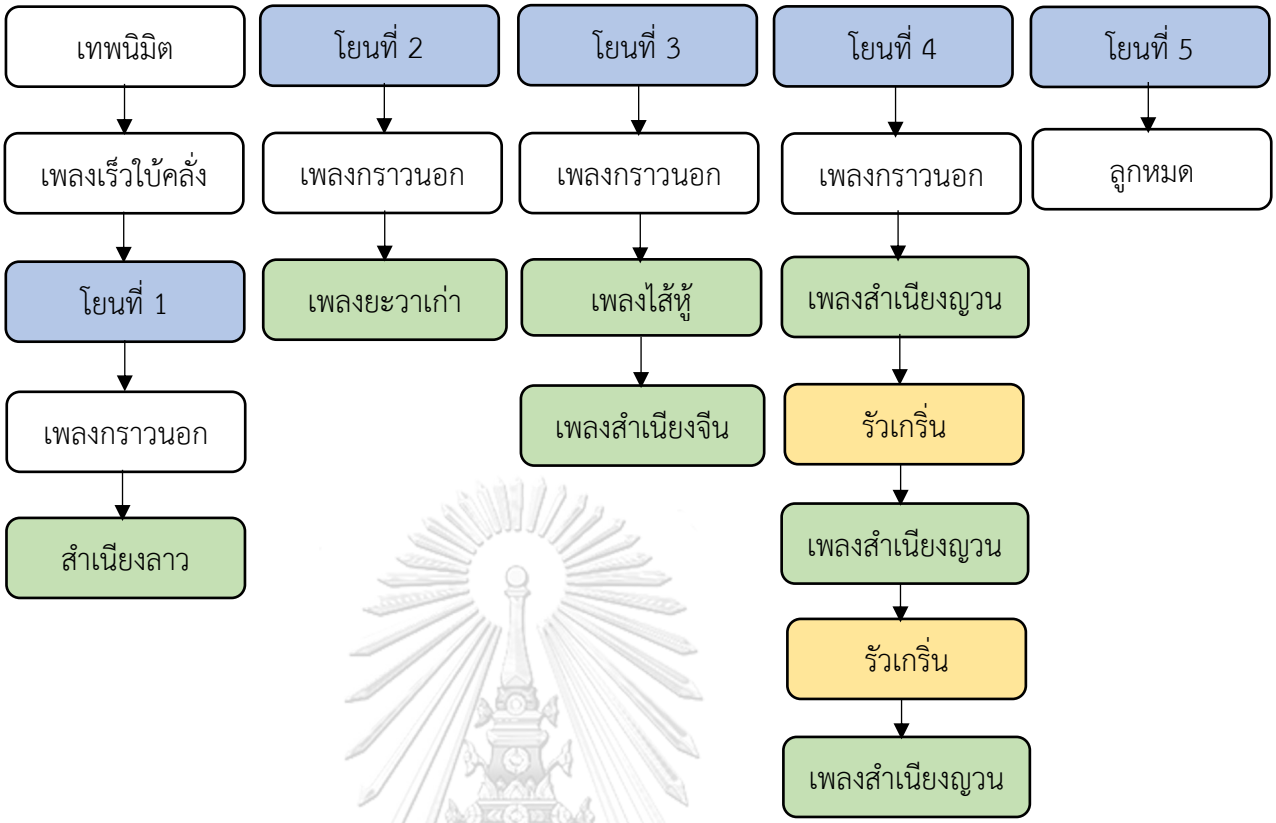

แผนผังที่ 1 เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษา

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

โน้ตทำนองหลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เพลงเทพนิมิต สามชั้น

บทร้อง ท่อน 1 รอบที่ 1 : พระทรงฟังวังเวงด้วยเพลงขับ ร้องรับดีดดิ้นด้วยพิณสี

รอบที่ 2 : เสนาะคำล้ำทิพวารี หวนประหวัดกษัตย์ตรอมฤทัย

สังคีตลักษณ์เพลงเทพนิมิต สามชั้น : (AB/DB)

ท่อน 1

- - - ล	- ด ด ด	- - - ร	- ด ด ด	- ล - ซ	ซ ซ - ด	ด ด - ร	ร ร - ม
- ด ร ม	- ซ - ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ซ ซ ซ	- ล - ร	- ท - -	ร ม - ซ
- ร ด ล	ด ซ ล ด	- - ม ร	ม ร ด ล	ด ล ร ด	ร ล ด ซ	ด ล ซ ม	ซ ร ม ซ
- ม ซ ล	ซ ล ด ซ	- ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ด - -	มรด - ซ	- ด ร ม	ร ม ฟ ซ
- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ซ	ซ ซ - ล	- ด - ร	- ด - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ม
- ม ร ม	ร ด ร ด	ม ร ด ร	ด ล ด ล	ร ด ล ด	ล ซ ล ซ	ด ล ซ ล	ซ ม ซ ม

A

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด	B
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด	

บทร้อง ท่อน 2 รอบที่ 1 : บรรทมแนบแอบเขนยคะนึงนึก หวนระลึกถึงเจ้ายอดพิสมัย

รอบที่ 2 : ให้ง่วงเหงาเศร้าสร้อยละห้อยใจ ยิ่งฟังไปก็ยังเพราะเสนาะเอย

ท่อน 2

- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	รำ รำ - ดำ	ดำ ดำ - ล	D
- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล	
(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล	(- - - -	- - - -)	ดำ รำ ดำ ล	ดำ ซ ล ดำ	
(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม	
- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ดำ ดำ	- - รำ รำ	- - มำ มำ	
- ม ซ ล	- ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด	B
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด	

ท่อน 2 เที่ยวกลับ

- - ม ซ	ร ม ซ ล	- - ล ดำ	ซ ล ดำ รำ	- ดำ รำ มำ	- ล ดำ รำ	- ซ ล ดำ	- ม ซ ล	D
- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล	
(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล	(- - - -	- - - -)	ดำ รำ ดำ ล	ดำ ซ ล ดำ	
(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม	
- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ดำ ดำ	- - รำ รำ	- - มำ มำ	
- ม ซ ล	- ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด	B
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.2.2 เพลงกราวนอกภาษา

เพลงเร็วใบ้คลั่ง สังคีตลักษณ์เพลงเร็วใบ้คลั่ง : (A/B/C/D)

ช่วงที่ 1

ซ - ซ ดำ	- รำ - ดำ	ซ - ซ ดำ	- รำ - มำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ	ซ - ซ ดำ	- รำ - มำ	A
รม-ฟซล	- ซ ซ ซ	- ดำ - ล	- ซ ซ ซ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	
- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ดำ	- รำ - มำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ	
- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ	มำ รำ ดำ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ			

ช่วงที่ 2

มำ รำ ดำ ซ	- ดำ - รำ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด	B
มำ รำ ดำ ซ	- ดำ - รำ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด	

ช่วงที่ 3

- ล ล ล	- ซ - ล	ดำ - ดำ ล	- ซ - ม	รรร - ม ร	ด ร ม ซ	รรร - ม ร	ด ลฺ - ด	C
- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ	

ช่วงที่ 4

- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ รำ	- มำ มำ มำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ	D
- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ รำ	- มำ มำ มำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ	

โยนที่ 1

สังคีตลักษณ์กลุ่มทำนองโยนเสียงโด (A)

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	A
- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	
ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- - รำ ดำ	รำ ดำ รำ ดำ	รำ ดำ รำ ดำ	- รำ - ดำ	

เพลงกราวนอก ช่วงที่ 1

ส่งร้อง พวกเราเสนานาวายุทธ์ ฤทธิรุทรลือลั่นสนั่นหล้า

ทุกหนย่นย่อไม่รอรา ระอิดระอาซึ่งนาวี

สังคีตลักษณ์กราวนอก (ABBC)

- ซ - ซ	- - - ดำ	- - - รำ	- - - มำ	- - - -	- - - มำ	- มำ มำ มำ	- มำ - มำ	A
- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	
- - - -	- - - ซ	- ล ซ ล	- ร - ม	- - - -	- - - มำ	- มำ มำ มำ	- มำ - มำ	
ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ดำ ดำ ดำ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ดำ ดำ ดำ ร	ซ ซ ซ ม	
ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	
ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	ซ ล ดำ รำ	มำ ดำ รำ มำ	
ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	
ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	
ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ					
(- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ รำ รำ	มำ ซำ - มำ	- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ)	B
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	รำ ล ท ดำ	รำ มำ รำ ดำ	รำ ดำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ	
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	รำ ล ท ดำ	รำ มำ รำ ดำ	รำ ดำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

(- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- ร ำ - ด ำ)
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

B

(- ม ำ ร ร ำ	- ม ำ ร ร ำ	- ม ำ ร ร ำ	- ฟ ซ ล	- ด ำ - ล	- ซ - ร ำ	- - - ซ	- - - ร ำ
- - - -	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- - - -	- ซ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ
- - - ม ฺ	- ม - ม	- ด ร ม	- ซ - ล	- - ด ำ ล	ด ำ ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร
- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด ำ	ด ำ ด ำ - ร ำ	- ม ำ - ร ำ	- ด ำ - ล	- ร ำ - ด ำ	- ล - ซ)
(- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- ร ำ - ด ำ)
- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
(- ซ ฺ - -	- ซ ฺ - ด	- - - ร	- ม - -	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด)
(- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด)
- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด
ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- ม ซ ร	ม ร ด ท ฺ	ล ฺ ซ ฺ ล ฺ ท ฺ	ล ฺ ท ฺ ด ร
- ด ร ม	- ซ - ล	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ด ำ - -	ร ำ ม ำ - ซ ำ	- ล ำ - ช ำ	- ม ำ - ร ำ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ
ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	- ม ำ - ร ำ
- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ
- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ
ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	- ม ำ - ร ำ
ม ำ ร ำ ด ำ ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ร ำ ด ำ ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -
ม ำ ร ำ ด ำ ท	ด ำ ร ำ - ซ	- ท ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ร ำ ด ำ ท	ด ำ ร ำ - ซ	- ท ล ท	ด ำ ร ำ - -
ม ำ ร ำ ด ำ ท	ด ำ ร ำ - ซ	- ท ล ท	ด ำ ท ล ท	- ล ฺ ซ ฺ ล ฺ	ท ฺ ล ฺ ซ ฺ ล ฺ	ท ฺ ล ฺ ซ ฺ ล ฺ	ท ฺ ล ฺ ซ ฺ ล ฺ
- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ร ำ - ร ำ	- ด ำ - ด ำ	- ท - ท	- ล - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- ล ล ล	- ล - ล
ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -	ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -
(ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ด ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ - ท	ล ซ ล ท	- ล - -)
ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ท ล - -	ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ท ล - -
ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - ร ำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ
(- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	- ร ำ - -	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ซ - -)

C

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
(- ร - -	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	- ล - ท	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ)
- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ
รำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	รำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	- - ล ซ	ล ซ ล ซ	ล ซ ล ซ	- ล - ซ

สำเนียงลาว ภาษาที่ 1

สังคีตลักษณ์สำเนียงลาว (AB)

ช่วงที่ 1

- - - -	- - - ม	- - - ดำ	- - - ล	- - ดำ ซ	- ดำ - ล	- ซ - ล	- ซ ซ ซ
- - - -	- - - ม	- - - ดำ	- - - ล	- - ดำ ซ	- ดำ - ล	- ซ - ล	- ดำ - รำ
- - - -	- มำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- ดำ รำ มำ	- ล - ดำ	- ดำ ล ซ	- ล - ดำ

A

ช่วงที่ 2

- - ดรม	- ซ - ล	- ซ ล ดำ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดำ - ม	- ด ร ม	- ซ - ล
- ซ ล ดำ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดำ - ม	- ด ร ม	- ซ - ด	- ด ร ม	- ซ - ล
- - - ดำ	- - ล ดำ	- - ล ซ	- - ล ซ				

B

โยนที่ 2 (โยนเสียงโด)

สังคีตลักษณ์กลุ่มเสียงทำนองโยนเสียงโด (A)

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- - รำ ดำ	รำ ดำ รำ ดำ	รำ ดำ รำ ดำ	- รำ - ดำ

A

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เพลงกราวนอก ช่วงที่ 2 (ท่อน 2)

ส่งร้อง ว่องไวใช้จักร์ไม่พักผ่อน เลี้ยวไล่ดัษกรไปรี ๆ

ยิงปืนเปรี้ยง ๆ ก็เที่ยงดี ได้ทีซ้ำปล่อยตอร์ปิโด

สังคีตลักษณ์กราวนอก (A)

ส่งร้อง

- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- - - -	- - - รำ	- รำ รำ รำ	- รำ - รำ

รับร้อง

(- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- ดำ - ล	ล ล - ซ)

A

(- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ร	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ)
(- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ)
ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ
ม ซ ล ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	ท ด ท ด	ท ด ท ด	- ท - ด

เพลงยะวาเก่า (ภาษาที่ 2)

สังคีตลักษณ์เพลงยะวาเก่า (ABB/C/D/E)

ช่วงที่ 1

- - - -	- - - ด	- - - ซ	- ล - ด	- - - -	- - - ด	- - - ซ	- ล - ด
- - ร ด ล	- ด - -	- ด ร ม	- ร - ด	- - - -	- - - ด	- - - ซ	- ล - ด
- - - -	- - - ด	- - - ซ	- ล - ด	- - ร ด ล	- ด - -	- ด ร ม	- ร - ด
- - - -	- - - -	- ม - ร	- ด - ร	- - ด ร	- ม - -	- ม - ร	- ด - ร
- - ด ร	- ม - -	- ม - ร	- ด - ล	- - - ด	- ล - -	ด ล ซ ล	ด ร - ด
- - - -	- - - -	- ม - ร	- ด - ร	- - ด ร	- ม - -	- ม - ร	- ด - ร
- - ด ร	- ม - -	- ม - ร	- ด - ล	- - - ด	- ล - -	ด ล ซ ล	ด ร - ด

A

B

B

กลับต้น

ช่วงที่ 2

- - - ซ	- - - -	- ซ - ล	- ซ - ม	- - ร ม	- ซ - -	- ซ - ล	- ซ - ม
- - ร ม	- ซ - -	- ม - ร	- ด - ร	- - - ด	- ล - -	ด ล ซ ล	ด ร - ด

C

กลับต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ช่วงที่ 3

- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ด - ร
- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ด - ร
- - - ด	- - - ด	- ซ - ล	- ด - ร	- ม - ด	ร ม - ร	- ด - ล	- ด - ซ
- - - ด	- - - ด	- ซ - ล	- ด - ร	- ม - ด	ร ม - ร	- ด - ล	- ด - ซ

D

กลับต้น

ช่วงที่ 4

- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ร ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ร ำ
- - - ด ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- - - ม ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ร ำ
- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ร ำ	- ม ำ - ร ำ	- ด ำ - ล	- ด ำ - ซ	- ล - ด ำ
- - - -	- - - ล	- - - ด ำ	- - - -	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ

E

กลับต้น

โยนที่ 3 (โยนเสียงโด)

สังคีตลักษณ์กลุ่มเสียงทำนองโยนเสียงโด : (A)

- - - -	ซ ล ท ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ซ ล ท ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ
- - - -	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ
ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ร ำ ด ำ	- ร ำ - ด ำ

A

กราวนอก ช่วงที่ 3

ส่งร้อง เปรี้ยง ๆ โครม ๆ โหมปืนใหญ่ แวบ ๆ แสงไฟดูแดงโร่

ปัง ๆ เรือถูกลูกปืนโต เผลาะ ๆ เหมาะโหว่เสียพอแรง

สังคีตลักษณ์เพลงกราวนอก (A)

ส่งร้อง

- - - ซ	- - - ด ำ	- - - ร ำ	- - - ม ำ	- - - -	- - - ม ำ	- ม ำ ม ำ ม ำ	- ม ำ - ม ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

				รับร้อง - ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ำ ด ำ ร ำ ม ำ
- ม ำ ร ำ ด ำ	ม ำ ร ำ ด ำ ล	ร ำ ด ำ ล ซ	ด ำ ล ซ ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม
- - - -	- - - ซ	- - ล ซ	ล ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ำ ด ำ ด ำ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ำ ด ำ ด ำ ร	ซ ซ ซ ม
ด ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม
ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทร ำ	- ล - ท
- - ม ำ ร ำ ท	- ล - ซ	- - ลทร ำ	- ล - ท	- - - -	- - - ท	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ล - ท
- - - -	- - - ท	- ท ท ท	- ท - ท	ม ม ม ล ฺ	ร ร ร ท	ซ ซ ซ ล ฺ	ร ร ร ท
ม ม ม ล ฺ	ร ร ร ท	ซ ซ ซ ล ฺ	ร ร ร ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท
ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท

A

- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ̣ - ด ̣	ล ด ̣ ซ ล	- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ̣ - ด ̣	ล ด ̣ ซ ล
- ร ̣ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -	- ร ̣ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -
ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -

เพลงไส้หู้

สังคีตลักษณ์เพลงไส้หู้ : (A/B/C)

ท่อน 1

- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ด - ด
- - ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- ซ ̣ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- ร ̣ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล
- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	- - ม ร	ด ล - -	(ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ)	- - ด ̣ ล	ซ ม - -
- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)
- ร ̣ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ̣ ล
(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ̣ ซ	(- - - -	- - - -)	ซ ̣ ด ร ม	ร ม ซ ร
(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ̣ ซ ล ด ̣	(ร ม ซ ล	ด ̣ ซ ล ด ̣)	ซ ล ด ̣ ร ̣	ม ด ร ม
- - ดรม	- ซ - ล	- ด ̣ - ล	- ซ - ม	- ซ ̣ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด ̣	(- - - -)	ท ด ̣ ร ̣ ม ̣
- - ดรม	- ซ - ล	- ด ̣ - ล	- ซ - ม	- ซ ̣ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ด ด
- - ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- ซ ̣ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- ร ̣ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล
- - ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
(ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣)	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	(ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ)	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ล ซ ม

A

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)
- รำ ดำ ล	ดำ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ดำ ล
(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ดำ ซ	(- - - -	- - - -)	ซฺ ด ร ม	ร ม ซ ร
(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	(ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ)	ซ ล ดำ รำ	มำ ดำ รำ มำ
- - ดรม	- ซ - ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ซฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ดำ	(- - - -)	ท ดำ รำ มำ
- - ดรม	- ซ - ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ซฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด

ท่อน 2

(ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	- รำ ดำ ล	ดำ ล ซ ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซฺ - ด	- ด ร ม	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ
ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	ดำ ล ดำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ดำ รำ ดำ ล	ดำ ล ซ ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซฺ - ด	- ด ร ม	- ม ซ ล	ดำ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด)

B

ท่อน 3

(- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ท ท	- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
- - รำ รำ	- - มำ มำ	- - รำ รำ	- - ท ท	- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	- ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ม ร ด ล
- ซฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล
(ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ)	ล ซ ดำ ล	ดำ ซ ล ม	(ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร)	ม ร ซ ม	ซ ร ม ด
ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	- - - ดำ	- - - ดำ)				

C

สำเนียงจีน (ภาษาที่ 3)

สังคีตลักษณ์สำเนียงจีน : (A/B/C)

ช่วงที่ 1

- - - -	- ร - ร	- - รดล	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร
(- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ ซ ล	ดำ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล
- - - -	- - - -	ซ ล ท ดำ	- ท - ล	- - - -	- - - -	ซ ล ท ดำ	- ท - ล

A

- ดำ - ซ	- ล - ดำ	- ล - รำ	ดำ ดำ ดำ ดำ	- ล - ดำ	รำ ฟำ - รำ	- ดำ - ล	ซ ฟ - ซ
- - - -	- - - ล	- ดำ - ซ	- ล - ดำ	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - -	ฟ ร ด ล฻	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร)

กลับต้น

ช่วงที่ 2

(- - - -)	ฟ ร ด ล฻	(- - - -)	(ด ร ด ล฻)	- - - -	ซ฻ ล฻ ด ร	ด ร ฟ ร	ฟ ด - ร)
- ล฻ - ด	- ร - ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ฟ	- ซ - ล
- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด - ร	- ฟ - ซ
- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - -	- ซ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- ซ - ฟ	- - - -	- ม ร ม	ซ ม ร ด	- ล฻ - ด	- ร - ฟ
- - - ร	- ร ร ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - ด	- - - ดำ
- - - ซ	- ล - ดำ	- - - รำ	- ฟำ - ดำ	- ฟำ - รำ	- ดำ - ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ
- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด ด ด	- ล฻ - ร				

B

กลับต้น

ช่วงที่ 3

- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ดำ	- รำ ล ดำ	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ดำ	- รำ ล ดำ
(- - ล ล	ดำ ล ซ ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด)
- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ดำ	- ท - ล	- - - -	- ดำ - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ดำ
- - - -	- - - ท	- - - -	- ดำ - รำ	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด
- - ฟซล	- ดำ - รำ	- ซ - ฟ	- ร - ด				

C

กลับต้น

โยนที่ 4 (โยนเสียงโด)

สังคีตลักษณ์กลุ่มเสียงทำนองโยนเสียงโด : (A)

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- ซ - ซ	- - - ล	- - - ดำ	- - - รำ

A

ส่งร้อง ฟูดจ๋อมตอร์บิโดไปโร่ไล่ แยะปังเข้าไปไฟวู่แสง

ถูกเรือข้าศึกติ๊กตะแคง พวกเราฤทธิแรงก็ไชโย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กราวนอก ช่วงที่ 4 (ท่อน 2)

สังคีตลักษณ์กราวนอก : (A)

- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- - - -	- - - รำ	- รำ รำ รำ	- รำ - รำ	A
(- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- ดำ - ล	ล ล - ซ)	
(- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ)	
(- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ)	
ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	
ม ซ ล ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	- ท - ดำ	

สำเนียงญวน (ภาษาที่ 4)

สังคีตลักษณ์สำเนียงญวน : (ABCBD)

- - - -	- - - รำ	- - - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ	A
- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -	
- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ	B
- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ล	C
- - - -	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ	
- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -	
- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ล	B
- - - ซ	- ดำ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -	D
- - - ด	ร ม - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	
- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ	- ฟำ - ล	- ดำ - รำ	- - - - -	- - - - -	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รัวเกริ่น

สังคีตลักษณ์รัวเกริ่นก่อนเข้าสำเนียง : (A)

- - ล ดำ	- - ล ดำ	- - ล ดำ	ล ดำ ล ดำ	- - -	- - - รำ	- ฟำ - ซำ	- ฟำ - รำ	A
- - - ดำ	รำ ดำ ฟำ ร	- - - ดำ	รำ ดำ ฟำ ร	- ดำ ฟำ รำ	- ดำ ฟำ รำ	- ดำ - รำ	- - ดำ ล	
- - - ซ	ล ซ ดำ ล	- - - ซ	ล ซ ดำ ล	- ซ ดำ ล	- ซ ดำ ล	- ซ - ล	- - ซฟ	
- - ฟ ซฺ	- - ฟ ซฺ	- - ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ร - -	

ญวนทีโห่

สังคีตลักษณ์ญวนทีโห่ : (A)

(- - - -	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ด	- ลฺ - ร
- - - -	- - - ดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - รำ	- ดำ - ล	- - - -	- ดำ - ล)
(- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ดำ - ล)
- - - -	- - - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - รำ	- ฟำ - รำ	- ดำ – ล
- - - -	- - - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - ฟ	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - - ฟ	- ร - ด	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - ฟ	- ร - ด	- - - ด	- - - ด
- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ดำ - ล	ซ ฟ - ซ
- - - ซ	ล ซ ฟ ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ร	- ฟ - ซ
- - - ล	- ฟ - ซ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- ดำ - รำ	- ฟำ - ดำ
- - - -	- - - รำ	- - - ดำ	- - - -	- ล - ดำ	- รำ - ฟำ	- ฟำ - รำ	- ดำ - ล
- - - -	- - - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - ซ	ล ซ ฟ ร
- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	ฟ ร - ฟ	- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร
- - - ม	- - มรด	- ร - ม	- - - ร	(- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ฟ
- - - -	- ซ - ล	- รำ - ดำ	- - - -	- - - ล	- - - ดำ	- - - ฟ	- - - ซ
- - - ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ	- - - -	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด
- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ม	- - ร ด	- ร - ม	- - - ร)

A

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รัวเกริ่น

สังคีตลักษณ์รัวเกริ่นก่อนเข้าสำเนียง : (A)

- - ล ดำ	- - ล ดำ	- - ล ดำ	ล ดำ ล ดำ	- - -	- - - รำ	- ฟำ - ซำ	- ฟำ - รำ
- - - ดำ	รำ ดำ ฟำ ร	- - - ดำ	รำ ดำ ฟำ ร	- ดำ ฟำ รำ	- ดำ ฟำ รำ	- ดำ - รำ	- - ดำ ล
- - - ซ	ล ซ ดำ ล	- - - ซ	ล ซ ดำ ล	- ซ ดำ ล	- ซ ดำ ล	- ซ - ล	- - ซฟ
- - ฟ ซฺ	- - ฟ ซฺ	- - ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ร - -

A

สำเนียงญวน

สังคีตลักษณ์สำเนียงญวน : (A/B/C/D)

ช่วงที่ 1

- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร				

A

กลับต้น

ช่วงที่ 2

- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร				

B

กลับต้น

ช่วงที่ 3

- ดำ - -	ซ ล ดำ รำ	- ซ ฟ ร	ซ ฟ ร ด	- - - ล	- - ซ ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร

C

กลับต้น

ช่วงที่ 4

- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ร	- ร - ร -	- - - ซ	- ซ - ซ
- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ดำ	- - ทลซ	- - - ดำ	- - ทลซ
- ดำ - -	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ร ม ซ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -
- - - ร	- - - ซ	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - ดรม	- ซ - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ม - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - ดำ	- - - ล	- ซ - ม	- ร - ซ				

D

กลับต้น

โยนที่ 5 (โยนเสียงมี)

สังคีตลักษณ์โยนที่ 5 : (A)

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- มำ รำ ดำ	มำ รำ ดำ ล	รำ ดำ ล ซ	ดำ ล ซ ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - ร ม	ซ ล ท ดำ	- - รำ ดำ	ท ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ท ดำ	- - รำ ดำ	ท ล ซ ม
- - รำ ดำ	ท ล ซ ร	- - รำ ดำ	ท ล ซ ม	- - รำ ดำ	ท ล ซ ร	- - รำ ดำ	ท ล ซ ม
ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ดำ - ดำ	- รำ - รำ

A

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ลูกหมด

สังคีตลักษณ์ลูกหมด : (A)

ซ ล ด ำ ร ำ	ด ำ ล ด ำ ร ำ	ด ำ ล ด ำ ร ำ	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ร ำ ด ำ ล	ร ำ ด ำ ล ซ	ด ำ ล ซ ม	ล ซ ม ร
- - ซ ร	ม ซ ม ซ	- - ร ม	ซ ล ซ ล	- - ด ำ ซ	ล ด ำ ล ด ำ	- - ซ ล	ด ำ ร ำ ด ำ ร ำ

A

3.3 จังหวะและหน้าทับหน้าทับเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกสำเนียง

สัญลักษณ์แทนเสียงกลองแขก

เสียง “ติง” สัญลักษณ์แทนเสียงคือ “ต” (หน้ารุ่ยกลองแขกตัวผู้)

เสียง “ทั่ง” สัญลักษณ์แทนเสียงคือ “ท” (หน้ารุ่ยกลองแขกตัวเมีย)

เสียง “โจ๊ะ” สัญลักษณ์แทนเสียงคือ “จฺ” (หน้าต่านกลองแขกตัวผู้)

เสียง “จ๊ะ” สัญลักษณ์แทนเสียงคือ “จำ” (หน้าต่านกลองแขกตัวเมีย)

หน้าทับปรบไก่ สามชั้น ในเพลงเทพนิมิต สามชั้น

- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จฺ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท

จังหวะฉิ่งสามชั้น

- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

หน้าทับสองไม้ชั้นเดียว ในเพลงเร็วใบ้คลั่งชั้นเดียว

- - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - - -

จังหวะฉิ่งชั้นเดียว

- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

หน้าทับกราวนอก

- - - ต	- ต - -	- ต - ต

จังหวะฉิ่งกราวนอก

- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

หน้าทับลาว ในกราวนอกสำเนียง (สำเนียงลาว)

- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท

จังหวะฉิ่งอัตราจังหวะสองชั้น หน้าทับลาว

- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงโยน หน้าทับลูกหมด

- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต

จังหวะฉิ่งชั้นเดียว

- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

หน้าทับสดายง ใช้ในสำเนียงยะวา

- ท - ต	- จฺ - จ๋	- จฺ - จ๋	- จฺ - จ๋	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต

จังหวะฉิ่งอัตราจังหวะสองชั้น หน้าทับสดายง และ ยะวา

- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

หน้าทับลูกหมด ในช่วงโยน

- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต

จังหวะฉิ่งชั้นเดียว

- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

หน้าทับจีน ในกราวนอกสำเนียง (สำเนียงจีน)

- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต

จังหวะฉิ่งสำเนียงจีน

- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

หน้าทับลูกหมด ในช่วงโยน

- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จังหวะฉิ่งชั้นเดียว

- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

หน้าทับญวน ในกราวนอกสำเนียง (สำเนียงญวน)

- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต

จังหวะฉิ่งสำเนียงญวน

- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ตัวอย่างตารางแบ่งทำนองและจังหวะในการบันทึกเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอก สำเนียง

ทำนองหลัก
หน้าทับ
จังหวะ

เพลงเทพนิมิต สามชั้น

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

- - - ล	- ด̣ ด̣ ด̣	- - - ร̣	- ด̣ ด̣ ด̣	- ล - ซ	ซ ซ - ด̣	ด̣ ด̣ - ร̣	ร̣ ร̣ - ม̣
- ท - ต	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- - - -	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- ด ร ม	- ซ - ล	- ด̣ - ล	- ซ - ม	- ซ ซ ซ	- ล - ร	- ท - -	ร ม - ซ
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ̣ - จ̣	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ร̣ ด̣ ล	ด̣ ซ ล ด̣	- - ม ร	ม ร ด ล	ด̣ ล ร̣ ด̣	ร̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ซ ม	ซ ร ม ซ
- ท - ต	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- - - -	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣	- จ̣ - จ̣
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

- ม ซ ล	ซ ล ดำ ซ	- ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ด - -	มรด - ซ	- ด ร ม	ร ม ฟ ซ
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ซ	ซ ซ - ล	- ดำ - รำ	- ดำ - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ม
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- มำ รำ มำ	รำ ดำ รำ ดำ	มำ รำ ดำ รำ	ดำ ล ดำ ล	รำ ดำ ล ดำ	ล ซ ล ซ	ดำ ล ซ ล	ซ ม ซ ม
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 8

- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	รำ รำ - ดำ	ดำ ดำ - ล
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล	(- - - -	- - - -)	ด ร ด ล	ด ซ ล ด
- ท - ต	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ	- - - -	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ด ด	- - ร ร	- - ม ม
- ท - ต	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ	- - - -	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- ม ซ ล	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด	ด ด - ร
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด
- ท - ต	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ	- - - -	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 8

- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ท่อน 2 เที่ยวกลับ

ประโยคที่ 1

- - ม ซ	ร ม ซ ล	- - ล ด	ซ ล ด ร	- ด ร ม	- ล ด ร	- ซ ล ด	- ม ซ ล
- ท - ต	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ	- - - -	- จ - จ	- จ - จ	- จ - จ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ดำ ล	(- - - -	- - - -)	ดำ รำ ดำ ล	ดำ ซ ล ดำ
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ดำ ดำ	- - รำ รำ	- - มำ มำ
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- ม ซ ล	- ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 7

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด
- ท - ต	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ	- - - -	- จ - จำ	- จ - จำ	- จ - จำ
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

ประโยคที่ 8

- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ลุ	- ด - ร	ร ร - ด
- ต - ต	- ท ต ท	ต ท - ต	- จ - จำ	- ต - ท	- ต - ต	- ท - ต	- ต - ท
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - -	- - - ฉับ

เพลงเร็วใบ้คลั่ง

ช่วงที่ 1 ประโยคที่ 1

ซ - ซ ดำ	- รำ - ดำ	ซ - ซ ดำ	- รำ - มำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ	ซ - ซ ดำ	- รำ - มำ
- - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

รม-ฟซล	- ซ ซ ซ	- ดำ - ล	- ซ ซ ซ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ดำ	- รำ - มำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 4

- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ	มำ รำ ดำ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต – ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ช่วงที่ 2 ประโยคที่ 1

มำ รำ ดำ ซ	- ดำ - รำ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด
- - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

มำ รำ ดำ ซ	- ดำ - รำ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ล ล ล	- ซ - ล	ดำ - ดำ ล	- ซ - ม	รรร - ม ร	ด ร ม ซ	รรร - ม ร	ด ลฺ - ด
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 5

- ล ล ล	- ซ - ล	ดำ - ดำ ล	- ซ - ม	รรร - ม ร	ด ร ม ซ	รรร - ม ร	ด ลฺ - ด
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 6

- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 7

- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ รำ	- มำ มำ มำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 8

- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ รำ	- มำ มำ มำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ
ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท	ต - จฺ จำ	ต ต - ท
- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โยน

ประโยคที่ 1

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

ซ ◌ำ ม ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	ร ◌ำ ม ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	ซ ◌ำ ม ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	ร ◌ำ ม ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	- - ร ◌ำ ด ◌ำ	ร ◌ำ ด ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	ร ◌ำ ด ◌ำ ร ◌ำ ด ◌ำ	- ร ◌ำ - ด ◌ำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

กราวนอก

ประโยคที่ 1

- ซ - ซ	- - - ด ◌ำ	- - - ร ◌ำ	- - - ม ◌ำ	- - - -	- - - ม ◌ำ	- ม ◌ำ ม ◌ำ ม ◌ำ	- ม ◌ำ - ม ◌ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 2

- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ซ	- - ล ซ	ล ร - ม	- - - -	- - - ม ◌ำ	- ม ◌ำ ม ◌ำ ม ◌ำ	- ม ◌ำ - ม ◌ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 4

ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ◌ำ ด ◌ำ ด ◌ำ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ◌ำ ด ◌ำ ด ◌ำ ร	ซ ซ ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 5

ด ◌ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ◌ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ◌ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ◌ำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 6

ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ร ม ซ ล	ด ◌ำ ซ ล ด ◌ำ	ซ ล ด ◌ำ ร ◌ำ	ม ◌ำ ด ◌ำ ร ◌ำ ม ◌ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 7

ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 8

ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ ดำ	ซ มำ รำ ดำ	ซ ดำ รำ มำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 9

ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ	ดำ รำ ดำ มำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 10

- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ รำ รำ	มำ ซำ - มำ	- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 11

- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ รำ รำ	มำ ซำ - มำ	- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 12

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	รำ ล ท ดำ	รำ มำ รำ ดำ	รำ ดำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 13

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	รำ ล ท ดำ	รำ มำ รำ ดำ	รำ ดำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 14

- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- ร ำ - ด ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 15

- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- ร ำ - ด ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 16

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 17

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 18

- ม ำ ร ำ	- ม ำ ร ำ	- ม ำ ร ำ	- ฟ ซ ล	- ด ำ - ล	- ซ - ร ำ	- - - ซ	- - - ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 19

- - - -	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- - - -	- ซ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 20

- - - มฺ	- ม - ม	- ด ร ม	- ซ - ล	- - ด ำ ล	ด ำ ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 21

- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 22

- มำ ร รำ	- มำ ร รำ	- มำ ร รำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - ล	- ซ - รำ	- - - ซ	- - - รำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 23

- - - -	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ซ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 24

- - - มฺ	- ม - ม	- ด ร ม	- ซ - ล	- - ดำ ล	ดำ ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 25

- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดำ	ดำ ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 26

- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ รำ รำ	มำ ซำ - มำ	- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 27

- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ รำ รำ	มำ ซำ - มำ	- ซำ - -	มำ ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 28

- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 29

- ซ๎ - -	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ร๎ ร๎ ร๎	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ซ๎ - -	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ร๎ - ด๎	- ร๎ - ด๎
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 30

- ซ๎ - -	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ร๎ ร๎ ร๎	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ซ๎ - -	ม๎ ซ๎ - ม๎	- ร๎ - ด๎	- ร๎ - ด๎
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 31

- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 32

- ซฺ - -	- ซฺ - ด	- - - ร	- ม - -	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 33

- ซฺ - -	- ซฺ - ด	- - - ร	- ม - -	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 34

- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 35

- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 36

- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 37

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- ม ซ ร	ม ร ด ท	ล ซ ล ท	ล ท ด ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 38

- ด ร ม	- ซ - ล	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ด ำ - -	ร ำ ม - ซ ำ	- ล ำ - ซ ำ	- ม ำ - ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 39

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 40

ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	- ม ำ - ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 41

- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 42

- ดำ ท ดำ	- รำ มำ รำ	- ดำ ท ดำ	- รำ มำ รำ	- ดำ ท ดำ	- รำ มำ รำ	- ดำ ท ดำ	- รำ มำ รำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 43

มำ มำ มำ รำ	มำ มำ มำ รำ	มำ มำ มำ รำ	มำ มำ มำ รำ	- - มำ รำ	มำ รำ มำ รำ	มำ รำ มำ รำ	- มำ - รำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 44

มำ รำ ดำ ท	ล ท ดำ รำ	ดำ ท ล ท	ดำ รำ - -	มำ รำ ดำ ท	ล ท ดำ รำ	ดำ ท ล ท	ดำ รำ - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 45

มำ รำ ดำ ท	ดำ รำ - ซ	- ท ล ท	ดำ รำ - -	มำ รำ ดำ ท	ดำ รำ - ซ	- ท ล ท	ดำ รำ - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 46

มำ รำ ดำ ท	ดำ รำ - ซ	- ท ล ท	ดำ ท ล ท	- ล฻ ซ฻ ล฻	ท฻ ล฻ ซ฻ ล฻	ท฻ ล฻ ซ฻ ล฻	ท฻ ล฻ ซ฻ ล฻
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 47

- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- รำ - รำ	- ดำ - ดำ	- ท - ท	- ล - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 48

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- ล ล ล	- ล - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 49

ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -	ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 50

ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ด ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ - ท	ล ซ ล ท	- ล - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 51

ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ด ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ - ท	ล ซ ล ท	- ล - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 52

ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ท ล - -	ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ท ล - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 53

ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - ร ำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 54

- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	- ร ำ - -	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ซ - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 55

- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	- ร ำ - -	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ซ - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 56

- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 57

- ร - -	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	- ล - ท	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 58

- ร - -	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	- ล - ท	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 59

- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 60

- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 61

รำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	รำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	- - ล ซ	ล ซ ล ซ	ล ซ ล ซ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

สำเนียงลาว

ช่วงที่ 1 ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ม	- - - ดำ	- - - ล	- - ดำ ซ	- ดำ - ล	- ซ - ล	- ซ ซ ซ
- ต - จุ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท	- ต - จุ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	- - - ม	- - - ดำ	- - - ล	- - ดำ ซ	- ดำ - ล	- ซ - ล	- ดำ - รำ
- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท	- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - -	- มำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- ดำ รำ มำ	- ล - ดำ	- ดำ ล ซ	- ล - ดำ
- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท	- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 2 ประโยคที่ 1

- - ดรม	- ซ - ล	- ซ ล ดำ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดำ - ม	- ด ร ม	- ซ - ล
- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท	- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- ซ ล ดำ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดำ - ม	- ด ร ม	- ซ - ด	- ด ร ม	- ซ - ล
- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท	- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - ดำ	- - ล ดำ	- - ล ซ	- - ล ซ
- ต - จฺ	- ต - ต	- - - ท	- ต - ท
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โยน

ประโยคที่ 1

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- - ร ด	ร ด ร ด	ร ด ร ด	- ร - ด
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

กราวนอก

ประโยคที่ 1 (ส่งร้อง)

- ด - ร	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 2

- ร ร ร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	- ร ร ร	- ด - ร	- ด - ล	ล ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 3

- ร ร ร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	- ร ร ร	- ด - ร	- ด - ล	ล ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 4

- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ร	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 5

- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ร	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 6

- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 7

- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 8

ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 9

ม ซ ล ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	- ท - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ยะวา

ช่วงที่ 1 ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ
- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - รำดำล	- ดำ - -	- ดำ รำ มำ	- รำ - ดำ	- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ
- - จฺจำ	จฺจำ - -	- ต - ท	ต ท - ต	- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - รำดำล	- ดำ - -	- ดำ รำ มำ	- รำ - ดำ
- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - จฺจำ	จฺจำ - -	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ	- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ
- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 5

- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- - - ดำ	- ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ
- - จฺจำ	จฺจำ - -	- ต - ท	ต ท - ต	- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - - -	- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ	- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ
- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- - - ดำ	- ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ
- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - จฺจำ	จฺจำ - -	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 2 ประโยคที่ 1

- - - ซำ	- - - -	- ซำ - ลำ	- ซำ - มำ	- - รำ มำ	- ซำ - -	- ซำ - ลำ	- ซำ - มำ
- ท ต ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - รำ มำ	- ซำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ	- - - ดำ	- ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ
- - - -	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- - จฺจำ	จฺจำ - -	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ช่วงที่ 3 ประโยคที่ 1

- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ด - ร
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ด - ร
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - ดำ	- - - ดำ	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- มำ - ดำ	รำ มำ - รำ	- ดำ - ล	- ดำ - ซ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- - - ดำ	- - - ดำ	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- มำ - ดำ	รำ มำ - รำ	- ดำ - ล	- ดำ - ซ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 4 ประโยคที่ 1

ประโยคที่ 1

- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - รำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - รำ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - ดำ	- รำ รำ รำ	- - - มำ	- รำ รำ รำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - รำ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- ดำ - ซ	- ล - ดำ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - ล	- - - ดำ	- - - -	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ
- ท - ต	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- จฺ - จำ	- ต - ท	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

โยน

ประโยคที่ 1

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 2

- - - -	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - - -	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- - ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ร ำ ด ำ	- ร ำ - ด ำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

กราวนอก

ประโยคที่ 1 (ส่งร้อง)

- - - ซ	- - - ด ำ	- - - ร ำ	- - - ม ำ	- - - -	- - - ม ำ	- ม ำ ม ำ ม ำ	- ม ำ - ม ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 2 (รับร้อง)

- ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ำ ด ำ ร ำ ม ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 3

- ม ำ ร ำ ด ำ	ม ำ ร ำ ด ำ ล	ร ำ ด ำ ล ซ	ด ำ ล ซ ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - ซ	- - ล ซ	ล ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 5

ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ำ ด ำ ด ำ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ำ ด ำ ด ำ ร	ซ ซ ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 6

ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ดำ ล ซ ร	ซ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 7

ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทรำ	- ล - ท
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 8

- - มำรำท	- ล - ซ	- - ลทรำ	- ล - ท	- - - -	- - - ท	- - มำ รำ	มำ ล - ท
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 9

- - - -	- - - ท	- ท ท ท	- ท - ท	ม ม ม ล฻	ร ร ร ท	ซ ซ ซ ล฻	ร ร ร ท
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 10

ม ม ม ล฻	ร ร ร ท	ซ ซ ซ ล฻	ร ร ร ท	ซ ม ร ล฻	ร ม ร ท	ซ ม ร ล฻	ร ม ร ท
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 11

ซ ม ร ล฻	ร ม ร ท	ซ ม ร ล฻	ร ม ร ท	ร ล฻ ร ท	ร ล฻ ร ท	ร ล฻ ร ท	ร ล฻ ร ท
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 12

- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 13

- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 14

- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล	- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 15

- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -	- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 16

ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 17

- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ด - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 18

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ำ ล ร ำ ด	ร ำ ล ด ำ ซ	ล ซ ด ำ ล	ด ำ ซ ล ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 19

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 20

- ซฺ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 21

ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- รฺ ดฺ ล	ดฺ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 22

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ดฺ ล รฺ ดฺ	รฺ ล ดฺ ซ	ล ซ ดฺ ล	ดฺ ซ ล ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 23

(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	- - ม ร	ด ล - -	(ดฺ ล รฺ ดฺ	รฺ ล ดฺ ซ)	- - ดฺ ล	ซ ม - -
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 24

- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 25

- รฺ ดฺ ล	ดฺ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ดฺ ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 26

(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ดฺ ซ	(- - - -	- - - -)	ซฺ ด ร ม	ร ม ซ ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 27

(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	(ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ)	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ด ร ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 28

- - ดรม	- ซ - ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ซ ฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 29

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด ำ	(- - - -)	ท ด ำ ร ำ ม ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 30

- - ดรม	- ซ - ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ซ ฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 31 เข้าเพลงไส้หู้เชื่อมกับเพลงกราวนอก

- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ด ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 32

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ล ร ำ ด ำ	ร ำ ล ด ำ ซ	ล ซ ด ำ ล	ด ำ ซ ล ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 33

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 34

- ซฺ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 35

ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- รำ ด ล	ด ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 36

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ล รำ ด	รำ ล ด ซ	ล ซ ด ล	ด ซ ล ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 37

(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล	(ด ล รำ ด	รำ ล ด ซ)	ล ซ ด ล	ด ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 38

- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 39

- รำ ด ล	ด ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 40

(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ดำ ซ	(- - - -	- - - -)	ซฺ ด ร ม	ร ม ซ ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 41

(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	(ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ)	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ด ร ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 42

- - ดรม	- ซ - ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ซ ฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 43

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด ำ	(- - - -)	ท ด ำ ร ำ ม ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 44

- - ดรม	- ซ - ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ซ ฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 45

ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 46

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ ฺ - ด	- ด ร ม	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 47

ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ด ำ ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 48

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ - ด	- ด ร ม	- ม ซ ล	ด ำ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 49

ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 50

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ - ด	- ด ร ม	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 51

ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ด ำ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ด ำ ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 52

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ - ด	- ด ร ม	- ม ซ ล	ด ำ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด)
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 53

- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ท ท	- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 54

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	- ม ซ ล	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ด ำ ล	ด ำ ร ำ - ด ำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 55

- - รำ รำ	- - มำ มำ	- - รำ รำ	- - ท ท	- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 56

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 57

(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 58

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	- ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ม ร ด ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 59

- ซฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 60

(ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ)	ล ซ ดำ ล	ดำ ซ ล ม	(ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร)	ม ร ซ ม	ซ ร ม ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 61

ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	- - - ด	- - - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 62

- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ท ท	- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 63

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	ม รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 64

- - รำ รำ	- - มำ มำ	- - รำ รำ	- - ท ท	- - รำ รำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 65

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ดำ ซ ล ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	ม รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 66

(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 67

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	- ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ม ร ด ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 68

- ซฺ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 69

(ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ช)	ล ช ดำ ล	ดำ ช ล ม	(ช ม ล ช	ล ม ช ร)	ม ร ช ม	ช ร ม ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 70

ช ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	- - - ด	- - - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

สำเนียงจีน ช่วงที่ 1

ประโยคที่ 1

- - - -	- รำ - รำ	- - รำดำล	- ดำ - รำ	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ ช ล	ดำ ล ช ฟ	ล ช ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ช	ล ฟ ช ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - -	ช ล ท ดำ	- ท - ล	- - - -	- - - -	ช ล ท ดำ	- ท - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

- ดำ - ช	- ล - ดำ	- ล - รำ	ดำ ดำ ดำ ดำ	- ล - ดำ	รำ ฟำ - รำ	- ดำ - ล	ช ฟ - ช
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - - -	- - - ล	- ดำ - ช	- ล - ดำ	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ช	- ฟ - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - - -	- - - -	ฟ ร ด ล฻	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ ซ ล	ด ำ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 8

- - - -	- - - -	ซ ล ท ด ำ	- ท - ล	- - - -	- - - -	ซ ล ท ด ำ	- ท - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 9

- ด ำ - ซ	- ล - ด ำ	- ล - ร ำ	ด ำ ด ำ ด ำ ด ำ	- ล - ด ำ	ร ำ ฟ - ร ำ	- ด ำ - ล	ซ ฟ - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 10

- - - -	- - - ล	- ด ำ - ซ	- ล - ด ำ	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 11

- - - -	- - - -	ฟ ร ด ล฻	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร)
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 2 ประโยคที่ 1

(- - - -)	ฟ ร ด ล฻	(- - - -)	(ด ร ด ล฻)	- - - -	ซ฻ ล฻ ด ร	ด ร ฟ ร	ฟ ด - ร)
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ฟ ร ด ล̣	(- - - -)	(ด ร ด ล̣)	- - - -	ซ̣ ล̣ ด ร	ด ร ฟ ร	ฟ ด - ร)
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ล̣ - ด	- ร - ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ฟ	- ซ - ล
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- ร̣ำ - ดำ	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด - ร	- ฟ - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ร̣ำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- ซ - ฟ	- - - -	- ม ร ม	ซ ม ร ด	- ล̣ - ด	- ร - ฟ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 7

- - - ร	- ร ร ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - ด	- - - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 8

- - - ซ	- ล - ดำ	- - - ร̣ำ	- ฟ̣ - ดำ	- ฟ̣ - ร̣ำ	- ดำ - ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 9

- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด ด ด	- ล - ร
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 3

ประโยคที่ 1

- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ดำ	- รำ ล ดำ	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ดำ	- รำ ล ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ล ล	ดำ ล ซ ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - ล ล	ดำ ล ซ ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ดำ	- ท - ล	- - - -	- ดำ - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 5

- - - -	- - - ท	- - - -	- ดำ - รำ	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - ฟซล	- ดำ - รำ	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - - -	- - - ต	- ต - -	ต - ต ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

โยน

ประโยคที่ 1

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 3

ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- ซ - ซ	- - - ล	- - - ดำ	- - - รำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

กราวนอก

ประโยคที่ 1

- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- - - -	- - - รำ	- รำ รำ รำ	- รำ - รำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 2

- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- ดำ - ล	ล ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 3

- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- มำ - ซำ	- มำ - รำ	- รำ รำ รำ	- ดำ - รำ	- ดำ - ล	ล ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 4

- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 5

- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 6

- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 7

- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 8

ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

ประโยคที่ 9

ม ซ ล ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	- - ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	ท ดำ ท ดำ	- ท - ดำ
- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต	- - - -	- - - ต	- ต - -	- ต - ต
- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สำเนียงญวน

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - รำ	- - - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - - -	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 8

- - - ซ	- ดำ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 9

- - - ด	ร ม - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 10

- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - - -	- - - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

รัว (เกริ่นก่อนเข้าสำเนียง) ไม่ใช้ฉิ่งและกลอง

ญวนทีโห่

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ด	- ลฺ - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	- - - ดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - รำ	- ดำ - ล	- - - -	- ดำ - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ด	- ลฺ - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - ดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - รำ	- ดำ - ล	- - - -	- ดำ - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ดำ - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 6

- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ดำ - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 7

- - - -	- - - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - รำ	- ฟำ - รำ	- ดำ – ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 8

- - - -	- - - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - ฟ	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 9

- - - ฟ	- ร - ด	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - ฟ	- ร - ด	- - - ด	- - - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 10

- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ดำ - ล	ซ ฟ - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 11

- - - ซ	ล ซ ฟ ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ร	- ฟ - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 12

- - - ล	- ฟ - ซ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- ดำ - รำ	- ฟำ - ดำ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 13

- - - -	- - - รั	- - - ดั	- - - -	- ล - ดั	- รั - ฟั	- ฟั - รั	- ดั - ล
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 14

- - - -	- - - ดั	- รั - ดั	- ล - ซ	- - - ล	ดั ล ซ ฟ	- - - ซ	ล ซ ฟ ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 15

- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	ฟ ร - ฟ	- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 16

- - - ม	- - มรด	- ร - ม	- - - ร	- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ฟ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 17

- - - -	- ซ - ล	- รั - ดั	- - - -	- - - ล	- - - ดั	- - - ฟ	- - - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 18

- - - ฟ	- - ซ ล	- ดั - ซ	- - - -	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 19

- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ม	- - ร ด	- ร - ม	- - - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 20

- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- รำ - ดำ	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 21

- - - ล	- - - ดำ	- - - ฟ	- - - ซ	- - - ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 22

- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด	- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 23

- - - ม	- - ร ด	- ร - ม	- - - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

รัว เกริ่น ไม่ใช้ฉิ่งและกลอง

สำเนียงญวน

ช่วงที่ 1 ประโยคที่ 1

- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ช่วงที่ 2 ประโยคที่ 1

- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 3 ประโยคที่ 1

- ดำ - -	ซ ล ดำ รำ	- ซ ฟ ร	ซ ฟ ร ด	- - - ล	- - ซ ฟ	- - ซ ล	- ดำ - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ช่วงที่ 4 ประโยคที่ 1

- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ร	- ร - ร -	- - - ซ	- ซ - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 2

- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ดำ	- - ทลซ	- - - ดำ	- - ทลซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 3

- ดำ - -	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ร ม ซ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 4

- - - ร	- - - ซ	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - ดรม	- ซ - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ม - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต	- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ	- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - - ดำ	- - - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	- - - ท	- ต - ท	- ต - ต
- - - -	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉับ

ลูกหมด

ประโยคที่ 1

- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 2

- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซำ มำ รำ ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 3

ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	ซำ มำ รำ ดำ	รำ มำ รำ ดำ	- มำ รำ ดำ	มำ รำ ดำ ล	รำ ดำ ล ซ	ดำ ล ซ ม
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 4

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 5

- - ร ม	ซ ล ท ดˌ	- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ท ดˌ	- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ม
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 6

- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ร	- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ม	- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ร	- - รˌ ดˌ	ท ล ซ ม
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 7

ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ดˌ - ดˌ	- รˌ - รˌ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 8

ซ ล ดˌ รˌ	ดˌ ล ดˌ รˌ	ดˌ ล ดˌ รˌ	ดˌ รˌ - -	มˌ รˌ ดˌ ล	รˌ ดˌ ล ซ	ดˌ ล ซ ม	ล ซ ม ร
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

ประโยคที่ 9

- - ซ ร	ม ซ ม ซ	- - ร ม	ซ ล ซ ล	- - ดˌ ซ	ล ดˌ ล ดˌ	- - ซ ล	ดˌ รˌ ดˌ รˌ
- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต	- - - -	ต ท - ต	- ต - ท	ต ท - ต
- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้าง สังคีตลักษณ์ จังหวะฉิ่งและหน้าทับตามตารางดังนี้

ชื่อเพลง	**สังคีตลักษณ์**	**จังหวะฉิ่ง**	**หน้าทับ(ใช้กลองแขก)**
เพลงเทพนิมิต	(AB/CB/DB)	สามชั้น	หน้าทับปรบไก่
เนื้อร้อง ท่อน 1 พระทรงฟังวังเวงด้วยเพลงขับ ร้องรับดีดดิ้นด้วยพิณสี ท่อน 2 เสนาะคำล้ำทิพวารี หวนประหวัดกษัตริย์ตรอมฤทัย ท่อน 1 บรรทมแนบแอบเขนยคะนึงนึก หวนระลึกถึงเจ้ายอดพิสมัย ท่อน 2 ให้ง่วงเหงาเศร้าสร้อยละห้อยใจ ยิ่งฟังไปก็ยังเพราะเสนาะเอย			
เพลงเร็วใบ้คลั่ง	(A/BCCD)	ชั้นเดียว	หน้าทับสองไม้ชั้นเดียว
โยนที่ 1	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับสองไม้ชั้นเดียว

ส่งร้อง พวกเราเสนานาวายุทธ์ ฤทธิรุทรลือลั่นสนั่นหล้า ทุกหนย่นย่อไม่รอรา ระอิดระอาซึ่งนาวี			
เพลงกราวนอก ช่วงที่ 1	(ABBC)	ฉิ่งกราวนอก	หน้าทับกราวนอก
เพลงสำเนียงลาว	(AB)	สองชั้น	หน้าทับลาว
โยนที่ 2	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับลูกหมด
ส่งร้อง ว่องไวใช้จักร์ไม่พักผ่อน เลี้ยวไล่ดัษกรไปรี ๆ ยิงปืนเปรี้ยง ๆ ก็เที่ยงดี ได้ทีซ้ำปล่อยตอร์ปิโด			
เพลงกราวนอก ช่วงที่ 2	(A)	ฉิ่งกราวนอก	หน้าทับกราวนอก
เพลงยะวาเก่า ท่อน 1-2	(ABB/C/D/E)	สองชั้น	หน้าทับสดายง
เพลงยะวาเก่า ท่อน 3-4			หน้าทับสดายง
โยนที่ 3	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับลูกหมด
ส่งร้อง เปรี้ยง ๆ โครม ๆ โหมปืนใหญ่ แวบ ๆ แสงไฟดูแดงโร่ ปัง ๆ เรือถูกลูกปืนโต เผลาะ ๆ เหมาะโหว่เสียพอแรง			
เพลงกราวนอกช่วงที่ 3	(A)	ฉิ่งกราวนอก	หน้าทับกราวนอก
เพลงจีนไส้หู้	(A/B/C)	ฉิ่งกราวนอก	หน้าทับกราวนอก
สำเนียงจีน	(A/B/C)	ฉิ่งสำเนียงจีน	หน้าทับจีน
โยนที่ 4	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับลูกหมด
ส่งร้อง ฟูดจ๋อมตอร์บิโดไปโร่ไล่ แยะปังเข้าไปไฟวู่แสง ถูกเรือข้าศึกตึ๊กตะแคง พวกเราฤทธิแรงก็ไชโย			
เพลงกราวนอกช่วงที่ 4	(A)	ฉิ่งกราวนอก	หน้าทับกราวนอก
เพลงสำเนียงญวน	(ABCBD)	ฉิ่งสำเนียงญวน	หน้าทับญวน
รัวเกริ่น	(A)	ไม่มีจังหวะคุม	
เพลงญวนทีโห่	(A)	ฉิ่งสำเนียงญวน	หน้าทับญวน
รัวเกริ่น	(A)	ไม่มีจังหวะคุม	
สำเนียงญวน	(A/B/C/D)	ฉิ่งสำเนียงญวน	หน้าทับญวน
โยนที่ 5	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับลูกหมด
ลูกหมด	(A)	ชั้นเดียว	หน้าทับลูกหมด

ตารางที่ 2 โครงสร้าง สังคีตลักษณ์ จังหวะฉิ่งและหน้าทับ

ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากการศึกษาโครงสร้างของเพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษาพบกระบวนเพลงตั้งด้วยเพลงเทพนิมิตสามชั้นโดยการบรรเลงท่อน 1 และ ท่อน 2 และกลับต้นไปบรรเลงท่อน 1 และท่อน 2 อีกครั้ง จากนั้นออกด้วยเพลงเร็วใบ้คลั่งชั้นเดียวเพื่อเชื่อมออกเพลงภาษาจากนั้นออกท้ายโยนครั้งที่ 1 เพื่อส่งไปร้องไปยังเพลงกราวนอก หลังจากเพลงกราวนอกเชื่อมไปยังเพลงสำเนียงลาวและท้ายโยนที่ 2 ส่งร้องไปยังเพลงกราวนอก จบจากกราวนอกเชื่อมไปยังเพลงยะวาและโยนท้ายเช่นเดิมคือส่งร้องไปยังเพลงกราวนอกอีกครั้งเป็นช่วงที่ 3 เชื่อมด้วยเพลงไส้หู้แล้วจึงออกภาษาจีนและออกท้ายโยนส่งร้องเข้าเพลงกราวนอกในช่วงที่ 4 และเข้าสำเนียงญวน เมื่อจบแล้วเข้ารัวเกริ่นแล้วเชื่อมเข้าญวนอีกครั้ง จากนั้นคั้นด้วยรัวเกริ่นและเชื่อมเข้าสำเนียงญวนอีกครั้งออกโยนที่ 5 และลงด้วยลูกหมด ลักษณะกระบวนเป็นออกภาษาจะโยนเข้ากราวนอกและออกภาษาต่าง ๆ 4 ช่วง จนถึงสำเนียงญวนซึ่งเป็นสำเนียงสุดท้ายของเพลงภาษาและออกโยนเพื่อเชื่อมไปลงจบลูกหมด

ลักษณะของกระบวนจากเพลงเทพนิมิตสามชั้นออกเพลงเร็วใบ้คลั่งแล้วจึงโยนเสียงโดเชื่อมไปภาษาต่าง ๆ สลับกันไป คือ

โยนที่ 1 เสียงโด ส่งร้องและรับเพลงกราวนอก ออกเพลงสำเนียงลาว (ภาษาที่ 1)

โยนที่ 2 เสียงโด ส่งร้องและรับเพลงกราวนอก ออกเพลงสำเนียงยะวาหรือชวา (ภาษาที่ 2)

โยนที่ 3 เสียงโด ส่งร้องและรับเพลงกราวนอก ออกเพลงสำเนียงจีน (ภาษาที่ 3)

โยนที่ 4 เสียง โด ส่งร้องและรับเพลงกราวนอก ออกพลงสำเนียงญวน (ภาษาที่ 4)

เมื่อเริ่มเข้าเพลงสำเนียงญวนจะพบเพลงสำเนียงญวน 3 ช่วง โดยเมื่อจบ 1 ช่วงจะคั่นด้วยเกริ่น ดังนี้

เพลงสำเนียงญวน ช่วงที่ 1 เกริ่น (ทุกช่วงจะลงด้วยเสียงเร) เชื่อมไปเพลงสำเนียงญวน ช่วงที่ 2 เกริ่น เพลงสำเนียงญวน ช่วงที่ 3 เมื่อถึงช่วงจะเปลี่ยนไปออกโยนที่ 5 ซึ่งเป็นโยนเสียงมีแล้วจึงจะเชื่อมไปยังลูกหมดและลงจบ ผู้วิจัยพบว่าในช่วงสำเนียงญวนจะใช้กลุ่มเสียงปัญจมูลทางชวาทั้งสามช่วงรวมถึงช่วงเกริ่นที่คั่น 2 ช่วงนั้นลงด้วยเสียงเร ซึ่งอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูลชวา คือ ฟซลxดรx ทำให้เพลงช่วงสำเนียงชวามีเสียงที่เชื่อมกัน และเมื่อมาถึงสำเนียงญวนที่ช่วงที่ 3 เข้าช่วงโยนที่ 5 เป็นโยนที่ใช้เสียงมี เพิ่มที่จะเชื่อมไปยังลูกหมดซึ่งเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงบน (ดรมxซลx)

บทที่ 4
วิเคราะห์การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม

การศึกษาการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม ผู้วิจัยได้นำบทเพลงมาทำการวิเคราะห์เพื่อให้เห็นถึงลักษณะการดำเนินทำนองทั้งในรูปแบบของเพลงบังคับทาง เพลงดำเนินทำนอง โดยผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์และข้อกำหนดในการบันทึกโน้ต

4.2 วิเคราะห์การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะและข้อกำหนดในการบันทึกโน้ต เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์พิเศษในการพิเศษบันทึกโน้ตโดยแบ่ง 4 ข้อ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์และข้อกำหนดในการบันทึกโน้ต

4.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียง

การบันทึกโน้ตทางซออู้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนระดับเสียงของตัวโน้ตต่าง ๆ เป็นตัวอักษรไทยจำนวน 7 ตัวอักษรด้วยกันและกำหนดการใช้นิ้วของซออู้ไว้ดังนี้

ตารางการใช้นิ้วของซออู้

สาย	สายเปล่า	นิ้วชี้	นิ้วกลาง	นิ้วนาง	นิ้วก้อย	ช่วงเสียงของการรูดนิ้ว				
สายเอก	ซ	ล	ท	ด	ร	ช่วงเสียงที่ 1	ด	ร	ม	ฟ
สายทุ้ม	ด	ร	ม	ฟ	ซ	ช่วงเสียงที่ 2	ร	ม	ฟ	ซ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4.1.2 สัญลักษณ์แทนกลวิธีพิเศษและลักษณะการดำเนินทำนองทำนอง

การบันทึกโน้ตซออู้เพลงเทพนิมิตออกกราวนอกภาษา ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์กลวิธีพิเศษในการบรรเลงทำนองซออู้ดังต่อไปนี้

การพรมเปิด	ใช้สัญลักษณ์	▲
การพรมปิด	ใช้สัญลักษณ์	▼
คันชักออก	ใช้สัญลักษณ์	◡
คันชักเข้า	ใช้สัญลักษณ์	◠
การรูดนิ้ว	ใช้สัญลักษณ์	↷
การสะบัดคันชัก	ใช้สัญลักษณ์	✚

การสะบัดนิ้ว	ใช้สัญลักษณ์	◆
ล้วงหน้า	ใช้สัญลักษณ์	★
การย้อย	ใช้สัญลักษณ์	●
การกล้ำเสียง	ใช้สัญลักษณ์	◤

คำอธิบายกลวิธีการบรรเลง

หนังสือเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยและเกณฑ์การประเมิน อธิบายกลวิธีการบรรเลงซออู้และผู้วิจัยได้คัดเลือกในส่วนกลวิธีที่พบจากการบรรเลงซออู้ของครูจีรพล เพชรสมในเพลงเทพนิมิตสามชั้น ออกกราวนอกภาษา วงเครื่องสายปี่ชวา ไว้ดังนี้

1. การพรมนิ้ว คือ การใช้ปลายนิ้วแตะเร็ว ๆ ให้เกิดเป็นเสียงที่สูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ ๆ ซึ่งละเอียดกว่าการประ[3] แบ่งออกเป็น

1.1 พรมเปิด คือ ใช้การสีคันชักออกหรือคันชักเข้า 1 ครั้ง และใช้นิ้วใดนิ้วหนึ่งกดยืนเสียงไว้แล้วตามด้วยการกดนิ้วต่อไปสลับกับเปิดนิ้ว ทำเช่นนี้ติดต่อกันไปด้วยความเร็วพอประมาณ เสียงเด่นที่เกิดขึ้นจะเป็นเสียงจากนิ้วที่กดเสียงยืนเสียง

1.2 พรมปิด คือ การสีคันชักออกหรือคันชักเข้า 1 ครั้ง และใช้นิ้วหนึ่งกดยืนเสียงไว้แล้วตามด้วยการากดนิ้วต่อไปในลักษณะแตะยก แตะยกถี่ ๆ โดยไม่เปิดนิ้วสูง เสียงที่เด่นที่เกิดขึ้นจะเป็นเสียงจากนิ้วที่แตะยก แตะยก

2. การรูดนิ้ว คือ การเลื่อนตำแหน่งเสียงให้สูงขึ้นจากปกติอีกช่วงเสียงหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเสียง ได้แก่ ช่วงเสียงที่ 1 ใช้นิ้วชี้แทนเสียงโดสูงเรียงไปถึงนิ้วก้อยซึ่งเป็นเสียงฟาสูง และช่วงเสียงที่ 2 ใช้นิ้วชี้แทนเสียงเรสูงเรียงไปถึงนิ้วก้อยเสียงซอลสูง

3. การสะบัดคันชัก คือ การใช้คันชัก “เข้า-ออก-เข้า” ติดต่อกันอย่างรวดเร็ว

4. การสะบัดนิ้ว คือ การใช้คันชักออกหรือคันชักเข้า 1 ครั้ง และใช้นิ้วของมือซ้ายแตะสะบัดลงบนซอโดยใช้ความเร็วพอประมาณ สามารถแบ่งออก 3 พยางค์

5. การกล้ำเสียง คือ การใช้นิ้วแตะโน้ตหนึ่งซึ่งเป็นเสียงผ่านด้วยความเร็วไปตกยังโน้ตหลัก

6. การโดดเสียง คือ การใช้เสียงสูงสลับกับเสียงต่ำ โดยมีความห่างของเสียงคู่ 5 ถึงเสียงคู่ 8 (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2544, น. 308-310)

คำอธิบายลักษณะการดำเนินทำนอง

---

[3] การประ คือ การสีสายเปล่า แล้วใช้ท้องนิ้วบริเวณกึ่งกลางแตะยกในความเร็วพอประมาณ จะเกิดเสียงสูงต่ำสลับกันภายในหนึ่งคันชัก)

1. ล้วงหน้า คือ บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเพิ่มทำนองบรรเลงล้ำเข้ามาก่อนที่จะถึงหน้าที่บรรเลงตามปกติ วิธีการอย่างนี้มักจะมีในตอนที่บรรเลงลูกล้อลูกขัดหรือเวลาที่จะรับจากร้อง คือก่อนที่จะถึงหน้าที่บรรเลงตามปรกติของตน ก็หาทำนองอย่างใดอย่างหนึ่ง บรรเลงขึ้นมาก่อนที่อีกฝ่ายหนึ่งจะจบ

2. ย้อย (เป็นแบบหนึ่งของการ “ลัก” ดูคำว่า ลัก) หมายถึงการร้องหรือการบรรเลงอย่างหนึ่งซึ่งประดิษฐ์ทำนองให้เสียงที่ควรจะตกลงตรงจังหวะไปตกลงภายหลังจังหวะ เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำนองของประโยคนั้นก็จำจะต้องยาวกว่าประโยคธรรมดา วิธีการที่เรียกว่า “ย้อย” นี้ ตรงกันข้ามกับล่วงหน้า เพราะล่วงหน้านั้นตัดทำนองให้สั้นเพื่อที่จะให้ลงประโยคก่อนจังหวะ แต่ย้อยต้องยืดทำนองให้ยาวเพื่อที่จะให้หมดทีหลังจังหวะ

4.1.3 สัญลักษณ์แทนกลุ่มเสียงปัญจมูล

กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 1	ซลทXรมX	เป็นระดับเสียงทางเพียงออล่าง
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 2	ลทดXมฟX	เป็นระดับเสียงทางใน
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 3	ทดรXฟซX	เป็นระดับเสียงทางกลาง
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 4	ดรมXซลX	เป็นระดับเสียงทางเพียงออบน
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 5	รมฟXลทX	เป็นระดับเสียงทางนอก
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 6	มฟซXทดX	เป็นระดับเสียงทางกลางแหบ
กลุ่มเสียงปัญจมูลที่ 7	ฟซลXดรX	เป็นระดับเสียงทางชวา

4.1.4 ตารางบันทึกการดำเนินทำนองซออู้

กลวิธีพิเศษ								
ทำนองซออู้								
ทำนองหลัก								

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 วิเคราะห์การดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม

เพลงที่ 1 เพลงเทพนิมิต สามชั้น

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

					▲	●	
- - - ล	ด ด ด ด	- - - ร	ด ด ด ด	- ม - ซ	- ล - -	ด - ซ ด	ร ม ร ม
- - - ล	- ด ด ด	- - - ร	- ด ด ด	- ล - ซ	ซ ซ - ด	ด ด - ร	ร ร - ม

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ด-ด-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) ประโยครับจากเนื้อร้อง “พระทรงฟังวังเวงด้วยเพลงขับร้องรับดีดดิ้นด้วยพิณสี”

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลักและไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล รวมถึงลักษณะการดำเนินทำนองที่คล้ายคลึงกับทำนองหลัก กลวิธีพิเศษที่พบได้แก่ การพรมเปิดในห้องที่ 6 และการย้อยเสียงลูกตกเสียงโดในห้องที่ 6 ให้ไปตกในห้องที่ 7 จบประโยคด้วยการย้ำเสียงสองเสียงคือเสียงเรและเสียงมีร่วมกับการเน้นเสียง

ประโยคที่ 2

		▲					◡
ซ ด ซ ม	ล ซ - ด̣	ล - ด̣ ซ	ด̣ ล ซ ม	ฟ ด ฟ ล	ซ ฟ ม ร	ฟ ม ล ม	ล ม ฟ -
- ด ร ม	- ซ - ล	- ด̣ - ล	- ซ - ม	- ซ ซ ซ	- ล - ร	- ท̣ - -	ร ม - ซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ในวรรคหน้าและอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ในวรรคหลังเป็นลักษณะการเปลี่ยนบันไดเสียงฉับพลัน ในส่วนของวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด̣-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ท-ร-ม-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) มีเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟา ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านเพื่อตกแต่งทำนอง พบกลวิธีพิเศษได้แก่ การย้อยเสียงลาในห้องที่ 2 ให้ไปตกในห้องที่ 3 และพบการดำเนินทำนองการโดดเสียงในห้องที่ 1 และในห้องที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 3

●	◡	◠					★
ซ - ด̣ ล	ด̣ ซ ล -	ด̣ - ม ร	ม ด ร ล	ม ร ม ด	ร ล ด̣ ซ	ด̣ ม ซ ด̣	ม ซ - - -
- ร̣ ด̣ ล	ด̣ ซ ล ด̣	- - ม̣ ร̣	ม̣ ร̣ ด̣ ล	ด̣ ล ร̣ ด̣	ร̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ซ ม	ซ ร ม ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร-ม-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่กลุ่มเสียงปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกันทำนองหลักเช่นเดียวกับทำนอง พบลักษณะการย้อยเสียงจากประโยคที่ 2 มาตกลงใน

ห้องที่ 1 ของประโยคนี้ และย้อยอีกครั้งในห้องที่ 2 ไปห้องที่ 3 จากนั้นดำเนินทำนองสับไล่เสียงลงเช่นเดียวกับทำนองหลัก ด้วยขอบเขตของเสียงในเสียงต่ำ จึงเปลี่ยนใช้เสียงสูงและเป็นการดำเนินทำนองการจบล้วงหน้าในห้องที่ 8

ประโยคที่ 4

							★
ด ̣ม ซ ด ̣	ซ ด ̣ม ซ	ด ̣ม ซ ด ̣	ม - ซ -	ด ม ร ซ	ร ม ฟ ด	ซ ด ร ม	ฟ ซ - -
- ม ซ ล	ซ ล ด ̣ซ	- ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ด - -	มรด - ซ̣	- ด ร ม	ร ม ฟ ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ในวรรคหลังพบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 8 ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินยืนเสียงซอล (-ซ-ซ-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านในห้องที่ 6,8 พบลักษณะการดำเนินทำนองในจังหวะยกในห้องที่ 4 และการใช้ลักษณะกลอนล้วงหน้าในวรรคหลัง

ประโยคที่ 5

- ซ ร ร	- ซ ม ม	- ล ซ ซ	ท ล - -	ร ̣ล ร ̣ล	ร ̣ล ร ̣-	ล - ร ̣ด	ท ล ซ ม
- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ซ	ซ ซ - ล	- ด ̣- ร ̣	- ด ̣- ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ม

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ร-ม-ซ-ล) วรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (ด ̣-ล-ซ-ม)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงทีเป็นเสียงผ่านในห้องที่ 4,8 พบลักษณะการดำเนินทำนองจบในจังหวะยกในห้องที่ 4 และการย้อยจังหวะในห้องที่ 6 ไปยังห้องที่ 7

วรรคหน้าครูจีรพลบรรเลงโดยการย้ำเสียง โดยการลงน้ำหนักที่เสียงแรกคือเสียงซอลในห้องที่ 1 และห้องที่สอง และเสียงลาในห้องที่สาม จากนั้นในวรรคหลังดำเนินในเสียงสูงโดยใช้ย้ำเสียงเรและเสียงลา จากนั้นเรียงเสียงลงมาจบที่เสียงมีตรงกับทำนองหลัก

การดำเนินทำนองในประโยคนี้พบลักษณะการย้ำเสียงร่วมกับการใช้น้ำหนักของคันชักเพื่อเน้นเสียงอีกทั้งใช้วิธีการดำเนินทำนองล่วงหน้าในวรรคหน้า และใช้การย้ำเสียงเรและเสียงลาร่วมกับการย้อยจังหวะแล้วจึงไล่เรียงเสียงมาจบที่เสียงมีในห้องสุดท้าย ผู้วิจัยพบว่าในประโยคนี้พบการ

ออกแบบการดำเนินทำนองหลากหลายได้แก่ การย้ำเสียง การเน้นคันชัก การดำเนินทำนองล่วงหน้า การย้อยจังหวะ

ประโยคที่ 6

ซ ม ร ม	ร ด - ร	ม ร ด ร	ด ล - ด̣	ร̣ ด̣ ล ด̣	ล ซ - ล	ด̣ ล ซ ล	ซ ม - ม
- ม̣ ร̣ ม̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	ม̣ ร̣ ด̣ ร̣	ด̣ ล ด̣ ล	ร̣ ด̣ ล ด̣	ล ซ ล ซ	ด̣ ล ซ ล	ซ ม ซ ม

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (ม-ร-ด-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (ด̣-ล-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูล ลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก กระสวนทำนองของประโยคนี้มีลักษณะเหมือนกันในห้องคู่ที่ 1,2 3,4 5,6 7,8 คือ (xxxx | xx-x)

ประโยคที่ 7

ซ̣ ด ซ̣ ม	ซ̣ ร ซ̣ ด	ซ̣ ม ซ̣ ร	ซ̣ ด ซ̣ ม	ด̣ ด̣ ม ด̣	ม ล ซ -	ม - ร ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด̣	ด̣ ด̣ - ร̣	ร̣ ร̣ - ม̣	- ซ̣ - ล̣	- ซ̣ - ม̣	ม̣ ม̣ - ร̣	ร̣ ร̣ - ด̣

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ซ̣-ด-ร-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูล การดำเนินทำนองในวรรคหน้าพบการยืนเสียงซอลโดยใช้สายทุ้ม ทำนอง (ม-ร-ด-ม) และวรรคหลังพบการย้อยเสียงในห้องที่ 6 ไปในห้องที่ 7 ใช้วิธีการโดดเสียงจากโดสูงมาเสียงมีในห้องที่ 5

ประโยคที่ 8

ล ซ ร ม	ฟ ซ ล ซ	ร ซ ล ท	ด̣ ร̣ ร̣ ร̣	ม ซ ล ซ	ม ร ด ล	ด̣ ล ด̣ ซ	ม ซ ล ด̣
- ด̣ - -	ร̣ ม̣ - ซ̣	- ล̣ - ซ̣	- ม̣ - ร̣	- ม̣ - ร̣	- ด̣ - ล	- ด̣ - ร̣	ร̣ ร̣ - ด̣

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (ล-ซ-ม-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ร-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงทีเป็นเสียงผ่าน การดำเนินทำนองต่างจากทำนองหลักวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ล-ท-ด-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ม-ซ-ล-ด) สังเกตได้ว่าลักษณะการดำเนินทำนองขึ้นเสียงไปจบที่เสียงสูงทั้งสองวรรค

ท่อน 1 เที่ยวกลับ

ประโยคที่ 1

					◡	●	★
ซ ร ซ ด	ท ด ท ด	ซ ร ซ ด	ท ด - -	ม ม ซ ซ	ล ล ด -	ด - ซ ด	ร ม - -
- - - ล	- ด ด ด	- - - ร	- ด ด ด	- ล - ซ	ซ ซ - ด	ด ด - ร	ร ร - ม

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 1 รับร้องเนื้อ“เสนาะคำล้ำทิพวารี หวนประหวัดกษัติย์ตรอมฤทัย”

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองเท่าเสียงโดและเป็นการดำเนินทำนองแบบล้วงหน้า ใช้การย้ำเสียงทีและเสียงโดสูงและใช้การเน้นคันชักโน้ตดังกล่าว ในวรรคหลังพบการย้ำเสียงมี,ซอล,โดสูง ในห้องที่ 5,6 และพบการย้อยจังหวะในเสียงโดสูงเพิ่มไปลงในห้องที่ 7 และจบประโยคแบบทำนองล้วงหน้า

ประโยคที่ 2

			★				
- ด ม ด	ซ ล ซ ล	ด ล ซ ม	ซ ม - -	ฟ ด ฟ ล	ซ ฟ ม ร	ฟ ม ร ม	ฟ ซ ล ซ
- ด ร ม	- ซ - ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ซ ซ ซ	- ล - ร	- ท - -	ร ม - ซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 2 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงฟา วรรคหน้าพบลักษณะการดำเนินทำนองล้วงหน้าและให้วิธีการโดยเสียงโดสูงและเสียงมีในห้องที่ 1 ในส่วนของวรรคหลังดำเนินทำนองโดยพบเสียงฟาที่เป็นเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลบ่อย

ประโยคที่ 3

	◡	●					
ด ร ด ล	ด ซ ล -	ด - ม ร	ม ร ด ล	ด ล ร ด	ร ล ด ซ	ด ล ซ ม	ซ ร ม ซ
- ร ด ล	ด ซ ล ด	- - ม ร	ม ร ด ล	ด ล ร ด	ร ล ด ซ	ด ล ซ ม	ซ ร ม ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 3 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล พบลักษณะการย้อยในห้องที่ 2 ไปห้องที่ 3 จากนั้นดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 4

ด ม ร ม	ด ม ร ม	ฟ ซ ล ด	ร ม ฟ ซ	ด ฟ ซ ล	ท ฟ ท ร̣	ด̣ ท ล ท	ด̣ ท ล ซ
- ม ซ ล	ซ ล ด̣ ซ	- ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ด - -	มรด - ซ̣	- ด ร ม	ร ม ฟ ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 4 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงฟาและเสียงที ในวรรคหน้าพบการย้ำทำนองที่เหมือนกันคือในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 และดำเนินกลอนไล่ทำนองขึ้น และวรรคหลังการดำเนินทำนองของทำนองหลักนั้นลงไป แต่ซออู้ดำเนินทำนองขึ้นไปที่เสียงสูง

ประโยคที่ 5

		◡	●				★
ร ร ม ร	ซ ม ร ม	ล ซ ม ซ	- ล - -	- ร̣ ซ ท	- ร̣ ซ ล	ท ล ซ ม	ซ ม - -
- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ซ	ซ ซ - ล	- ด̣ - ร̣	- ด̣ - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ม

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 5 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงที ในห้องที่ 5,7 พบลักษณะการดำเนินทำนองย้อยส่วนท้ายของวรรคหน้า และพบการล้วงหน้าทั้งในวรรคหน้าและวรรคหลัง

ประโยคที่ 6

ซ ด ซ ม	ร ด ร ด	ร ด ม ร	ด ล ด̣ ล	ด̣ ล ร̣ ด̣	ล ซ ล ซ	ล ซ ด̣ ล	ซ ม ซ ม
- ม̣ ร̣ ม̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	ม̣ ร̣ ด̣ ร̣	ด̣ ล ด̣ ล	ร̣ ด̣ ล ด̣	ล ซ ล ซ	ด̣ ล ซ ล	ซ ม ซ ม

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 6 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูล ลักษณะการดำเนินทำนองของซออู้ใกล้เคียงกับทำนองหลักและใช้ลักษณะกลอนสับ

ประโยคที่ 7

- ม ซ ล	ซ ม ซ ด̣	ซ ม ซ ด̣	ซ ด̣ ซ ม	- ด̣ ม ด̣	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 7 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูล พบลักษณะการดำเนินทำนองโดดเสียง โดยการใช้เสียงสูงกับสลับกับเสียงต่ำ คือเสียงมีและเสียงโดสูงในวรรคหน้า ในวรรคหลังก็เช่นกันในเสียงโดสูงและเสียงมี ในห้องที่ 5 และเสียงซอลกับโดในห้องที่ 7 โดยมีความห่างของเสียง 5 เสียง

ประโยคที่ 8

- ด ร ม	ฟ ซ ล ซ	ร ซ ล ท	ด̣ ร̣ ร̣ ร̣	- ม - ร	- ด - ล	- ด̣ - ซ	- ล - ด̣
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล̣	- ด - ร	ร ร - ด

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 8 ในเที่ยวแรก ประโยคส่งร้องเนื้อ

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 2 เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าพบการย้ำเสียงเรสูงในห้องที่ 4 ดำเนินทำนองขึ้นไปจบที่เสียงสูงจากนั้นในวรรคหลังดำเนินทำนองลงในห้องที่ 5 จากนั้นขึ้นไปจบที่เสียงสูง

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

- - - ซ	- - - ล	- ร̣ - ล	- ด̣ - ร̣	- ม - -	ลซม - -	ร - ซ ฟ	ม ร ด ล
- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด̣	ด̣ ด̣ - ร̣	- ม̣ - ซ̣	- ม̣ - ร̣	ร̣ ร̣ - ด̣	ด̣ ด̣ - ล

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร) และ

วรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล) ประโยครับร้องเนื้อ “บรรทมแนบแอบเขนยคะนึงนึกหวนระลึกถึงเจ้ายอดพิสมัย”

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก กลวิธีพิเศษที่พบได้แก่ การย้อยเสียงลูกตกเสียงมีในห้องที่ 5 และการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6

ประโยคที่ 2

				◡	◆		
- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - -	ลซม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล
- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล รวมถึงลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก วรรคหน้าเป็นลักษณะการเหลื่อมของทำนอง และการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6

ประโยคที่ 3

(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล	(- - - -	- - - -)	ด ร ด ล	ด ซ ล ด
(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล	(- - - -	- - - -)	ด ร ด ล	ด ซ ล ด

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ซ-ด-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ล-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล รวมถึงลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองลูกล้อในประโยค

ประโยคที่ 4

(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ท ร ท	ด ล ท ล	ด ซ ล ซ	ด ม ซ ม
(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าในวรรคหน้าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) และในวรรคหลังอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เป็นลักษณะการเปลี่ยนบันไดเสียงฉับพลัน ในส่วนของวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ท-ล-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ในวรรคหน้าและอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ในวรรคหลัง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นลักษณะการเปลี่ยนบันไดเสียงโดยมีเสียงโดเป็นสะพานเชื่อมเสียง พบการดำเนินทำนองลูกล้อในวรรคหน้า และพบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหลัง รวมถึงพบการโดดเสียงในวรรคหลัง โดยการยืนในเสียงโดสายทุ้มข้ามไปที่เสียงสูงดำเนินกลอนในรูปแบบเดียวกันแล้วจึงลงมาจบที่เสียงมีในสายทุ้ม

ประโยคที่ 5

- ซ ร ร	- ซ ม ม	- ล ซ ซ	- ด̣ ล ล	- ด̣ ซ ซ	- ร̣ ด̣ ด̣	- ม ร ร	- ซ ม ม
- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ด̣ ด̣	- - ร̣ ร̣	- - ม̣ ม̣

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ซ-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองที่ใกล้เคียงกับทำนองหลัก และพบการใช้วิธีการย้ำเสียงลูกตก 2 เสียงเป็นรูปแบบเดียวกันทั้งประโยค ในการย้ำเสียงนั้นใช้การเน้นคันชักหนักมากขึ้นเพื่อเป็นการย้ำและเน้นให้เสียงนั้นแข็งแรงยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 6

	◡	●					★
- ม ด̣ ม	ซ ล ด̣ -	ร̣ - ซ ฟ	ม ร ด ล	- ม ซ ม	ซ ล ด̣ ล	ด̣ ล ด̣ ร̣	ด̣ ร̣ - -
- ม ซ ล	- ด̣ - ร̣	- ม̣ - ร̣	- ด̣ - ล	- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด̣	ด̣ ด̣ - ร̣

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ม̣-ร̣-ด̣-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด̣-ร̣)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่กลุ่มเสียงปัญจมูลเพียงออบน เช่นเดียวกันทำนองหลักเช่นเดียวกับทำนอง พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 3

ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านเพื่อตกแต่งทำนอง มีลักษณะการดำเนินทำนองที่ต่างกันกับทำนองหลัก พบลักษณะการย้อยเสียงจากห้องที่ 2 ไปห้องที่ 3 และพบการดำเนินทำนองจบล้วงหน้าในห้องที่ 8

ประโยคที่ 7

- ม ซ ล	ซ ม ซ ด̣	ซ ม ซ ด̣	ซ ด̣ ซ ม	- ด̣ ม ด̣	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 7 ในท่อนที่ 1

ประโยคที่ 8

ล ซ ร ม	ฟ ซ ล ซ	ร ซ ล ท	ด̣ ร̣ - ร̣	- ม - ร	- ด - ล	- ด̣ - ซ	- ล - ด̣
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล̣	- ด - ร	ร ร - ด

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมx ซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (ล-ซ-ม-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงทีเป็นเสียงผ่าน การดำเนินทำนองต่างจากทำนองหลักวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ล-ท-ด̣-ร̣) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (ม-ซ-ล-ด̣) สังเกตได้ว่าการดำเนินทำนองขึ้นเสียงไปจบที่เสียงสูง ประโยคนี้เป็นประโยคสุดท้ายของท่อนทั้งท่อน 1 และท่อน 2 และมีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน

ท่อน 2 เที่ยวกลับ

ประโยคที่ 1

- - ม ซ	ร ม ซ ล	- - ล ด̣	ซ ล ด̣ ร̣	- ด ร ม	- ล ด̣ ร̣	- ซ ล ด̣	- ม ซ ล
- - ม ซ	ร ม ซ ล	- - ล ด̣	ซ ล ด̣ ร̣	- ด ร ม	- ล ด̣ ร̣	- ซ ล ด̣	- ม ซ ล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 1 ในเที่ยวแรก แต่เปลี่ยนรูปแบบในการดำเนินทำนองซึ่งประโยคนี้เป็นลักษณะการเหลื่อม ประโยครับร้องเนื้อ “ให้ง่วงเหงาเศร้าสร้อยละห้อยใจ ยิ่งฟังไปก็ยังเพราะเสนาะเอย”

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล
- - ร ม	ซ ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ซ ม	- ม - ล	ซ ม - ซ	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 2 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 3

(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล	(- - - -	- - - -)	ด ร ด ล	ด ซ ล ด
(- - - -	- - - -)	ล ซ ม ซ	ล ซ ด ล	(- - - -	- - - -)	ด ร ด ล	ด ซ ล ด

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 3 ในเที่ยวแรก

ประโยคที่ 4

(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ท ร ท	ด ล ท ล	ด ซ ล ซ	ด ม ซ ม
(- - - -	- - - -)	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ม ม

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 4 ในเที่ยวแรก

ประโยคที่ 5

-มรร	-ซมม	-ลซซ	-ทลล	-ลซซ	-ร์ดด์	-มรร	-ซมม
--รร	--มม	--ซซ	--ลล	--ซซ	--ดด์	--ร์ร์	--ม์ม์

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 5 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูลคือเสียงทีในห้องที่ 4 ทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 5 ในเที่ยวแรก ยกเว้นการเปลี่ยนเสียงแรกที่ใช้ แต่ลูกตกยังคงเดิม

ประโยคที่ 6

			★				
-มด์ม	ซลด์ร์	มรดล	ด์ล--	มมซม	ลลด์ล	ด์ด์ร์ด์	รรมร
-มซล	-ด์-ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล	-ล-ซ	ซซ-ล	ลล-ด์	ด์ด์-ร์

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 6 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนเช่นเดียวกับทำนองหลัก และไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญมูล ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองจบแบบล้วงหน้า และในวรรคหลังพบการดำเนินทำนองเก็บโดยใช้ลักษณะการย้ำเสียงมี,ลา,โดสูง และเร

ประโยคที่ 7

-มซล	ซมซด์	ซมซด์	ซด์ซม	-ด์มด์	มลซม	-ซดซ	ดมรด
-ลซม	ซมรด	ดด-ร	รร-ม	-ซ-ล	-ซ-ม	มม-ร	รร-ด

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับประโยคที่ 7 ในเที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 7 ในท่อน 2 เที่ยวแรก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 8

ล ซ ร ม	ฟ ซ ล ซ	ร ซ ล ท	ด ำ - ร ำ	- ม - ร	- ด - ล	- ด ำ - ซ	- ล - ด ำ
- ด - -	ร ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	ร ร - ด

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 8 ในท่อน 2 เที่ยวแรก

ผู้วิจัยพบว่าเพลงเทพนิมิต สามชั้น ในเสียงในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบนทั้งหมด พบการใช้เสียงฟาและเสียงทีเพื่อตกแต่งทำนองในบางช่วง ในส่วนของการดำเนินทำนองของซออู้ในเพลงเทพนิมิต สามชั้น ของครูจีรพล เพชรสม ท่อนที่ 1 การดำเนินทำนองซออู้เที่ยวแรกและเที่ยวกลับแตกต่างกันแต่ยังคงลงลูกตกเหมือน เน้นการเปลี่ยนรูปแบบของทำนองให้ไม่ซ้ำกันในบางประโยค และท่อนที่ 2 ในเที่ยวแรกและเที่ยวกลับมีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน เว้นแต่ในประโยคที่ 1 เที่ยวกลับ เปลี่ยนเป็นลักษณะการเหลื่อม พบกลวิธีการพรมเปิดเสียงลา 2 ครั้ง ประโยคที่ 1 และ 2 ในท่อนที่ 1 พบกลวิธีการสะบัดนิ้วในประโยคที่ 1 และ 2 ในท่อน 2 พบลักษณะเฉพาะที่พบส่วนใหญ่ คือ การย้อย การล้วงหน้า การใช้โดดเสียง ตัวอย่างเช่น

- ม ซ ล / ซ ม ซ ด ำ / ซ ม ซ ด ำ / ซ ด ำ ซ ม / - ด ำ ม ด ำ / ม ล ซ ม / - ซ ด ซ / ด ม ร ด เป็นต้น

เพลงเร็วใบ้คลั่ง

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

‿ ⌒		‿ ⌒		‿ ⌒		‿ ⌒	
ซ - ซ ด ำ	- ร ำ - ด ำ	ซ - ซ ด ำ	- ร - ม	ซ - ซ ม	ซ ม ร ด	ซ - ซ ด ำ	- ร - ม
ซ - ซ ด ำ	- ร ำ - ด ำ	ซ - ซ ด ำ	- ร ำ - ม ำ	ซ ำ - ซ ำ ม ำ	- ร ำ - ด ำ	ซ - ซ ด ำ	- ร ำ - ม ำ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลักและไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล รวมถึงลักษณะการดำเนินทำนองที่คล้ายคลึงกับทำนองหลัก ทำนองในวรรคหน้าและวรรคหลังบรรเลงเช่นเดียวกันทุกห้อง ยกเว้นห้องที่ 6 ดำเนินทำนองเก็บเพียง 1 ห้อง

ประโยคที่ 2

ดรม-ซล	ซลซซ	ดำซดำล	ซลซซ	รมซล	ซลซซ	ดำซลซ	ดำทลซ
รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ดำ - ล	- ซ ซ ซ	รม - ฟซล	- ซ ซ ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 5 เป็นเสียงผ่านตกแต่งทำนอง ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ-ซ-ซ-ซ-ซ) เป็นลักษณะเท่าเสียงซอลทั้งประโยค

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลักและพบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีในห้องสุดท้าย รวมถึงลักษณะการดำเนินทำนองวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน กลวิธีพิเศษที่พบได้แก่ การสะบัดนิ้วในห้องที่ 1

ประโยคที่ 3

ดำซลซ	ดำทลซ	ดำทลซ	ดำทลซ	ดำลซม	ซมรด	ฟดรด	ฟมรด
- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ดำ	- รำ - มำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ) ยืนเสียงซอลหรือการย้ำเสียงซอล และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลักและพบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีในวรรคหน้าและเสียงฟาในวรรคหลัง

ประโยคที่ 4

ฟดรด	ฟมรด	มรดล	- ดำ - รำ	- ซ - ม	- ร - ด
- ดำ - ดำ	- ดำ - ดำ	มำรำดล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำมำ	- รำ - ดำ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในห้องที่ 1–2 ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ด) ยืนเสียงโด และในห้องที่ 3-6 ดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 1,2 ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านเพื่อตกแต่งทำนอง มีลักษณะการดำเนินทำนองคล้ายกับทำนองหลัก

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

ม ร ด ซ	- ด ำ - ร ำ	- ม ร ม	ซ ล ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	ด ล ซ ม	ซ ม ร ด
ม ำ ร ำ ด ำ ซ	- ด ำ - ร ำ	ร ม - ฟ ซ ล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร-ม-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

ม ร ด ซ	- ด ำ - ร ำ	- ม ร ม	ซ ล ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	ด ล ซ ม	ซ ม ร ด
ม ำ ร ำ ด ำ ซ	- ด ำ - ร ำ	ร ม - ฟ ซ ล	- ซ ซ ซ	- ม ม ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- ร - ด

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคเดียวกับประโยคที่ 1 เป็นการบรรเลงซ้ำสองครั้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 3

ล ล ล ล	- ซ - ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	ซ ร ม ร	ด ร ม ซ	ซ ล ด ำ ร ำ	ซ ม ร ด
- ล ล ล	- ซ - ล	ด ำ - ด ำ ล	- ซ - ม	ร ร ร - ม ร	ด ร ม ซ	ร ร ร - ม ร	ด ล ฺ - ด

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ำ-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 4

- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	ซ ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ซ - ด	- ร - ม	ดำ ล ซ ม	- ร - ด
- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ดำ-รำ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 5

ล ล ล ล	- ซ - ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	ซ ร ม ร	ด ร ม ซ	ซ ล ดำ รำ	ซ ม ร ด
- ล ล ล	- ซ - ล	ดำ - ดำ ล	- ซ - ม	รรร - ม ร	ด ร ม ซ	รรร - ม ร	ด ลฺ - ด

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคเดียวกับประโยคที่ 3 เป็นการบรรเลงซ้ำสองครั้ง โดยมีประโยคที่ 4 คั่นกลาง

ประโยคที่ 6

- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	ซ ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ซ - ด	- ร - ม	ดำ ล ซ ม	- ร - ด
- ม ซ ล	ซ ดำ ซ ล	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	มำ รำ ดำ ล	ดำ รำ - ดำ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคเดียวกับประโยคที่ 4 เป็นการบรรเลงซ้ำสองครั้ง โดยมีประโยคที่ 5 คั่นกลาง

ประโยคที่ 7

- ม ซ ล	- ดำ - รำ	- ม - ร	ซ ม ม ม	- ม ซ ล	ซ ล ดำ รำ	ดำ ล ซ ม	- ร - ด
- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ รำ	- มำ มำ มำ	- ฟ ซ ล	- ดำ - รำ	ซำ - ซำ มำ	- รำ - ดำ

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาเป็นเสียงผ่านในห้องที่ 1,5 ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ร-ม-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในห้องที่ 1 และห้องที่ 5 ทำนองนองหลักใช้เสียงฟาซึ่งเป็นเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล แต่ในทำนองของซออู้นั้นใช้เสียงมี ซึ่งเป็นเสียงอยู่ที่ในกลุ่มปัญจมูล

ประโยคที่ 8

- ม ซ ล	- ด ̣ - ร ̣	- ม - ร	ซ ม ม ม	- ม ซ ล	ซ ล ด ̣ ร ̣	ด ล ซ ม	- ร - ด
- ฟ ซ ล	- ด ̣ - ร ̣	ซ ̣ - ซ ̣ ร ̣	- ม ̣ ม ̣ ม ̣	- ฟ ซ ล	- ด ̣ - ร ̣	ซ ̣ - ซ ̣ ม ̣	- ร ̣ - ด ̣

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคเดียวกับประโยคที่ 7 เป็นการบรรเลงซ้ำสองครั้ง

การดำเนินเพลงเร็วใบ้คลั่งพบทำนองอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน การดำเนินทำนองซออู้ส่วนใหญ่คล้ายกับทำนองหลัก พบการสะบัดเสียง 1 ครั้งในห้องที่ 1 ประโยคที่ 2 ในท่อนที่ 1 การดำเนินทำนองให้ท่อนที่ 1 พบทำนองเท่ายืนเสียงซอล 1 ประโยค ในท่อนที่ 2 ในวรรคหลังลักษณะการดำเนินทำนองวิถีลงทั้งหมดทุกประโยค มีประโยคที่ซ้ำกันคือ ประโยคที่ 1 ดำเนินทำนองเหมือนกันประโยคที่ 2 ประโยคที่ 3 เหมือนกับประโยคที่ 5 ประโยคที่ 4 เหมือนกับประโยคที่ 6 ประโยคที่ 7 เหมือนกับประโยคที่ 8 สรุปความได้ว่าในท่อนที่ 2 พบประโยคที่ซ้ำกันในทุกประโยค และการดำเนินทำนองในวรรคหลังของท่อน 1 และท่อน 2 ลงมีวิถีลงเช่นเดียวกับทุกประโยค ยกเว้นประโยคที่ 2 ท่อนที่ 2

ช่วงโยน

ประโยคที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

(- - - -)	ม ซ ล ด ̣	(- - - -)	ร ม ร ด	(- - - -)	ม ซ ล ด ̣	(- - - -)	ร ม ร ด
(- - - -)	ซ ล ท ด ̣	(- - - -)	ร ̣ ม ̣ ร ̣ ด ̣	(- - - -)	ซ ล ท ด ̣	(- - - -)	ร ̣ ม ̣ ร ̣ ด ̣

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 2,6 การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลูกล้อ ในห้องที่ 2,6 ดำเนินทำนองขึ้นไปในเสียงสูง และห้องที่ 4,8 ดำเนินทำนองลงไปเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ซ ม ร ด	- - ร ม	ซ ม ร ด	(- - - -)	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ม ร ด
(- - - -)	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	(- - - -)	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	(- - - -)	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	(- - - -)	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด) ลดทอนมาจากประโยคที่ 1

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะลูกล้อ พบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 2 และในห้องที่ 6

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- - ร ด	ร ด ร ด	ร ด ร ด	- ร - ด
ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - ร̣ ด̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	- ร̣ - ด̣

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 1 และ 2 เป็นส่วนเนื้อโยนเป็นลักษณะลูกล้อและค่อย ๆ ท่อนทำนองลง จนถึงประโยคที่ 3 เป็นส่วนปิดโยน เมื่อส่วนเนื้อโยนดำเนินมาจนถึงสุดที่สั้นกระชับที่สุดเท่าที่จะไปได้ ซึ่งยังคงแสดงภาพลักษณ์ของโยนนั้นอยู่และยังคงลงเสียงประธานคือเสียงโด ประโยคที่ 1-3 ข้างต้นเป็นการโยนเสียงโดเริ่มจากการลักษณะการล้อลงลูกตกเสียงโดและลดทอนเก็บลงมา เป็นการโยนเสียงโดเพื่อที่จะเชื่อมไปยังเพลงกราวนอกในประโยคถัดไป

กราวนอก ช่วงที่ 1

ประโยคที่ 1

◡ ◡							
- ซ - ซ	- - - ด	- - - ร	- - - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- ซ - ซ	- - - ด̣	- - - ร̣	- - - ม̣	- - - -	- - - ม̣	- ม̣ ม̣ ม̣	- ม̣ - ม̣

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

- ท - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล ซ ม	ร ด - ด	- - รมซ	- ร - ม
- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 1 ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ท-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลที่เสียงทีเช่นเดียวกับทำนองหลัก และมีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 7

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ซ	- - ทลซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ซ	- ล ซ ล	- ร - ม	- - - -	- - - มˌ	- มˌ มˌ มˌ	- มˌ - มˌ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลที่เสียงทีในห้องที่ 3 ซึ่งเป็นการตกแต่งเสียงในกลวิธีการสะบัดนิ้ว มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 4

ล ล ล ม	ซ ซ ซ ม	ดˌ ดˌ ดˌ ม	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ม	ซ ซ ซ ม	ดˌ ดˌ ดˌ ม	ซ ซ ซ ม
ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ดˌ ดˌ ดˌ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ดˌ ดˌ ดˌ ร	ซ ซ ซ ม

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้เป็นการดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองคล้ายกับกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 1,3,5,7 ทำนองซออู้ตกที่เสียงมี ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงเร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องที่ 2,4,6,8 ดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน

ประโยคที่ 5

ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม
ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ล ซ ร	ซ ล ซ ม

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้เป็นการดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 6

ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ร ม ซ ล	ม ซ ล ด̣	ซ ล ด̣ ร̣	ซ ด̣ ร̣ ม
ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ร ม ซ ล	ด̣ ซ ล ด̣	ซ ล ด̣ ร̣	ม̣ ด̣ ร̣ ม̣

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงขึ้น (-ซ-ด̣-ร̣-ม̣)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 7

ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร̣ ม	ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร̣ ม
ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ม̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ม̣

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ม-ด-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 8

ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร ม	ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร ม	ซ ม ร ด	ซ ด̣ ร ม	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม
ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ม̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ด̣	ซ ม̣ ร̣ ด̣	ซ ด̣ ร̣ ม̣

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ม-ด-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 9

ด ร ด ม	ด ร ด ม	ด ร ด ม	ด ร ด ม
ด̣ ร̣ ด̣ ม̣	ด̣ ร̣ ด̣ ม̣	ด̣ ร̣ ด̣ ม̣	ด̣ ร̣ ด̣ ม̣

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก เป็นประโยคทอนลงมาจากประโยคที่ 8 โดยการยืนเสียงมี

ประโยคที่ 10

-ซ-ซซซ	ม ซ - ม	- ร - รรร	ม ซ ร ม	- ด̣ ม ซ	- ด̣ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด̣ - ด
- ซ̣ - -	ม̣ ซ̣ - ม̣	- ร̣ ร̣ ร̣	ม̣ ซ̣ - ม̣	- ซ̣ - -	ม̣ ซ̣ - ม̣	- ร̣ - ด̣	- ร̣ - ด̣

ประโยคที่ 10 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ̣-ม̣-ร̣-ม̣) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 10 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล พบการสะบัดคันชักเสียงซอลห้องที่ 1 และเสียงเรในห้องที่ 3 เพื่อให้เสียงหลักในห้องนั้น (ซอลห้องที่ 1, เรห้องที่ 3) เป็นการเน้นเสียงและยังทำให้ซออู้เกิดที่เสียงโดดเด่นออกมา ซึ่งเป็นกลวิธีการในบรรเลงในวรรคหน้า ในส่วนของวรรคหลังพบการดำเนินทำนองซออู้ที่ใช้การโดดเสียง โดยการตั้งด้วยเสียงโดสูงและโดดไปในเสียงอื่นในห้องที่ 5 และ 6 แต่ยังคงเป็นบันไดเสียงเดียวกัน และจบด้วยการใช้เสียงโดสูงโดดมาลงที่เสียงโดต่ำ (ห้องที่ 8) การดำเนินทำนองโดดเสียงนั้นนอกจากจะทำให้เสียงลอดออกมาจากวง

ประโยคที่ 11

- ซ - ซซซ	ม ซ - ม	- ร - รรร	ม ซ ร ม	- ด ำ ม ซ	- ด ำ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด ำ - ด
- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ ร ำ	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ซ ำ - -	ม ำ ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ	- ร ำ - ด ำ

ประโยคที่ 11 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 10 เป็นการบรรเลงต่อกันสองครั้งในทำนองเดียวกัน

ประโยคที่ 12

ท ล ซ ร	ซ ร ซ -	ล - ร ำ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ท ล ซ ร ำ	ซ ด ำ ท ล	ท ล ร ำ ล	ร ำ ท ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 12 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโด ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้นที่ (-ซ-ล-ท-ด ำ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 12 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออล่าง (ซลทxรม) เช่นเดียวกับทำนองหลักและพบเสียงโดเป็นเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเช่นกัน พบการย้อยของเสียงลาในห้องที่ 2 ไปลงในห้องที่ 3 จากนั้นดำเนินทำนองซ้ำเสียงเรสูงและลาในท้ายห้องที่ 3 และบรรเลงอีกครั้งในห้องที่ 4 จากนั้นไล่เสียงเรียงไปจบที่เสียงโดสูง ซึ่งเป็นทำนองเดียวกันกับทำนองหลัก ในวรรคหลังทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำ (ห้องที่ 5) และจึงกลับขึ้นไปในเสียงสูงอีกครั้ง (ห้องที่ 6) แล้วจึงดำเนินทำนองลงมาจบที่เสียงซอลให้ตรงกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 13

ท ล ซ ร	ม ฟ ซ ล	ท ล ซ ล	ร ล ท ด	ท ล ซ ร	ซ ด ท ล	ท ล ร ล	ร ท ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ล ท ด	ร ม ร ด	ร ด ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 13 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโด ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้นที่ (-ซ-ล-ท-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด) เป็นประโยคเดียวกับประโยคที่ 12

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 13 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออล่าง (ซลทxรม) เช่นเดียวกับทำนองหลักและพบเสียงโดเป็นเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเช่นเดียวกับประโยคที่ 13 ลักษณะการดำเนินทำนองของประโยคที่ 13 ใกล้เคียงกับประโยคที่ 12 แตกต่างกันที่ประโยคนี้ไม่พบการย้อยของทำนองในวรรคหน้า การดำเนินทำนองมีลักษณะเรียงเสียง (ห้องที่ 1–2) และเรียงไปจบที่เสียงโดสูง (ห้องที่ 4) วรรคหลังดำเนินทำนองดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 12

ประโยคที่ 14

- ซ - ซซซ	ม ซ - ม	- ร - รรร	ม ซ ร ม	- ด ม ซ	- ด ซ ม	ซ ม ร ด	- ด - ด
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ล ท ด	ร ม ร ด	ร ด ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 14 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 10 และประโยคที่ 11

ประโยคที่ 15

- ซ - ซซซ	ม ซ - ม	- ร - รรร	ม ซ ร ม	- ด ม ซ	- ด ซ ม	ซ ม ร ด	- ด - ด
- ซ - -	ม ซ - ม	- ร ร ร	ม ซ - ม	- ซ - -	ม ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด

ประโยคที่ 15 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 10 และประโยคที่ 11

ประโยคที่ 16

ท ล ซ ร	ซ ร ซ -	ล - ร ล	ร ล ท ด	ท ล ซ ร	ซ ด ท ล	ท ล ร ล	ร ท ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ล ท ด	ร ม ร ด	ร ด ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 16 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 12

ประโยคที่ 17

ท ล ซ ร	ม ฟ ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ท ล ซ ร ำ	ซ ด ำ ท ล	ท ล ร ำ ล	ร ำ ท ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ร ำ ล ท ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ด ำ ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 14 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 10

ประโยคที่ 18

- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ซ - ร	- ซ - ล	- ร ำ - ล	- ด ำ - ร ำ
- ม ร ร	- ม ร ร	- ม ร ร	- ม ร ร	- - - ซ	- - - ล	- - - ด ำ	- - - ร ำ

ประโยคที่ 18 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร ำ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 18 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองซออู้ในวรรคหน้าดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลักแต่ใช้วิธีการจบลูกตกที่เสียงเรเสียงสูงเพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก และดำเนินทำนองเช่นเดียวกันทั้ง 4 ห้องในวรรคหน้า ในส่วนของวรรคหลังดำเนินทำนองถี่กว่าทำนองหลักและเป็นการดำเนินทำนองวิถีขึ้นเช่นเดียวกับทำนองหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 19

- - - -	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ร - -	- ซ - -	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	ร ด ร ด
- - - -	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- - - -	- ซ - ด ำ	- - ร ำ ม ำ	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ด ำ

ประโยคที่ 19 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร ำ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 19 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองซออู้ในวรรคหน้าดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ในห้องที่ 3 ทำนองจบด้วยเสียงเรสูง แต่ทำนองซออู้นั้นเพิ่มทำนอง

โดยใช้ลงมาจบที่เสียงเรต่ำในห้องที่ต่อมา (ห้องที่ 4) ซึ่งเป็นจังหวะยก ทำให้เกิดเสียงลอดออกมาโดยใช้เสียงต่ำในขณะที่ทำนองหลักไปจบที่เสียงสูง ในส่วนของวรรคหลังพบการดำเนินทำนองลักจังหวะในห้องที่ 5 เป็นเสียงซอลในจังหวะยก เชื่อมมาถึงห้องที่ 6 ที่เป็นจังหวะยกเช่นกันแต่คล้ายข้อสงสัยด้วยการมีลงทำนองที่เสียงมี ตามด้วยการดำเนินทำนองลักษณะเก็บในห้องที่ 7 และห้องที่ 8 โดยการสวนทางของวิถีทำนองทำนองหลักที่ขึ้นแต่ทำนองซออู้ดำเนินทำนองวิถีลง

ประโยคที่ 20

ดรม - ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ด ม	ด ม ซ -	ล - ด ซ	ด ล ซ ม	ฟ ด ฟ ล	ซ ฟ ม ร
- - - ม	- ม - ม	- ด ร ม	- ซ - ล	- - ด ล	ด ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร

ประโยคที่ 20 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ซ-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 20 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 7,8 ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านเพื่อตกแต่งทำนอง การดำเนินทำนองซออู้ในวรรคหน้าพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 1 จังหวะยก จากนั้นดำเนินทำนองเก็บลงลูกตก (เสียงมี) ทั้ง 3 ห้อง (ห้องที่ 1-3) และใช้การย้อยจังหวะในห้องที่ 4 ย้อยลงไปตกในห้องที่ 5 (เสียงลา) ในวรรคหลังดำเนินทำนองเก็บลงมาจบที่เสียงเรในห้องที่ 8 เช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 21

ซ ซ ร ซ	ล ล ร ล	ด์ ด์ ร ด์	ร์ ร์ ร ร์	ซ ร ซ ฟ	ม ร ด -	ล - ด์ ม	ซ ด์ ล ซ
- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด์	ด์ ด์ - ร์	- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ร์ - ด์	- ล - ซ

ประโยคที่ 21 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองขึ้น (-ซ-ล-ด์-ร์) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร์-ด์-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 21 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 5 ในส่วนของการดำเนินทำนองซออู้ในวรรคหน้าใช้การย้ำเสียง (-ซ-ล-ด์-ร์) แต่เปลี่ยนโน้ตตัวที่ 3 ของห้องเป็นเสียงเร (ซซรซ) (ลลรล) (ด์ด์รด์) (ร์ร์รร์) ใช้วิธีไล่เสียงขึ้นโดยใช้เสียงเรต่ำให้เกิดการไล่เสียงที่สูงขึ้นไปและลงมาตัดอารมณ์ที่เสียงเรต่ำ เป็นลักษณะการโดดเสียง วรรคหลังพบการใช้เสียงผ่าน ซึ่งเป็นการไล่เสียงลงมา

เสียงต่ำเพื่อจะย้อยขึ้นไปที่เสียงลา ตกในห้องที่ 7 และครูจีรพลใช้เสียงโดสูงและเสียงมี (ดมˊ) เป็นการข้ามเสียงจากสูงลงมาเสียงต่ำ ทำให้เกิดการลอดของเสียง จบด้วยใช้เสียงซอลข้ามไปเสียงโดสูง ไล่ลงมาจบที่เสียงซอลโดยข้ามเสียงทีตามกลุ่มปัญจมูล

ประโยคที่ 22

- ม ร รˊ	- ม ร รˊ	- ม ร รˊ	- ม ร รˊ	- ซ - ร	- ซ - ล	- รˊ - ล	- ดˊ - รˊ
- มˊ ร รˊ	- มˊ ร รˊ	- มˊ ร รˊ	- ฟ ซ ล	- ดˊ - ล	- ซ - รˊ	- - - ซ	- - - รˊ

ประโยคที่ 22 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 18

ประโยคที่ 23

- - - -	- ซ - ล	- ดˊ - รˊ	- ร - -	- ซ - -	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	ร ด ร ด
- - - -	- ซ - ล	- ดˊ - รˊ	- - - -	- ซ - ดˊ	- - รˊ มˊ	- ซˊ - มˊ	- รˊ - ดˊ

ประโยคที่ 23 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 19

ประโยคที่ 24

ดรม -ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ดˊ ม	ดˊ ม ซ -	ล - ดˊ ซ	ดˊ ล ซ ม	ฟ ด ฟ ล	ซ ฟ ม ร
- - - มฺ	- ม - ม	- ด ร ม	- ซ - ล	- - ดˊ ล	ดˊ ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร

ประโยคที่ 24 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 20

ประโยคที่ 25

ซ ซ ร ซ	ล ล ร ล	ดˊ ดˊ ร ดˊ	รˊ รˊ ร รˊ	ซ ร ซ ฟ	ม ร ด -	ล - ดˊ ม	ซ ดˊ ล ซ
- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ดˊ	ดˊ ดˊ - รˊ	- มˊ - รˊ	- ดˊ - ล	- รˊ - ดˊ	- ล - ซ

ประโยคที่ 25 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 21

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 26

◡	◠						
- - ซ -	ม ซ - ม	- ร ด ร	ม ซ ร ม	- ด ๎ ม ซ	- ด ๎ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด ๎ - ด
- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ ร ๎ ร ๎	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ - ด ๎	- ร ๎ - ด ๎

ประโยคที่ 26 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 11 แต่ไม่ใช้การสะบัดเสียงเดียวในเสียงซอลในห้องที่ 1

ประโยคที่ 27

◡	◠						
- - ซ -	ม ซ - ม	- ร ด ร	ม ซ ร ม	- ด ๎ ม ซ	- ด ๎ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด ๎ - ด
- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ ร ๎ ร ๎	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ - ด ๎	- ร ๎ - ด ๎

ประโยคที่ 27 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 26

ประโยคที่ 28

◡	◠						
- - ซ -	ม ซ - ม	- ร ด ร	ม ซ ร ม	- ด ๎ ม ซ	- ด ๎ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด ๎ - ด
- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ ร ๎ ร ๎	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ซ ๎ - -	ม ๎ ซ ๎ - ม ๎	- ร ๎ - ด ๎	- ร ๎ - ด ๎

ประโยคที่ 28 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 26 และ 27

ประโยคที่ 29

◡	◠			◡	◠		
- ฟ - ฟ	ม ฟ - ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด	- ฟ - ฟ	ม ฟ - ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด
- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 29 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟา ทำหน้าที่เป็นเสียงหลุมพบทั้งในวรรคหน้าและวรรคหลังเนื่องจากเป็นทำนองเดียวกัน และการดำเนินทำนองเป็นวิถีลง โดนการเรียงเสียง (-ฟ-ม-ร-ด) ของทั้งวรรคหน้าและวรรคหลัง

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 29 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 1-3 ของทั้งวรรคหน้าและวรรคหลัง โดยการดำเนินทำนองซออู้จะใช้วิธีการเก็บ ในห้องที่ 1 ทำนองหลักดำเนินทำนองเสียงฟาเป็นจังหวะยก ส่วนซออู้ใช้การสีจังหวะปกติ จากนั้นเรียงนิ้วโดยใช้เสียงมี ซึ่งเป็นเสียงที่ติดกัน ต่างจาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ทำนองหลักเป็นข้ามไปเสียงโด แต่ยังคงตกเสียงมีเช่นเดียวกันในห้องที่ 2 เมื่อถึงห้องที่ 3 พบการเก็บจนจบในห้องที่ 4 การดำเนินทำนองวรรคหน้าและวรรคหลังนั้นบรรเลงเช่นเดียวกัน เป็นการบรรเลงซ้ำกัน 2 ครั้ง

ประโยคที่ 30

◡	◠			◡	◠		
- ซ - ช	ร ซ - ด	ร ด ช ด	- ร - ม	- ฟ - ร	ม ฟ - ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด
- ซ - -	- ซ - ด	- - - ร	- ม - -	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 30 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟา วรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) วรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ม-ร-ด) ซึ่งในวรรคหลังดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 29 เป็นประโยคก่อนหน้า

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 30 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 5-7 ซออู้ดำเนินทำนองเช่นเดียวกับประโยคที่ 29 (วรรคหลัง) วรรคหน้าดำเนินทำนองต่างจากทำนองหลักในห้องที่ 1 เป็นจังหวะยก ส่วนซออู้ใช้วิธีการดำเนินทำนองลงจังหวะปกติ และเนื่องจากทำนองเป็นวิถีขึ้นไปลงที่เสียงมี (ห้องที่ 4) ครูจีรพลใช้นิ้วนางสุดที่เสียงโดสูงและลงมาใช้เสียงเรต่ำเพื่อใช้เสียงมีที่เป็นเสียงต่ำ เนื่องจากเสียงมีเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ครูจีรพลจึงเลือกใช้เสียงเรและมีเสียงมีในเสียงต่ำ วิถีการดำเนินทำนองของทำนองหลักเป็นวิถีขึ้นไปทางสูงแต่ซออู้ลงมาใช้เสียงต่ำ ทำให้เสียงสามารถลอดออกมาได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 31

◡	◠			◡	◠		
- ซ - ช	ร ซ - ด	ร ด ช ด	- ร - ม	- ฟ - ร	ม ฟ - ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด
- ซ - -	- ซ - ด	- - - ร	- ม - -	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 31 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 30 เป็นการดำเนินทำนองซ้ำกันสองครั้งติดต่อกัน

ประโยคที่ 32

- ฟ ม ร	ม ฟ ร ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด	- ฟ - ร	ม ฟ ร ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด
- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 32 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาซึ่งเป็นเสียงหลุม ทั้งวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ม-ร-ด) และเป็นทำนองเดียวกันทั้งสองวรรค

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 32 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาในห้องที่ 1-3 ของทั้งวรรคหน้าและวรรคหลังเป็นทำนองเดียวกัน การดำเนินทำนองของซออู้ในวรรคหลังและวรรคหลังดำเนินทำนองเช่นเดียวกันต่างกันห้องที่ 1 และห้องที่ 5 ซึ่งเป็นห้องแรกของวรรค ในวรรคหน้าใช้วิธีการเก็บเรียงสามเสียง (-ฟมร) วรรคหลังใช้วิถีดำเนินทำนองห่างกว่าวรรคหลังคือใช้สองเสียงข้ามเสียงมี (-ฟ-ร) จากดำเนินทำนองเก็บเช่นเดียวกันจนจบประโยคและดำเนินทำนองเป็นไปตามวิถีการดำเนินทำนองของทำนองหลัก

ประโยคที่ 33

- ฟ ม ร	ม ฟ ร ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด	- ฟ - ร	ม ฟ ร ม	ฟ ม ร ม	ร ด ร ด
- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด	- ฟ - -	ด ฟ - ม	- - ด ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 28 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 32

ประโยคที่ 34

- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด
- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด	- - ซ ม	ร ด ร ด	- - ร ม	ร ด ร ด

ประโยคที่ 34 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล วรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 34 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองซออู้คล้ายกับทำนองหลักคือการดำเนินทำนองลงเสียงโดทุกห้องคู่ (2,4,6,8) ซออู้ดำเนินทำนองเหมือนกัน เป็นประโยคทอนทำนองมาจากประโยคที่ 33

ประโยคที่ 35

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- ม ซ ร	ม ร ด ซ	ร ซ ร ซ	ล ท ด ำ
ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- ม ซ ร	ม ร ด ท	ล ซ ล ท	ล ท ด ร

ประโยคที่ 35 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงผ่านในห้องที่ (6,7,8) วรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ด-ด-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 35 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองในวรรคหน้าบรรเลงเก็บเช่นเดียวกับทำนองหลัก วรรคหลังดำเนินทำนองย้ำเสียง (เรและซอล) ขึ้นไปจบที่เสียงเรสูงเป็นเสียงสุดท้ายในขอบเขตเสียงของซออู้ ทำให้เสียงซออู้ฉายออกมาในเสียงสูง

ลักษณะการดำเนินทำนองในประโยคนี้มีลักษณะยืนเสียงโดในวรรคหน้า ให้ความรู้สึกถึงการยืนเสียงเดิมคือเสียงโด จากนั้นเปลี่ยนทำนองไล่ขึ้นเพื่อที่จะส่งไปประโยคถัดไป

ประโยคที่ 36

- ด ร ม	ฟ ซ ล ซ	ด ำ ซ ด ำ ล	ซ ฟ ม ร	ม ฟ ซ ฟ	ม ร ด ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร - ร
- ด ร ม	- ซ - ล	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ด ำ - -	ร ำ ม - ซ ำ	- ล ำ - ซ ำ	- ม ำ - ร ำ

ประโยคที่ 36 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล วรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 36 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก วิถีการดำเนินทำนองของซออู้ในวรรคหลังต่างจากทำนองหลักคือวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร) วรรคหลังดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟา (ห้องที่ 2,4,5) และเสียงที (ห้องที่ 6,7) ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน การดำเนินทำนองของซออู้ในวรรคหน้าใช้การเก็บขึ้นและลงมาจบที่เรในห้องที่ 4 จากนั้นในวรรคหลังเป็นการดำเนินทำนองเรียงเสียงขึ้นและลงมาเสียงโดจากนั้นข้ามไปเสียงทีสายเอกเพื่อจะไล่เสียงขึ้นไปจบที่เสียงเรสูง ครูจีรพลได้เลือกการดำเนินทำนองให้เสียงเรลงมาจบที่เสียงเรต่ำ ซึ่งสวนทางกับทำนองหลักที่ไล่ขึ้นไปจบที่เสียงเรสูง ซออู้ลงมาจบที่เสียงเรต่ำ ให้เกิดความรู้สึกตัดจบประโยคอีกทั้งเสียงซออู้ยังลอดออกมา

ประโยคที่ 37

- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ร	- - - ร ำ	- - - ร	- ร ร ร	- ร - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ

ประโยคที่ 37 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นวิถีคงที่เสียงเร ประโยคนี้ลักษณะการโยนเสียงเร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 37 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองของซออู้ดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ในวรรคหน้า ในทำนองหลักเสียงเรตกเสียงเดียวในห้องที่ 4 ซออู้ลงทั้งห้องที่ 2 และ 4 โดยใช้เสียงเรต่ำ ในวรรคหลังดำเนินทำนองขึ้นไปเสียงเรสูงในห้องที่ 5 และกลับลงมาใช้เสียงต่ำในห้องที่ 6,7,8 อีกทั้งยังลงจังหวะยกในห้องที่ ในเสียงเรต่ำ ในขณะที่ทำนองหลักดำเนินทำนองไปทางเสียงสูง ซออู้ดำเนินทำนองใช้ในเสียงต่ำ นอกจากจะทำให้เสียงลอดออกมาแล้วเป็นการเติมเต็มในช่วงเสียงต่ำ

ประโยคที่ 38

ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	- - ม ร	ม ร ม ร	ม ร ม ร	- ม - ร
ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	- ม ำ - ร ำ

ประโยคที่ 38 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นวิถีคงที่เสียงเร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 38 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 39

- - ม ร	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร	- - ม ร	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร
- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ

ประโยคที่ 39 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงเร เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 39 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 40

- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร	- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร	- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร	- ด ำ ท ด ำ	- ร ม ร
- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ	- ด ำ ท ด ำ	- ร ำ ม ำ ร ำ

ประโยคที่ 40 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ร-ด-ร) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 40 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และเป็นประโยคทอนทำนองมาจากประโยคที่ 39

ประโยคที่ 41

ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	- - ม ร	ม ร ม ร	ม ร ม ร	- ม - ร
ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ม ำ ม ำ ร ำ	- - ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	ม ำ ร ำ ม ำ ร ำ	- ม ำ - ร ำ

ประโยคที่ 41 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 38

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 42

ม ร ด ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ร ด ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -
ม ำ ร ำ ด ำ ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ร ำ ด ำ ท	ล ท ด ำ ร ำ	ด ำ ท ล ท	ด ำ ร ำ - -

ประโยคที่ 42 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงเร เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 42 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 43

ม ร ด ท	ล ท ด ซ	- ท ล ท	ด ำ ร - -	ม ร ด ท	ล ท ด ซ	- ท ล ท	ด ำ ร - -
ม ำ ร ด ท	ด ำ ร - ซ	- ท ล ท	ด ำ ร - -	ม ำ ร ด ท	ด ำ ร - ซ	- ท ล ท	ด ำ ร - -

ประโยคที่ 43 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ร์) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 43 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2,6

ประโยคที่ 44

ม ร ด ท	ล ท ด ซ	- ท ล ท	ด ำ ท ล ท	- ล ซ ล	ท ล ซ ล	ท ล ซ ล	ท ล ซ ล
ม ำ ร ด ท	ด ำ ร - ซ	- ท ล ท	ด ำ ท ล ท	- ล ̣ซ ̣ล	ท ̣ล ̣ซ ̣ล	ท ̣ล ̣ซ ̣ล	ท ̣ล ̣ซ ̣ล

ประโยคที่ 44 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน วรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงที และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ล-ล-ล) ยืนเสียงลา

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 44 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2

ประโยคที่ 45

						◆	
- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ร - ร ำ	- ด - ด ำ	- - ซลท	ร ำ ท - ล
- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ร ำ - ร ำ	- ด ำ - ด ำ	- ท - ท	- ล - ล

ประโยคที่ 45 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ในวรรคหน้าและวรรคหลัง พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน เป็นลักษณะการเปลี่ยนบันไดเสียงโดยมีเสียงลาในประโยคที่ 44 เป็นสะพานเชื่อมเสียงในส่วนของวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ซ-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร์-ด์-ท-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 45 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 46

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- ล ล ล	- ล - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- ล ล ล	- ล - ล

ประโยคที่ 46 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นวิถีคงที่เสียงลา ประโยคนี้ลักษณะการโยนเสียงลา

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 46 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 47

ร ซ ล ท	ล ร̣ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -	ร ซ ล ท	ล ร̣ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -
ท ซ ล ท	ล ร̣ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -	ท ซ ล ท	ล ร̣ ล ท	ล ซ ล ท	- ล - -

ประโยคที่ 47 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ท-ท-ล-ล) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 47 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองของซออู้เป็นเสียงเรในห้องที่ 1,5 แต่ทำนองหลักลงเสียงที

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 48

ร ซ ล ท	ด̣ ร̣ ด̣ ท	ล ซ ล ท	ด̣ ร̣ - -	ม ร ด ร	ม ร ด ท	ล ซ ล ท	- ล - -
ท ซ ล ท	ล ร̣ ล ท	ล ซ ล ท	ด̣ ร̣ - -	ม̣ ด̣ ม̣ ร̣	- ด̣ - ท	ล ซ ล ท	- ล - -

ประโยคที่ 48 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ล-ท-ด̣-ร̣) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร̣-ด̣-ท-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 48 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน

มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองของซออู้เป็นเสียงเรในห้องที่ 1,เสียงโดสูงในห้องที่ 2 แต่ทำนองหลักลงเสียงทีในห้องที่ 1 และเสียงลาในห้องที่ 2 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6

ประโยคที่ 49

ร ซ ล ท	ด ำ ร ำ ด ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ร ด ร	ม ร ด ท	ล ซ ล ท	- ล - -
ท ซ ล ท	ล ร ำ ล ท	ล ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ม ำ ด ม ำ ร ำ	- ด ำ - ท	ล ซ ล ท	- ล - -

ประโยคที่ 49 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 48

ประโยคที่ 50

ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ม ร ด	ท ล - -	ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ม ร ด	ท ล - -
ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ร ำ ด	ท ล - -	ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - -	ด ำ ม ร ำ ด	ท ล - -

ประโยคที่ 50 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ร-ล) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 50 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 51

ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - ร ำ	- - - -	- - - ร ำ	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ
ท ซ ล ท	ด ำ ร ำ - ร ำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ำ	- ร ำ ร ำ	- ร ำ - ร ำ

ประโยคที่ 51 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดเป็นทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร) ยืนเสียงเร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 51 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองเสียงลูกตกเรในห้องที่ 4

ประโยคที่ 52

- ซ - ม	- ร - ท	- - ร ม	ซ ร - -	ท ล ซ ม	ซ ม ร ท	ร ำ ท ล ซ	ล ซ ล ซ
- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	- ร ำ - -	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ซ - -

ประโยคที่ 52 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ท-ร ำ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร ำ-ท-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 52 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหลัง

ประโยคที่ 53

- ซ - ม	- ร - ท	- - ร ม	ซ ร - -	ท ล ซ ม	ซ ม ร ท	ร ำ ท ล ซ	ล ซ ล ซ
- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	- ร ำ - -	- ซ ำ - ม ำ	- ร ำ - ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ซ - -

ประโยคที่ 53 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 52

ประโยคที่ 54

- ด ำ - ด ำ	ซ ด ำ - ท	ด ำ ท ล ท	ล ซ ล ซ	- ด ำ - ด ำ	ซ ด ำ - ท	ด ำ ท ล ท	ล ซ ล ซ
- ด ำ - -	ซ ด ำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ด ำ - -	ซ ด ำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 54 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมเสียงเพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงไปเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนในเพลงสำเนียงลาว ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ำ-ท-ล-ซ) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 54 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมเสียงเพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงไปเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนในเพลงสำเนียงลาว มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองเสียงลูกตกโดในห้องที่ 1,5 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3,7

ประโยคที่ 55

- ร - ร	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	ล ท ล ท	- ดำ - ดำ	ซ ดำ - ท	ด ท ล ท	ล ซ ล ซ
- ร - -	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	- ล - ท	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 55 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมเสียงเพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงไปเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนในเพลงสำเนียงลาว ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ซ-ล-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ท-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 55 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงโดทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมเสียงเพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงไปเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนในเพลงสำเนียงลาว มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองเสียงลูกตกเรในห้องที่ 1 และเสียงลูกตกโดในห้องที่ 5 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 4,7

ประโยคที่ 56

- ร - ร	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	ล ท ล ท	- ดำ - ดำ	ซ ดำ - ท	ด ท ล ท	ล ซ ล ซ
- ร - -	ซ ร - ซ	ล ซ ร ซ	- ล - ท	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 56 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 55

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 57

- ดำ - ดำ	ซ ดำ - ท	ด ท ล ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - ดำ	ซ ดำ - ท	ด ท ล ท	ล ซ ล ซ
- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ	- ดำ - -	ซ ดำ - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 57 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 54

ประโยคที่ 58

- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ
- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ	- - รำ ท	ล ซ ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ซ

ประโยคที่ 58 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ) ยืนเสียงซอล

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 58 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 59

ร ำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	ร ำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	- - ล ซ	ล ซ ล ซ	ล ซ ล ซ	- ล - ซ
ร ำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	ร ำ ท ล ซ	ล ท ล ซ	- - ล ซ	ล ซ ล ซ	ล ซ ล ซ	- ล - ซ

ประโยคที่ 59 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ) ยืนเสียงซอล

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 59 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

การดำเนินทำนองในเพลงกราวนอกสำเนียงอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนและทางเพียงออล่าง มีลักษณะการดำเนินทำนองทั้งคล้ายกับทำนองหลัก ซึ่งกลวิธีพิเศษในการบรรเลงพบการสะบัดคันชักและการสะบัดนิ้ว ดำเนินทำนองทำนองส่วนใหญ่ซออู้ใช้ลักษณะการโดดเสียง การย้อยจังหวะ และล้วงหน้า

สำเนียงลาว

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ม	- - - ด ำ	- - - ล	- - ด ำ ซ	- ด ำ - ล	ซ ล ด ำ ล	- ซ - ซ
- - - -	- - - ม	- - - ด ำ	- - - ล	- - ด ำ ซ	- ด ำ - ล	- ซ - ล	- ซ ซ ซ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ำ-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ำ-ล-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 7 รวมถึงทำนองหลักดำเนินทำนองถี่กว่าซออู้ในห้องที่ 8

ประโยคที่ 2

- - - -	- - - ม	- - - ดˍ	- - - ล	- - ดˍ ซ	- ดˍ - ล	- รˍ - ล	- ดˍ - รˍ
- - - -	- - - ม	- - - ดˍ	- - - ล	- - ดˍ ซ	- ดˍ - ล	- ซ - ล	- ดˍ - รˍ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดˍ-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ดˍ-รˍ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก การดำเนินทำนองซออู้ตกเสียงเรสูงในห้องที่ 7 และลงไปจบที่เสียงเรสูงในห้องที่ 8 แต่ทำนองหลักลงเสียงซอล ซึ่งเป็นการเรียงเสียงไล่ขึ้นไป

ประโยคที่ 3

- - - -	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	ม ด ร ม	- ล - ดˍ	รˍ ดˍ ล ซ	ม ซ ล ดˍ
- - - -	- มˍ - ซˍ	- ลˍ - ซˍ	- มˍ - รˍ	- ดˍ รˍ มˍ	- ล - ดˍ	- ดˍ ล ซ	- ล - ดˍ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ล-ซ-ล-ดˍ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 5,7,8

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

◆							
- - ดรม	- ซ - ล	ดˍ ซ ล ดˍ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดˍ - ม	ซ ด ร ม	- ซ - ล
- - ดรม	- ซ - ล	- ซ ล ดˍ	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ดˍ - ม	- ด ร ม	- ซ - ล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ล-ม-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 1 รวมถึงการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3,7

ประโยคที่ 2

ด̣ ซ ล ด̣	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ด̣ - ม	ร ด ร ม	- ซ - ด	- - ร ม	- ซ - ล
- ซ ล ด̣	- ม - ซ	- ม ซ ล	- ด̣ - ม	- ด ร ม	- ซ - ด	- ด ร ม	- ซ - ล

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ซ-ด̣-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,5 และการดำเนินทำนองหลักเก็บมากกว่าซออู้ในห้องที่ 3,7

ประโยคที่ 3

- - - ด̣	- - ล ด̣	- - ล ซ	- - ล ซ
- - - ด̣	- - ล ด̣	- - ล ซ	- - ล ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้เป็นการดำเนินทำนองวิถีลง (-ด̣-ด̣-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

การดำเนินทำนองในสำเนียงลาวอยู่ปัญจมูลทางเพียงออบน ซออู้ดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ใช้วิธีดำเนินทำนองเก็บบ้างเล็กน้อย และใช้กลวิธีพิเศษคือการสะบัดนิ้วเพียงครั้งเดียวในประโยคที่ 1 ท่อน 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โยน

ประโยคที่ 1

(- - - -)	ม ซ ล ด๎	(- - - -)	ร ม ร ด	(- - - -)	ม ซ ล ด๎	(- - - -)	ร ม ร ด
- - - -	ซ ล ท ด๎	- - - -	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎	- - - -	ซ ล ท ด๎	- - - -	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 2,6 การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลูกล้อ ในห้องที่ 2,6 ดำเนินทำนองขึ้นไปในเสียงสูง และห้องที่ 4,8 ดำเนินทำนองลงไปเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ซ ม ร ด	- - ร ม	ซ ม ร ด	- - - -	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ม ร ด
- - - -	ซ๎ ม๎ ร๎ ด๎	- - - -	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎	- - - -	ซ๎ ม๎ ร๎ ด๎	- - - -	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด ลดทอนมาจากประโยคที่ 1

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะลูกล้อ พบการล้วงจังหวะเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 2 และในห้องที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- - ร ด	ร ด ร ด	ร ด ร ด	- ร - ด
ซ๎ ม๎ ร๎ ด๎	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎	ซ๎ ม๎ ร๎ ด๎	ร๎ ม๎ ร๎ ด๎	- - ร๎ ด๎	ร๎ ด๎ ร๎ ด๎	ร๎ ด๎ ร๎ ด๎	- ร๎ - ด๎

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 1-3 ข้างต้นเป็นการโยนเสียงโดเริ่มจากการลักษณะการล้อลงลูกตกเสียงโดและลดทอนเก็บลงมา เป็นการโยนเสียงโดเพื่อที่จะเชื่อมไปยังเพลงกราวนอกในประโยคถัดไป

กราวนอก ช่วงที่ 2

ประโยคที่ 1 ส่งร้อง

- ด - ร	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร
- ดˍ - รˍ	- มˍ - ซˍ	- ลˍ - ซˍ	- มˍ - รˍ	- - - -	- - - รˍ	- รˍ รˍ รˍ	- รˍ - รˍ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ซ-ม-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงเร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

✚							
- ร - รรร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	ม ร ด ล	ซ ล ดˍ รˍ	ม ร ด ล	รˍ ดˍ ล ซ
- รˍ รˍ รˍ	- ดˍ - รˍ	- มˍ - ซˍ	- มˍ - รˍ	- รˍ รˍ รˍ	- ดˍ - รˍ	- ดˍ - ล	ล ล - ซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงเร และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รˍ-ดˍ-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการสะบัดเสียงเดียวคือเสียงเรในห้องที่ 1 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหลัง

ประโยคที่ 3

✚							
- ร - รรร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	ม ร ด ล	ซ ล ดˍ รˍ	ม ร ด ล	รˍ ดˍ ล ซ
- รˍ รˍ รˍ	- ดˍ - รˍ	- มˍ - ซˍ	- มˍ - รˍ	- รˍ รˍ รˍ	- ดˍ - รˍ	- ดˍ - ล	ล ล - ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

✚				✚			
- ดำ - ดำดำดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ - ดำดำดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ดำ-ซ-ดำ-รำ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดำ-ซ-ดำ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการสะบัดคันชักคือเสียงโดในห้องที่ 1,4

ประโยคที่ 5

✚				✚			
- ดำ - ดำดำดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ - ดำดำดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ
- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - รำ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 4

ประโยคที่ 6

ดำ ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ	รำ ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	ล ดำ ล ซ
- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ	- ดำ ดำ ดำ	ล ดำ ล ซ	ม ซ ล ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ดำ-ล-ซ) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ทำนองในประโยคบรรเลงเช่นเดียวกันทุกห้อง ยกเว้นในห้องที่ 1,4 เป็นการดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ 7

ด ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ร ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ
- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 6

ประโยคที่ 8

ด ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ร ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ
ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	ล ด ล ซ

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ด-ซ-ด-ซ) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 1,5 เป็นย้ำเสียงโด

ประโยคที่ 9

ม ซ ล ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	ท ด ท ด	ท ด ท ด	- ท - ด
ม ซ ล ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	- - ท ด	ท ด ท ด	ท ด ท ด	- ท - ด

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

การดำเนินทำนองช่วงเพลงกราวนอกพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน และกลวิธีที่พบบ่อยของซออู้ คือ การสะบัดคันชัก

ยะวาเก่า

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - ลดำ	-ลดำ-ลดำ	- ลดำ - ซ	- ล - ดำ
- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดำ-ซ-ดำ) ยืนเสียงโด และเป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียง (ลดำ) ในห้องที่ 4-6

ประโยคที่ 2

- - รำดำล	- ดำ - -	ซ ด ร ม	ซ ม ร ม	- - ร ด	- - - ดำ	- ดำ - ซ	- ล - ดำ
- - รำดำล	- ดำ - -	- ด ร ม	- ร - ด	- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดำ-ซ-ดำ) ยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 1 พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3-4 รวมถึงรวมถึงพบการย้อยจังหวะจากห้องที่ 4 ไปห้องที่ 5 และพบการเพิ่มทำนองเสียงโดในห้องที่ 7

ประโยคที่ 3

- ด - ซ	ฟ ม ร ด	มรด-ลซ	ม ซ ล ดำ	- - รำ ดำ ล	- ดำ - -	ซ ด ร ม	ซ ม ร -
- - - -	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - รำดำล	- ดำ - -	- ดำ รำ มำ	- รำ - ดำ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดำ-ซ-ดำ) ยืนเสียงโด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 3,5 รวมถึงการดำเนินทำนองซออู้ถี่กว่าทำนองหลัก และพบการย้อยจังหวะเสียงโดจากห้องที่ 8 ไปตกในห้องที่ 1 ของประโยคที่ 4

ประโยคที่ 4

ซม - รด	- - - -	ซ ม - ร	- ด - ร	ม ร ด ร	- ม - -	ซ ม - ร	- ด - ร
- - - -	- - - -	- มˍ - รˍ	- ดˍ - รˍ	- - ดˍ รˍ	- มˍ - -	- มˍ - รˍ	- ดˍ - รˍ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ร-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในประโยค รวมถึงพบการย้อยจังหวะเสียงโดในประโยคที่ 3 มาตกลงในห้องที่ 1 ของประโยคนี้

ประโยคที่ 5

ม ร ด ร	- ม - -	ซ ม ซ ด	ร ม ด ร	ม ร ด ล	ดˍ ล - -	ด ม ซ ล	ดˍ ม ร -
- - ดˍ รˍ	- มˍ - -	- มˍ - รˍ	- ดˍ - ล	- - - ดˍ	- ล - -	ดˍ ล ซ ล	ดˍ รˍ - ดˍ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-มˍ-รˍ-ดˍ-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ล-ดˍ-ดˍ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในประโยค การโดดเสียงโดสูงและลงมาที่เสียงมีในห้องที่ 8 รวมถึงการย้อยจังหวะเสียงโดจากห้องที่ 8 ไปตกในห้องที่ 1 ของประโยคที่ 6

ประโยคที่ 6

ซม - รด	- - - -	ซ ม - ร	- ด - ร	ม ร ด ร	- ม - -	ซ ม - ร	- ด - ร
- - - -	- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ	- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 4

ประโยคที่ 7

ม ร ด ร	- ม - -	ซ ม ซ ด	ร ม ด ร	ม ร ด ล	ดำ ล - -	ดำ ม ซ ล	ซ ม ร ด
- - ดำ รำ	- มำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- - - ดำ	- ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 5

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

- - - ซ	- - - -	- ซ - ล	- ซ - ม	ซ ม ร ม	- ซ - -	ร ม ซ ล	ดำ ล ซ ม
- - - ซำ	- - - -	- ซำ - ลำ	- ซำ - มำ	- - รำ มำ	- ซำ - -	- ซำ - ลำ	- ซำ - มำ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 5,7,8

ประโยคที่ 2

ซ ม ร ม	- ซ - -	ซ ม ร ด	ร ม ด ร	ม ร ด ล	ดำ ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ
- - รำ มำ	- ซำ - -	- มำ - รำ	- ดำ - รำ	- - - ดำ	- ล - -	ดำ ล ซ ล	ดำ รำ - ดำ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ด-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ล-ดำ-ดำ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,4,5

ท่อน 3

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - -	ม ม ม ม	- ม - ล	- ล ด ำ ซ	ล ด ำ ซ ล	ด ล ซ ม	ร ม ด ร
- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ด - ร

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ม-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3,6,7,8

ประโยคที่ 2

- - - -	- - - -	ม ม ม ม	- ม - ล	- ล ด ำ ซ	ล ด ำ ซ ล	ด ล ซ ม	ร ม ด ร
- - - -	- - - -	- ม - -	ซ ม - ล	- - ซ ล	- ด ำ - ล	- ซ - ม	- ด - ร

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 3

- - - ด	- - - ดำ	- ม ซ ล	ซ ล ด ำ ร ำ	ซ ม ร ด	ร ม ด ร	ม ร ด ล	ซ ล ด ำ ซ
- - - ดำ	- - - ดำ	- ซ - ล	- ด ำ - ร ำ	- ม ำ - ด ำ	ร ำ ม ำ - ร ำ	- ด ำ - ล	- ด ำ - ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ล-ด-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 4-8

ประโยคที่ 4

- - - ด	- ด์ ด์ ด์	- ม ซ ล	ซ ล ด์ ร์	ซ ม ร ด	ร ม ด ร	ม ร ด ล	ซ ล ด์ ซ
- - - ด์	- - - ด์	- ซ - ล	- ด์ - ร์	- ม์ - ด์	ร์ ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ด์ - ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 3

ท่อน 4

ประโยคที่ 1

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ร ม ซ ร	- ม ซ ล	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ร ม ซ ร
- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์	- - ร์ ม์	- ซ์ - ร์	- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์	- - ร์ ม์	- ซ์ - ร์

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ซ-ร) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในประโยค

ประโยคที่ 2

- ร - ร์	- ร - ร	ร ร ร ร	- ร์ - -	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ร ม ซ ร
- - - ด์	- ร์ ร์ ร์	- - - ม์	- ร์ ร์ ร์	- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์	- - ร์ ม์	- ซ์ - ร์

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ซ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองเป็นเท่าเสียงเร พบเสียงการโดดเสียงในห้องที่ 1,4 และจบเสียงเรจังหวะยกในห้องที่ 4 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหลัง

ประโยคที่ 3

ดำ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ม ด ร ม	ร ม ซ ร	- ม ซ ร	ม ร ด ล	ดำ ล ดำ ซ	- ล - ดำ
- ซำ - มำ	- รำ - ดำ	- - รำ มำ	- ซำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ - ล	- ดำ - ซ	- ล - ดำ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ซ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ล-ดำ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหน้า และห้องที่ 6-7

ประโยคที่ 4

- - - -	- ล - ล	- - - ดำ	- - - -	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- ล ซ ม	- ร - ด
- - - -	- - - ล	- - - ดำ	- - - -	- ซ - ล	- ดำ - รำ	- ซำ - มำ	- รำ - ดำ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ล-ดำ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองเสียงลาในห้องที่ 2 และทำนองเสียงซอลในห้องที่ 7

การดำเนินทำนองเพลงยะวาเก่า ผู้วิจัยพบว่าใช้กลุ่มเสียงปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่ตกแต่งทำนอง พบลักษณะการดำเนินทำนองที่พบบ่อยครั้งคือการย้อย การกล้ำเสียง การสะบัดนิ้วตกแต่งทำนองบ้างเล็กน้อย

โยน

ประโยคที่ 1

(- - - -)	ม ซ ล ดำ	(- - - -)	ร ม ร ด	(- - - -)	ม ซ ล ดำ	(- - - -)	ร ม ร ด
- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ	- - - -	ซ ล ท ดำ	- - - -	รำ มำ รำ ดำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 2,6 การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลูกล้อ ในห้องที่ 2,6 ดำเนินทำนองขึ้นไปในเสียงสูง และห้องที่ 4,8 ดำเนินทำนองลงไปเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ซ ม ร ด	- - ร ม	ซ ม ร ด	- - - -	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ม ร ด
- - - -	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด) ลดทอนมาจากประโยคที่ 1

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะลูกล้อ พบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 2 และในห้องที่ 6

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- - ร ด	ร ด ร ด	ร ด ร ด	- ร - ด
ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - ร̣ ด̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	ร̣ ด̣ ร̣ ด̣	- ร̣ - ด̣

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 1-3 ข้างต้นเป็นการโยนเสียงโดเริ่มจากการลักษณะการล้อลงลูกตกเสียงโดและลดทอนเก็บลงมา เป็นการโยนเสียงโดเพื่อที่จะเชื่อมไปยังเพลงกราวนอกสำเนียงในประโยคถัดไป

กราวนอก ช่วงที่ 3

ประโยคที่ 1 ส่งร้อง

‿ ‿							
- ซ - ซ	- - - ด̣	- - - ร̣	- - - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - ซ	- - - ด̣	- - - ร̣	- - - ม̣	- - - -	- - - ม̣	- ม̣ ม̣ ม̣	- ม̣ - ม̣

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม) ยืนเสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ในประโยคนี้ทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำในห้องที่ 4-8

ประโยคที่ 2 รับร้อง

				ดรม-ซล	ด ̣ ซ ล ด ̣	ซ ล ด ̣ ร ̣	ม ด ร ม
				- ม ซ ล	ด ̣ ซ ล ด ̣	ซ ล ด ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ม ̣

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในประโยคนี้ทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำในห้องที่ 8 รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 5

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ม ร ด ล	ร ̣ ด ̣ ล ซ	ด ̣ ล ซ ม	ซ ล ซ ม	ร ด - ร	ซ ร ม ซ	ม ด ร ม
- ม ̣ ร ̣ ด ̣	ม ̣ ร ̣ ด ̣ ล	ร ̣ ด ̣ ล ซ	ด ̣ ล ซ ม	- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ̣-ล-ซ-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - ซ	- - ทลซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ซ	- - ล ซ	ล ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นวิถีคงที่เสียงมี ประโยคนี้ลักษณะการโยนเสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) เช่นเดียวกับทำนองหลัก พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 3

ประโยคที่ 5

ล ม ซ ม	ด ˌ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ˌ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ˌ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ˌ ม ซ ม
ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ˌ ด ˌ ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ˌ ด ˌ ร	ซ ซ ซ ม

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้การดำเนินทำนองเป็นวิถีคงที่เสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองคล้ายกันกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 1,3,5,7 ทำนองซออู้ตกที่เสียงมี ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงเร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องที่ 2,4,6,8 ดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน พบการใช้การโดดเสียง (โดสูงลงมาที่เสียงมี)

ประโยคที่ 6

ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม
ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม	ด ˌ ล ซ ร	ซ ล ซ ม

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ท-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก และมีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 7

ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทรˌ	- ล - ท
ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทรˌ	- ล - ท

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ในวรรคหน้า และอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ในวรรคหลัง พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านและทำหน้าที่เชื่อมเสียงเพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงเป็นทางเพียงออล่างในวรรคหลัง ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงมี และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ซ-ล-ท)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนและทางเพียงออล่างเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 5,7

ประโยคที่ 8

- - ทรˊท	- ล - ซ	- - ลทรˊ	- ล - ท	- - - -	- - - ร	- - ม ร	ม ซ ล ท
- - มˊรˊท	- ล - ซ	- - ลทรˊ	- ล - ท	- - - -	- - - ท	- - มˊ รˊ	มˊ ล - ท

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ซ-ล-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ล-ท)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่างเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ในวรรคหลังทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำในวรรคหลัง รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 2 และสะบัดสามเสียงในห้องที่ 3

ประโยคที่ 9

- - - -	- - - ท	- ท ท ท	- ท - ท	ม ม ม ท	รˊ รˊ รˊ ท	ม ม ม ซ	รˊ รˊ รˊ ท
- - - -	- - - ท	- ท ท ท	- ท - ท	ม ม ม ล	ร ร ร ท	ซ ซ ซ ล	ร ร ร ท

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงทีและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ท-ล-ท)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่างเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 5,7 ทำนองซออู้ตกที่เสียงทีและซอล ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงลา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่นดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 10

ม ม ม ท	ร ำ ร ำ ท	ม ม ม ซ	ร ำ ร ำ ท	ร ม ร ล	ร ม ร ท	ร ม ร ล	ร ม ร ท
ม ำ ม ำ ล ฺ	ร ำ ร ำ ท	ซ ำ ซ ำ ล ฺ	ร ำ ร ำ ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท

ประโยคที่ 10 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ท-ล-ท)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 10 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 1,3 ทำนองซออู้ตกที่เสียงทีและซอล ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงลา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่น ดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน

ประโยคที่ 11

ร ม ร ล	ร ม ร ท	ร ม ร ล	ร ม ร ท	ซ ล ซ ท	ซ ล ซ ท	ซ ล ซ ท	ซ ล ซ ท
ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ซ ม ร ล ฺ	ร ม ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท	ร ล ฺ ร ท

ประโยคที่ 11 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ท-ล-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงที

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 11 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก รวมถึงการเปลี่ยนโน้ตตัวที่ 1 ในวรรคหน้าของทางซออู้เป็นเสียงเร แต่ทำนองหลักเป็นเสียงซอล และเปลี่ยนโน้ตตัวที่ 1,3 ในวรรคหลังของทางซออู้เป็นเสียงซอล แต่ทำนองหลักเป็นเสียงเร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 12

- ท - ท	ร ำ ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท - ท	ร ำ ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล

ประโยคที่ 12 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ท-ซ-ล-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ท-ล-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 12 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2,6

ประโยคที่ 13

- ท - ท	ร ำ ท ล ซ	ล ซ ท ล	ซ ท ล ท	ร ำ ท ล ท	ร ำ ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ล
- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท ท ท	- ล - ซ	- ท - ล	- ซ - ล

ประโยคที่ 13 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 12

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 13 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2-6

ประโยคที่ 14

- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล	- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล
- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล	- ม - ม	ร ม ซ ล	- ด ำ - ด ำ	ล ด ำ ซ ล

ประโยคที่ 14 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ล-ด ำ-ล) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 14 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 15

- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -	ด ำ ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -
- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -	- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - -

ประโยคที่ 15 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ซ-ม) เป็นทำนองซ้ำกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 15 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 5

ประโยคที่ 16

ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	ม ร ม ซ	ม ร ม ซ	- ม - -
ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -	ซ ร ม ซ	- ม - -

ประโยคที่ 16 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงมี เป็นประโยคยืนเสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 16 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6-7 เมื่อบรรเลงจะประโยคนี้ ประโยคถัดไปจะบรรเลงเชื่อมไปเพลงหางเครื่องกราวนอก คือ เพลงจีนไส้หู้

เพลงจีนไส้หู้

ประโยคที่ 17

ซ ซ ซ ซ	- ม - ม	ร ร ร ร	- ม - ม	ซ ซ ซ ซ	- ม - ม	ร ร ร ร	- ด - ด
- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ม - ม	- ซ - ซ	- ม - ม	- ร - ร	- ด - ด

ประโยคที่ 17 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ร-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 17 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,5,7

ประโยคที่ 18

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ล ร̣ ด	ร̣ ล ด ซ	ล ซ ด ล	ด ซ ล ม
- - ม̣ ร̣	ม̣ ร̣ ม̣ ด̣	ร̣ ด̣ ม̣ ร̣	ม̣ ด̣ ร̣ ล	ด ล ร̣ ด	ร̣ ล ด ซ	ล ซ ด ล	ด ซ ล ม

ประโยคที่ 18 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ด̣-ล-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 18 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองโดยใช้กลอนสับลงเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 19

◡	◠						
ด̣ ล ซ ม	ร ด - ด	ซ ร ม ซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	ม ม ม ม	- ม - ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

ประโยคที่ 19 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม) เป็นประโยคยืนเสียงมี

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 19 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,7

ประโยคที่ 20

ซ ล ซ ด̣	- - ร ม	- ร - ม	- ม - -	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
- ซ̣ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม

ประโยคที่ 20 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 20 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1 รวมถึงการลงจังหวะยกเสียงมีในห้องที่ 4

ประโยคที่ 21

ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ม ซ ล ซ	- ร̣ ด̣ ล	ด̣ ล ซ ม	ซ ด ร ม	ร ม ซ ล
ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- ร̣ ด̣ ล	ด̣ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 21 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 21 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวทำนองหลัก ยกเว้นการเปลี่ยนโน้ตตัวที่ 1,2 ในห้องที่ 4 ของทางซออู้เป็นเสียงมี,ซอล แต่ทำนองหลักเป็นเสียงเร,มี รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 7,8

ประโยคที่ 22

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
- - ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม

ประโยคที่ 22 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 18

ประโยคที่ 23

(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	- - ม ร	ด ล - -	(ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ)	- - ด ̣ ล	ซ ม - -
(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	- - ม ร	ด ล - -	(ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ)	- - ด ̣ ล	ซ ม - -

ประโยคที่ 23 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ̣-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 23 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองลูกล้อลูกขัดในวรรคหน้าและวรรคหลัง

ประโยคที่ 24

(- - - -)	ร ม ซ ม	- ม - -	ร ม ซ ม	- ม - -	ร ม ล ซ	- ซ - -	ร ม ล ซ
- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)

ประโยคที่ 24 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่เสียงซอล

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 24 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองจังหวะยกเสียงมีและเสียงซอลในห้องที่ 3,5,7 รวมถึงพบการดำเนินทำนองลูกล้อในประโยค

ประโยคที่ 25

- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	ซ ด ร ม	ร ม ซ ล	(ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ล)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ล
- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ล

ประโยคที่ 25 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ซ-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ล-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 25 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3-4 พบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 5-6 รวมถึงพบการดำเนินทำนองลูกล้อในวรรคหลัง

ประโยคที่ 26

(ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ซ)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ซ	(ซ ด ร ม	ร ม ซ ร)	ม ด ร ม	ร ม ซ ร
(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ำ ซ	(- - - -	- - - -)	ซ ด ร ม	ร ม ซ ร

ประโยคที่ 26 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ซ-ด-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 26 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 1-2 และในห้องที่ 5-6 รวมถึงพบการดำเนินทำนองลูกล้อในวรรคหน้าและวรรคหลัง

ประโยคที่ 27

(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	(ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ)	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ด ร ม
(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	(ร ม ซ ล	ด ำ ซ ล ด ำ)	ซ ล ด ำ ร ำ	ม ด ร ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 27 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ล-ด์) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด์-ร์-ม์)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 27 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และพบการดำเนินทำนองลูกล้อในวรรคหน้าและวรรคหลัง

ประโยคที่ 28

ซ ด ร ม	ร ม ซ ล	ด์ ร์ ด์ ล	ด์ ล ซ ม	- ด์ ม ซ	ม ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ด์ - ด
- - ดรม	- ซ - ล	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ซ์ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด

ประโยคที่ 28 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด์-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 28 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองทางเก็บของซออู้ใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหน้าและในห้องที่ 6,7 รวมถึงพบการโดดเสียงในห้องที่ 8 เพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก

ประโยคที่ 29

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด์	- - ซ ล	ท ด์ ร ม
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด์	(- - - -)	ท ด์ ร์ ม์

ประโยคที่ 29 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ท-ด์-ร์-ม์)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 29 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองลูกล้อในวรรคหน้าและวรรคหลัง และในห้องที่ 8 ทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำ (เสียงเร,มี) รวมถึงพบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 7

ประโยคที่ 30

	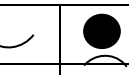						
ซ ด ร ม	ร ม ซ -	ล - ด ̣ ซ	ด ล ซ ม	ด ̣ ด ม ด ̣	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- - ดรม	- ซ - ล	- ด ̣ - ล	- ซ - ม	- ซ ̣ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด

ประโยคที่ 30 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด ̣-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 30 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 3,7 ทำนองซออู้ตกที่เสียงซอล ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงลา,มี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่นดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน รวมถึงพบการย้อยจังหวะเสียงลาจากไปห้องที่ 2 ไปยังห้องที่ 3 และพบการย้ำเสียงโดในห้องที่ 5 และการโดดเสียงจากเสียงโดสูงลงมาเสียงมี ซึ่งมีความห่างกัน 6 เสียง (ด ̣ม)

ประโยคที่ 31 (เพลงจีนไส้หู้)

ซ ซ ซ ซ	- ม - ม	ร ร ร ร	- ม - ม	- ด ̣ ม ซ	- ด ̣ ซ ม	ซ ม ร ด	- ด ̣ - ด
- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ด ด

ประโยคที่ 31 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ร-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 31 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,7 รวมถึงพบการโดดเสียงในวรรคหลังเพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก

ประโยคที่ 32

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม
- - ม ̣ ร ̣	ม ̣ ร ̣ ม ̣ ด ̣	ร ̣ ด ̣ ม ̣ ร ̣	ม ̣ ด ̣ ร ̣ ล	ด ̣ ล ร ̣ ด ̣	ร ̣ ล ด ̣ ซ	ล ซ ด ̣ ล	ด ̣ ซ ล ม

ประโยคที่ 32 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 18,22

ประโยคที่ 33

ดำ ล ซ ม	ร ด - ด	ซ ร ม ซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	ม ม ม ม	- ม - ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

ประโยคที่ 33 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 19

ประโยคที่ 34

ซ ล ซ ดำ	- - ร ม	- ร - ม	- ม - -	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
- ซ - ด	- ร - ม	- ร - ม	- ม - ม	ม ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม

ประโยคที่ 34 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 20

ประโยคที่ 35

ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ม ซ ล ซ	- รำ ดำ ล	ดำ ล ซ ม	ซ ด ร ม	ร ม ซ ล
ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	- รำ ดำ ล	ดำ ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล

ประโยคที่ 35 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 21

ประโยคที่ 36

- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล	ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ	ล ซ ดำ ล	ดำ ซ ล ม
- - มำ รำ	มำ รำ มำ ดำ	รำ ดำ มำ รำ	มำ ดำ รำ ล	ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ	ล ซ ดำ ล	ดำ ซ ล ม

ประโยคที่ 36 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 18,22,32

ประโยคที่ 37

(ร ด ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล	(ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ)	ล ซ ดำ ล	ดำ ล ซ ม
(รำ ดำ มำ รำ	มำ รำ มำ ดำ)	รำ ดำ มำ รำ	มำ ดำ รำ ล	(ดำ ล รำ ดำ	รำ ล ดำ ซ)	ล ซ ดำ ล	ดำ ล ซ ม

ประโยคที่ 37 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 23

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 38

(- - - -)	ร ม ซ ม	- ม - -	ร ม ซ ม	- ม - -	ร ม ล ซ	- ซ - -	ร ม ล ซ
- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ซ ม)	- - - -	(ร ม ล ซ)	- - - -	(ร ม ล ซ)

ประโยคที่ 38 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 24

ประโยคที่ 39

- ร ด ล	ด ล ซ ม	ซ ด ร ม	ร ม ซ ล	(ร ม ซ ล	ซ ล ด ล)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ล
- ร ด ล	ด ล ซ ม	- ร - ม	ล ซ - ล	(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ล

ประโยคที่ 39 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 25

ประโยคที่ 40

(ร ม ซ ล	ซ ล ด ซ)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ซ	(ซ ด ร ม	ร ม ซ ร)	ม ด ร ม	ร ม ซ ร
(- - - -	- - - -)	ร ม ซ ล	ซ ล ด ซ	(- - - -	- - - -)	ซ฻ ด ร ม	ร ม ซ ร

ประโยคที่ 40 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 26

ประโยคที่ 41

(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ซ ล ด	(ร ม ซ ล	ด ซ ล ด)	ซ ล ด ร	ม ด ร ม
(ม ด ร ม	ซ ร ม ซ)	ร ม ซ ล	ด ซ ล ด	(ร ม ซ ล	ด ซ ล ด)	ซ ล ด ร	ม ด ร ม

ประโยคที่ 41 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 27

ประโยคที่ 42

- ด ร ม	ล ซ ด ล	ร ด ล ซ	ด ล ซ ด	ล ซ ม ซ	ด ร ม ซ	ด ล ซ ม	ร ด ร ด
- - ดรม	- ซ - ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ซ฻ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 42 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 42 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 3,4,5,6 ทำนองซออู้ตกที่เสียงซอล,โดสูง ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงลา,โด,มี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้อง 1,2,7,8 ดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน รวมถึงพบลักษณะการดำเนินทำนองกลอนฝากในวรรคหน้า

ประโยคที่ 43

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด	- - ซ ล	ท ด ร ม
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ร ม ซ ล	(- - - -)	ซ ล ท ด	(- - - -)	ท ด ร ม

ประโยคที่ 43 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 29

ประโยคที่ 44

ซ ด ร ม	ร ม ซ -	ล - ด ซ	ด ล ซ ม	ด ด ม ด	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- - ดรม	- ซ - ล	- ด - ล	- ซ - ม	- ซ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด

ประโยคที่ 44 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 30

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 45

ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ด ร ด ล	ด ล ซ ม
ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	ด ล ด ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	- ร ด ล	ด ล ซ ม

ประโยคที่ 45 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ด-ล-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 45 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 7

ประโยคที่ 46

							▲
- ล ซ ม	ซ ล ซ ด	ซ ด ซ ด	ซ ด ซ ม	ฟ ซ ด ด	ร ม ฟ ซ	ด ด ร ม	ฟ ล - ซ
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ̣ - ด	- ด ร ม	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

ประโยคที่ 46 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม-ฟ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 46 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการโดดเสียงในประโยคเพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก รวมถึงพบการพรมเปิดเสียงลาในห้องที่ 8

ประโยคที่ 47

ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ด̣ ร̣ ด̣ ล	ด̣ ล ซ ม
ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	ด̣ ล ด̣ ซ	- ด ร ม	ร ม ซ ล	ด̣ ร̣ ด̣ ล	ด̣ ล ซ ม

ประโยคที่ 47 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 45

ประโยคที่ 48

ซ ล ซ ม	ซ ล ซ ด	ซ ด ซ ด	ซ ด ซ ม	- ด̣ ม ด̣	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ̣ - ด	- ด ร ม	- ม ซ ล	ด̣ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด

ประโยคที่ 48 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 48 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการโดดเสียงในประโยคเพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 49

ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	-ดรม	รมซล	ดำรำดำล	ดำลซม
ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	-ดรม	รมซล	รำดำล	ดำลซม

ประโยคที่ 49 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 45,47

ประโยคที่ 50

-ลซม	ซลซด	ซดำชด	ซดำชม	ฟซดำด	รมฟซ	ดำดรม	ฟล-ซ
-ลซม	ซมรด	-ซฺ-ด	-ดรม	-ฟ-ซ	ลซฟม	รดรม	รมฟซ

ประโยคที่ 50 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 46

ประโยคที่ 51

ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	-ดรม	รมซล	ดำรำดำล	ดำลซม
ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	ดำลดำซ	-ดรม	รมซล	ดำรำดำล	ดำลซม

ประโยคที่ 51 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 45

ประโยคที่ 52

ซลซม	ซลซด	ซดำชด	ซดำชม	-ดำมดำ	มลซม	-ซดซ	ดมรด
-ลซม	ซมรด	-ซฺ-ด	-ดรม	-มซล	ดำลซม	ลซมร	ซมรด

ประโยคที่ 52 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 48

ประโยคที่ 53

รำรำรำรำ	-ท-ท	ลลลล	-ท-ท	รำรำรำรำ	รทรท	ररำรท	รลรซ
--รำรำ	--ทท	--ลล	--ทท	--รำรำ	--ทท	--ลล	--ซซ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 53 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-รำ-ท-ล-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รำ-ท-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 53 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,5-8 รวมถึงพบการโดดเสียงในห้องที่ 7 เพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก

ประโยคที่ 54

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ซ ล ด	- ม ซ ล	ซ ล ด ร	ม ร ด ร	ซ ม ร ด
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ซ ล ด	- ม ซ ล	ซ ล ด ร	ม ร ด ล	ด ร - ด

ประโยคที่ 54 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ม-ซ-ล-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 54 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ในวรรคหลังทำนองหลักดำเนินทำนองไปเสียงสูง ซึ่งเกินขอบเขตของเสียงซออู้ ซออู้จึงต้องดำเนินทำนองกลับลงมาที่เสียงต่ำในห้องที่ 7-8

ประโยคที่ 55

ร ร ร ร	- ม - ม	ร ร ร ร	- ท - ท	ร ร ม ร	ร ท ร ท	ร ล ท ล	ร ซ ล ซ
- - ร ร	- - ม ม	- - ร ร	- - ท ท	- - ร ร	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ

ประโยคที่ 55 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง (ซลทxรมx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-รำ-มำ-รำ-ท) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รำ-ท-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 55 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออล่าง เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,3,5-8 รวมถึงพบการโดดเสียงในห้องที่ 5,6 เพื่อให้เสียงโดดเด่นออกมาจากทำนองหลัก

ประโยคที่ 56

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ร ด ร	ซ ม ร ด
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ์ ร ์ ด ์ ล	ด ์ ร ์ - ด ์

ประโยคที่ 56 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 54

ประโยคที่ 57

(- - - -	- - - -)	ล ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	ล ซ ซ ซ	ด ร ม ซ
(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ

ประโยคที่ 57 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 57 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3,7 รวมถึงพบลูกล้อในประโยค

ประโยคที่ 58

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	ด ์ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ด ร ม ล
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	- ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ม ร ด ล

ประโยคที่ 58 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 58 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 5 รวมถึงพบลูกล้อในวรรคหน้า

ประโยคที่ 59

ซ ล ท ด ์	ท ล ซ ม	ฟ ซ ล ซ	ฟ ม ร ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล
- ซ ์ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล

ประโยคที่ 59 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 59 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงฟาและเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านในวรรคหน้า เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก มีการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหน้า รวมถึงพบลูกล้อลูกขัดในวรรคหลัง

ประโยคที่ 60

(ดˌลรˌด	รˌลดˌซ)	ลซดˌล	ดˌซลม	(ซมลซ	ลมซร)	มรซม	ซรมด
(ดˌลรˌด	รˌลดˌซ)	ลซดˌล	ดˌซลม	(ซมลซ	ลมซร)	มรซม	ซรมด

ประโยคที่ 60 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดˌ-ล-ซ-ม) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 60 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และพบลูกล้อลูกขัดในประโยค

ประโยคที่ 61

ซลดˌรˌ	มรดล	- - - ด	- - - ดˌ
ซลดˌรˌ	มˌรˌดˌล	- - - -	- - - ดˌ

ประโยคที่ 61 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดˌ-ล-ดˌ-ดˌ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 61 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงโดในห้องที่ 3 เพื่อตกแต่งทำนอง

ประโยคที่ 62

รˌรˌรˌรˌ	- ท - ท	ลลลล	- ท - ท	รˌรˌรˌรˌ	รทรท	รรˌรท	รลรซ
- - รˌรˌ	- - ท ท	- - ล ล	- - ท ท	- - รˌรˌ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ

ประโยคที่ 62 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 53

ประโยคที่ 63

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ร ด ร	ซ ม ร ด
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ์ ร ์ ด ์ ล	ด ์ ร ์ - ด ์

ประโยคที่ 63 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 54

ประโยคที่ 64

ร ร ร ร	- ม - ม	ร ร ร ร	- ท - ท	ร ร ์ ม ร	ร ท ร ์ ท	ร ล ท ล	ร ซ ล ซ
- - ร ์ ร ์	- - ม ์ ม ์	- - ร ์ ร ์	- - ท ท	- - ร ์ ร ์	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ

ประโยคที่ 64 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 55

ประโยคที่ 65

- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ร ด ร	ซ ม ร ด
- ด ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ด ์ ซ ล ด ์	- ม ซ ล	ซ ล ด ์ ร ์	ม ์ ร ์ ด ์ ล	ด ์ ร ์ - ด ์

ประโยคที่ 56 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 54,63

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 66

(- - - -	- - - -)	ล ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	ล ซ ซ ซ	ด ร ม ซ
(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ	(- - - -	- - - -)	- ซ ซ ซ	ด ร ม ซ

ประโยคที่ 66 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 57

ประโยคที่ 67

(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	ด ์ ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ด ร ม ซ
(- - - -)	ด ร ม ซ	(- - - -)	ด ร ม ซ	- ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร ด	ม ร ด ล

ประโยคที่ 67 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 58

ประโยคที่ 68

ซ ล ท ด์	ท ล ซ ม	ฟ ซ ล ซ	ฟ ม ร ด	- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ม ร	ม ด ร ล
- ซ - ด	- - ร ม	- ซ - ม	- ร - ด	(- - ม ร	ม ร ม ด)	ร ด ม ร	ม ด ร ล

ประโยคที่ 68 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 59

ประโยคที่ 69

ด์ ล ร์ ด์	ร์ ล ด์ ซ	ล ซ ด์ ล	ด์ ซ ล ม	ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร	ม ร ซ ม	ซ ร ม ด
(ด์ ล ร์ ด์	ร์ ล ด์ ซ)	ล ซ ด์ ล	ด์ ซ ล ม	(ซ ม ล ซ	ล ม ซ ร)	ม ร ซ ม	ซ ร ม ด

ประโยคที่ 69 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 60

ประโยคที่ 70

ซ ล ด์ ร์	ม ร ด ล	- - - ด	- - - ด์
ซ ล ด์ ร์	ม์ ร์ ด์ ล	- - - ด	- - - ด์

ประโยคที่ 70 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 61

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่ากราวนอกใช้กลุ่มปัญจมูลหลักคือกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบ 59 ประโยค กลุ่มปัญจมูลทางเพียงล่าง (ซลทxรมx) พบ 10 ประโยค และประโยคที่ใช้วรรคหน้ากลุ่มปัญจมูลทางเพียงบนและวรรคหลังกลุ่มปัญจมูลเพียงออล่าง 1 ประโยค พบการใช้กลวิธีการสะบัดนิ้วและการสะบัดนิ้วพบ ลักษณะการดำเนินทำนองส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการย้อย การโดดเสียง

สำเนียงจีน

ช่วงที่ 1

ประโยคที่ 1

					◆		
- - - -	ร̊ ร̊ ร̊ ร̊	ม ร ด ล	- ด̊ - ร̊	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ซุม - ร
- - - -	- ร - ร	- - ร̊ดล	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด̊-ล̤-ด̊-ร̊) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ฟ-ร-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2,3 รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6

ประโยคที่ 2

- - - -	ฟ ฟ ฟ ฟ	ด ฟ ซ ล	ด̊ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล
- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ ซ ล	ด̊ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ด̊-ล̤-ซ-ฟ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ฟ-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2-3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 3

				▲	▲		
- - - ล	- - - -	ซ ล ท ด̊	- ท - ล	- ท ล ล	- ท ล ล	ซ ล ท ด	- ท - ล
- - - -	- - - -	ซ ล ท ด̊	- ท - ล	- - - -	- - - -	ซ ล ท ด̊	- ท - ล

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ด̊-ท-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวทำนองหลัก ยกเว้นการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงลาในห้องที่ 1 รวมถึงพบการพรมเปิดในห้องที่ 5,6

ประโยคที่ 4

ด ล ด ซ	- ล - ด	- ล - ร	ด ด ด ด	- ล - ด	- ร ฟ ร	- ด - ล	ด ล - ซ
- ด - ซ	- ล - ด	- ล - ร	ด ด ด ด	- ล - ด	ร ฟ - ร	- ด - ล	ซ ฟ - ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ซ-ล-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร-ด-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1 รวมถึงพบการรูดสายในห้องที่ 5

ประโยคที่ 5

- - - -	- ล - ล	ด ล ด ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - ล	- ด - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ซ-ล-ด) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการเพิ่มทำนองเสียงลาในห้องที่ 2 และการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3

ประโยคที่ 6

- - - ร	- ร ร ร	ฟ ร ด ล	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ซฺม - ร
- - - -	- - - -	ฟ ร ด ล	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ฟ-ล-ด-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ฟ-ม-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการเพิ่มทำนองในห้องที่ 1-2 รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6

ประโยคที่ 7

- - - -	ฟ ฟ ฟ ฟ	ด ฟ ซ ล	ด ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล
- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ ซ ล	ด ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	ฟ ด ร ฟ	ด ร ฟ ซ	ล ฟ ซ ล

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 8

- - - ล	- - - -	ซ ล ท ด	- ท - ล	- ท ล ล	- ท ล ล	ซ ล ท ด	- ท - ล
- - - -	- - - -	ซ ล ท ด	- ท - ล	- - - -	- - - -	ซ ล ท ด	- ท - ล

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 3

ประโยคที่ 9

ด ล ด ซ	- ล - ด	- ล - ร	ด ด ด ด	- ล - ด	- ร ฟ ร	- ด - ล	ด ล - ซ
- ด - ซ	- ล - ด	- ล - ร	ด ด ด ด	- ล - ด	ร ฟ - ร	- ด - ล	ซ ฟ - ซ

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 4

ประโยคที่ 10

- - - -	- ล - ล	ด ล ด ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร
- - - -	- - - ล	- ด - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร

ประโยคที่ 10 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 11

- - - ร	- ร ร ร	ฟ ร ด ล	- ดำ - รำ	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ซุม - ร
- - - -	- - - -	ฟ ร ด ล̣	- ด - ร	- - - ฟ	- - มรด	- ร - -	ดรม - ร

ประโยคที่ 11 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 6

ช่วงที่ 2

ประโยคที่ 1

(- - - -)	ฟ ร ด ล	- ล - -	ดำ รำ ดำ ล	- ล - -	ฟ ร ด ล	ซ ล ดำ รำ	ฟ ด - ร
(- - - -)	ฟ ร ด ล̣	(- - - -)	(ด ร ด ล̣)	- - - -	ซ ุ ล̣ ด ร	ด ร ฟ ร	ฟ ด - ร

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ร-ด-ล̣) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล̣-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ต่างกันในลูกตกในห้องที่ 6 ทำนองซออู้ตกที่เสียงลา ส่วนทำนองหลักลงที่เสียงเร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่นดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน พบการเพิ่มทำนองจังหวะยกเสียงลาในห้องที่ 3,5 และพบลูกล้อในวรรคหน้า

ประโยคที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

(- - - -)	ฟ ร ด ล	- ล - -	ดำ รำ ดำ ล	- ล - -	ฟ ร ด ล	ซ ล ดำ รำ	ฟ ด - ร
(- - - -)	ฟ ร ด ล̣	(- - - -)	(ด ร ด ล̣)	- - - -	ซ ุ ล̣ ด ร	ด ร ฟ ร	ฟ ด - ร

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

- ล - ดำ	- ร - ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- ลดำ - ร	- ฟ - ซ	ล ซ ล ฟ	- ซ - ล
- ล̣ - ด	- ร - ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ฟ	- ซ - ล

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ฟ-ซ-ล฻) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ฟ-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนอง (-ลดำ – ร) โดยใช้การกล้ำเสียงในห้องที่ 5 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 7

ประโยคที่ 4

- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- ร - ซ	- ฟ - ร	- ล - ร	- ฟ - ซ
- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด - ร	- ฟ - ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ดำ-ล-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ฟ-ร-ฟ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองของซออู้เป็นเสียงเรในห้องที่ 5 แต่ทำนองหลักลงเสียงลา และทำนองซออู้เป็นเสียงลาในห้องที่ 7 แต่ทำนองหลักลงเสียงโด

ประโยคที่ 5

- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - -	- ซ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- - - -	- ซ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ล-ซ-ฟ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รำ-ดำ-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 6

- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- ซ - ฟ	- - - -	- ม ร ม	ซ ม ร ด	ร ด ล ดำ	- ร - ฟ
- - - ล	ดำ ล ซ ฟ	- ซ - ฟ	- - - -	- ม ร ม	ซ ม ร ด	- ล฻ - ด	- ร - ฟ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดˆ-ล-ซ-ฟ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ลฺ-ด-ร-ฟ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 7 พบการดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ 7

- - - ร	- ร ร ร	ด ล ดˆ รˆ	- ฟ - ซ	- - - ล	ดˆ ล ซ ฟ	- - - ด	- - - ดˆ
- - - ร	- ร ร ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	ดˆ ล ซ ฟ	- - - ด	- - - ดˆ

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร-ฟ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ดˆ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 3 พบการดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ 8

- - - ซ	- ล - ดˆ	- - - รˆ	- ฟˆ - ดˆ	- ฟˆ - รˆ	- ดˆ - ฟ	- - ซ ล	- ดˆ - ซ
- - - ซ	- ล - ดˆ	- - - รˆ	- ฟˆ - ดˆ	- ฟˆ - รˆ	- ดˆ - ฟ	- - ซ ล	- ดˆ - ซ

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ดˆ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รˆ-ดˆ-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก รวมถึงพบการรูดสายในห้องที่ 2

ประโยคที่ 9

- ดˆล - ซ	- ฟ ม ร	- ดˆ - ดˆ	- ล - รˆ
- ล - ซ	- ฟ - ร	- ด ด ด	- ลฺ - ร

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ร-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการกะไหล่เสียงในห้องที่ 1 ช่วงที่ 3

ประโยคที่ 1

				✚			
- - ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ด̣	- ร̣ ล ด̣	- - ฟฟฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ด̣	- ร̣ ล ด̣
- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ด̣	- ร̣ ล ด̣	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ - ซ	ฟ ซ ล ด̣	- ร̣ ล ด̣

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ด̣) เป็นทำนองซ้ำกัน

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการสะบัดคันชักคือเสียงฟาในห้องที่ 5

ประโยคที่ 2

- - ล ล	ด̣ ล ซ ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - - -	- ด̣ - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ด̣
- - ล ล	ด̣ ล ซ ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ซ-ฟ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองของซออู้ในห้องที่ 6,7 ตกที่เสียงซอล ส่วนในทำนองหลักลงที่เสียงมี,โด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่นดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน และในวรรคหลังทำนองหลักดำเนินทำนองวิถีลง แต่ซออู้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 3

- - ล ล	ด ำ ล ช ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - ล ล	ด ำ ล ช ฟ	- ล ฟ ซ	- ล ฟ ซ	- - ม ร	ม ซ - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ซ-ฟ-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 4

- - ล ล	ด ำ ล ช ฟ	- ด - ด ำ	- ท - ล	- - - -	- ด ำ - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ด ำ
- ด ำ - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ด ำ	- ท - ล	- - - -	- ด ำ - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ด ำ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ด-ท-ล) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2,7 รวมถึงพบการโดดเสียงในห้องที่ 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 5

- - - -	- - - ท	- - - ท	- ด ำ - ร ำ	- - - ซ	ล ซ ฟ ซ	ซ ฟ ซ ร	ฟ ร ฟ ด
- - - -	- - - ท	- - - -	- ด ำ - ร ำ	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงขึ้น (-ท-ร ำ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนิน

ทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการย้ำทำนองลูกตกเสียงทีในห้องที่ 3 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6-8

ประโยคที่ 6

- - ซ ล	- ด̣ - ร̣	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - ฟซล	- ด̣ - ร̣	- ซ - ฟ	- ร - ด

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 1 ไม่พบการสะบัดนิ้วเช่นเดียวกับทำนองหลัก

การดำเนินทำนองในเพลงสำเนียงจีนผู้วิจัยพบใช้กลุ่มเสียงปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ทั้งหมด พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูลที่พบบ่อยคือเสียงมีและเสียงที ทำหน้าที่เป็นเสียงผ่านและตกแต่งทำนอง พบกลวิธีการสะบัดคันชัก การสะบัดนิ้ว การสะบัดนิ้ว การพรมเปิด และการรูดสายในสายเอกทำให้เสียงที่ออกมาอยู่ในช่วงเสียงสูงและทำให้สำเนียงของเพลงนั้นชัดเจนขึ้น

โยน

ประโยคที่ 1

(- - - -)	ม ซ ล ด̣	(- - - -)	ร ม ร ด	(- - - -)	ม ซ ล ด̣	(- - - -)	ร ม ร ด
- - - -	ซ ล ท ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ซ ล ท ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 2,6 การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลูกล้อ ในห้องที่ 2,6 ดำเนินทำนองขึ้นไปในเสียงสูง และห้องที่ 4,8 ดำเนินทำนองลงไปเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ซ ม ร ด	- - ร ม	ซ ม ร ด	(- - - -)	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ม ร ด
- - - -	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ซ̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - -	ร̣ ม̣ ร̣ ด̣

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด) ลดทอนมาจากประโยคที่ 1

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะลูกล้อ พบการล้วงทำนองเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 2 และในห้องที่ 6

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	- - ร ด	ร ด ร ด	ร ด ร ด	- ร - ด
ซ๋ ม๋ ร๋ ด๋	ร๋ ม๋ ร๋ ด๋	ซ๋ ม๋ ร๋ ด๋	ร๋ ม๋ ร๋ ด๋	- ซ - ซ	- - - ล	- - - ด๋	- - - ร๋

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะทำนองเก็บซึ่งทางซออู้มีการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 1-3 ข้างต้นเป็นการโยนเสียงโดเริ่มจากการลักษณะการล้อลงลูกตกเสียงโดและลดทอนเก็บลงมา เป็นการโยนเสียงโดเพื่อที่จะเชื่อมไปยังเพลงกราวนอกในประโยคถัดไป

กราวนอก ช่วงที่ 4

ประโยคที่ 1 ส่งร้อง

- ด - ร	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร
- ด๋ - ร๋	- ม๋ - ซ๋	- ล๋ - ซ๋	- ม๋ - ร๋	- - - -	- - - ร๋	- ร๋ ร๋ ร๋	- ร๋ - ร๋

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

- ร - รรร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	ม ร ด ล	ซ ล ด ร̊	ม ร ด ล	ร̊ ด ล ซ
- ร̊ ร̊ ร̊	- ด̊ - ร̊	- ม̊ - ซ̊	- ม̊ - ร̊	- ร̊ ร̊ ร̊	- ด̊ - ร̊	- ด̊ - ล	ล ล - ซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ซ-ม-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร̊-ด̊-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการสะบัดคันชักคือเสียงเรในห้องที่ 1 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในวรรคหลัง

ประโยคที่ 3

- ร -รรร	- ด - ร	- ม - ซ	- ม - ร	ม ร ด ล	ซ ล ด ร̊	ม ร ด ล	ร̊ ด ล ซ
- ร̊ ร̊ ร̊	- ด̊ - ร̊	- ม̊ - ซ̊	- ม̊ - ร̊	- ร̊ ร̊ ร̊	- ด̊ - ร̊	- ด̊ - ล	ล ล - ซ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 4

- ด̊ -ด̊ด̊ด̊	ล ด̊ ล ซ	ม ซ ล ด̊	- ล - ร̊	- ด̊ -ด̊ด̊ด̊	ล ด̊ ล ซ	ม ซ ล ด̊	- ล - ซ
- ด̊ ด̊ ด̊	ล ด̊ ล ซ	ม ซ ล ด̊	- ล - ร̊	- ด̊ ด̊ ด̊	ล ด̊ ล ซ	ม ซ ล ด̊	- ล - ซ

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ด̊-ล-ร) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ด̊-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการสะบัดคันชักคือเสียงโดในห้องที่ 1,5

ประโยคที่ 5

- ด ำ -ด ำด ำด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ร ำ	- ด ำ -ด ำด ำด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ
- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ร ำ	- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 4

ประโยคที่ 6

ร ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ
- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ	- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ซ-ล-ซ) และวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ด-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 1,4,5,8

ประโยคที่ 7

ร ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ
- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ	- ด ำ ด ำ ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 6

ประโยคที่ 8

ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ
ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ	ม ซ ล ด ำ	ล ด ำ ล ซ

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้กลุ่มเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 9

ม ซ ล ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	ท ด์ ท ด์	ท ด์ ท ด์	- ท - ด์
ม ซ ล ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	- - ท ด์	ท ด์ ท ด์	ท ด์ ท ด์	- ท - ด์

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด์-ด์-ด์-ด์)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

เพลงกราวในช่วงนี้มีช่วงทำนองที่ตัดทอนลงมาจากช่วงก่อนหน้า โดยกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ทั้งหมดและไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล กลวิธีที่พบบ่อยคือการสะบัดคันชัก ส่วนใหญ่จะพบให้ต้นประโยค ลักษณะการดำเนินทำนองส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับทำนองหลัก

สำเนียงญวน

ประโยคที่ 1

- - - -	- - - ร์	- - ร์ด์ล	- ด์ - ร์	- - - -	- ด์ - ล	- ร์ - ด์	- ล - ซ
- - - -	- - - ร์	- - - ล	- ด์ - ร์	- - - -	- ด์ - ล	- ร์ - ด์	- ล - ซ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด์-ร์) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร์-ด์-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 3

ประโยคที่ 2

- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ลดำ - ร	- - - ร	- - - ร
- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 5 รวมถึงพบการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงเรในห้องที่ 7,8

ประโยคที่ 3

- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ
- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-รำ-ดำ-ล-รำ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - ร	- - - รำ	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ล
- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ล

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงเรในเสียงต่ำและเสียงสูง เป็นการใช้การโดดเสียงที่สามารถทำให้เสียงของซออู้โดดเด่นออกมา

ประโยคที่ 5

- - - -	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ
- - - -	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - -	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ฟ-ล-ด-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รำ-ดำ-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 6

- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ลดำ - ร	- - - ร	- - - ร
- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 7

- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ล
- - - -	- - - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	- - - -	- ฟ - ล	- - - ซ	- ฟ - ล

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 8

- - - ซ	- ดำ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ลดำ - ร	- - - ร	- - - ร
- - - ซ	- ดำ - ล	- - - ซ	- ฟ - ร	- ฟ - ซ	- ล - ร	- - - -	- - - -

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 6 รวมถึงพบการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงเรในห้องที่ 7,8

ประโยคที่ 9

- - - ด	ร ม - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ
- - - ด	ร ม - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร-ฟ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีเป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 10

- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ	- ฟ - ล	- ดำ - รำ	- - - ร	- - - รำ
- - - -	- ฟ - ล	- รำ - ล	- ดำ - รำ	- ฟำ - ล	- ดำ - รำ	- - - - -	- - - - -

ประโยคที่ 10 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-รำ-ดำ-ล-รำ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-รำ-ล-ดำ-รำ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 10 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการเพิ่มทำนองลูกตกเสียงเรสูงและเรสูงในห้องที่ 7,8 ใช้การโดดเสียงคู่แปดในการทำให้เสียงของซออู้โดดเด่นออกมา

เพลงสำเนียงญวนอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบเสียงหลุมคือเสียงที และพบว่าครูจีรพลดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก และเพิ่มลักษณะเฉพาะของซออู้เข้าไปโดยใช้วิธีการ

โดดเสียง การสะบัด การย้ำเสียงในช่วงทำนองที่ทำนองหลักปล่อยให้จังหวะว่าง และการกล้ำเสียง กลวิธีต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นการทำให้ซออู้ลอดออกมาและโดดเด่นในช่วงทำนองที่ว่าง

เกริ่น

ประโยคที่ 1

- - ล ดำ - - ล ดำ - - ล ดำ - ล ดำ ล ดำ	- - - รำ- ฟำ – รำ - ฟำ – รำ - ฟำ - รำ - ฟำ	- ซำ – ฟำ – ซำ – ฟำ - ซำ – ซำ -ฟำรำ

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ซึ่งผู้วิจัยทำการแบ่งทำนองเป็นสามช่วง ในช่วงแรกคือ เสียงลาและเสียงโด ช่วงที่สองคือเสียงเรสูงและเสียงฟาสูง และช่วงที่สามคือเสียงซอลสูง ฟาสูงและเรสูง

ช่วงที่สองละช่วงที่สามใช้ช่วงเสียงที่สองของสายเอกโดยใช้นิ้วชี้เริ่มที่เสียงเรสูง และใช้เสียงที่สูงที่สุดในช่วงเสียงนี้คือเสียงซอลสูง แล้วกลับมาลงที่นิ้วชี้คือเสียงเรสูงในท้ายประโยค

ประโยคที่ 2

- - - ดำ รำดำซดำรำดำฟำรำ	- - - ดำ รำดำซดำรำดำฟำรำ	- ดำ ฟำ รำ - ดำ ฟำ รำ ดำฟำรำดำฟำรำ-ดำฟำรำ - - ดำล

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ประโยคที่สองผู้วิจัยแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงแรกเป็นการย้ำทำนอง ใช้เสียงซอล โดสูง เรสูง ฟาสูง ดำเนินทำนองซ้ำกันสองครั้ง โดยใช้ช่วงเสียงที่สองของสายเอกโดยเริ่มเสียงโดสูงที่นิ้วชี้ และมีช่วงที่ใช้เสียงซอลสายเปล่า ช่วงหลังใช้ช่วงเสียงที่สองเช่นกัน ดำเนินทำนองใช้ช่วงเสียงที่สองโดยการทอนทำนองและลงมาจบที่เสียงลาในช่วงเสียงที่หนึ่งท้ายประโยค

ประโยคที่ 3

- - - ซ ลซลดำล - - - ซ ล ซ ดำ ล - ซ ดำ ล - ซ ดำ ล ซดำลซดำลซฟ

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) การดำเนินทำนองเป็นลักษณะการย้ำทำนองชุดเสียง (ซอล,ลา,โดสูง) และค่อย ๆ ทอนทำนองลงมาจบที่เสียงฟาในท้ายประโยคเพื่อจะเชื่อมไปประโยคถัดไป

ประโยคที่ 4

- - ฟ ซฺ - - ฟ ซฺ - - ฟ ซฺ ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ	ฟ ซฺ ฟ ซฺ - ฟ ร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ดำเนินทำนองเสียงฟาและเสียงซอล (นิ้วก้อยสายทุ้ม) ค่อย ๆ ทอนทำนองลงไปจบในเสียงเรเพื่อที่จะเชื่อมไปเพลงถัดไป

การดำเนินทำนองซออู้ในช่วงเกริ่นเป็นลักษณะการลอยจังหวะตามปี่ที่เป็นเครื่องดนตรีนำในการเคลื่อนทำนอง โดยซออู้ใช้วิธีการดำเนินทำนองคล้ายกับทำนองหลัก พบการใช้ช่วงที่เสียงสูงคือ

ช่วงเสียงที่สองในสายเอกสองรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่หนึ่ง ใช้นิ้วชี้กดที่เสียงโดสูงและจบเสียงสูงสุดที่นิ้วก้อยเสียงฟาสูง รูปแบบที่สอง ใช้นิ้วชี้กดที่เสียงเรสูงและจบเสียงสูงสุดที่นิ้วก้อยเสียงซอลสูง

เพลงญวนทีโห่

ประโยคที่ 1

		✚					
- - - -	- - - ร	- - รรร	- ฟ - ซ	- ด ล ซ	- ฟ ม ร	- - - ด	- ล - ร
- - - -	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ด	- ล - ร

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ฟ-ร-ด-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการเพิ่มทำนองการสะบัดเสียงเดียวคือเสียงเรในห้องที่ 3

ประโยคที่ 2

	◤				◆		
- - - -	- - - ลดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร̣	- - ลดำล	- - - -	- ร ด̣ ล
- - - -	- - - ดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร̣	- ดำ - ล	- - - -	- ดำ - ล

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ล-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ดำ-ล-ดำ-ล)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการกล้ำในห้องที่ 1 (เสียงลาไปเสียงโด) และการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6 (เสียงลาและเสียงโด)

ประโยคที่ 3

		✚					
- - - -	- - - ร	- - รรร	- ฟ - ซ	- ด ล ซ	- ฟ ม ร	- - - ด	- ล - ร
- - - -	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ด	- ล - ร

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 4

- - - -	- - - ลดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร๋	- - ลดำล	- - - -	- ร ดำ ล
- - - -	- - - ดำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร๋	- ดำ - ล	- - - -	- ดำ - ล

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 5

- - - -	- - - ล	- - รดำล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	ล ซ ดำ ล
- - - -	- - - ล	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	- ดำ - ล

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ-ซ-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 3 และพลการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 8

ประโยคที่ 6

- - - -	- - - ล	- - รดำล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	ล ซ ดำ ล
- - - -	- - - ล	- - รดำล	- ซ - ฟ	- - - ร	- - - -	- ฟ - ซ	ล ซ ดำ ล

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 5

ประโยคที่ 7

- - - -	- - - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - รำ	- - ฟ๋ รำ	- ดำ – ล
- - - -	- - - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - รำ	- ฟ๋ - รำ	- ดำ – ล

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ดำ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ร-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการใช้ช่วงเสียงที่สองในสายเอก โดยเริ่มที่เสียงโดสูงในห้องที่ 4 และกลับมาใช้ช่วงปกติในเสียงลาในท้ายประโยค

ประโยคที่ 8

- - - -	- ด̣ - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ด̣	- - - -	- - - ฟ	- - ลซฟ	- ร - ด
- - - -	- - - ซ	ล ซ ฟ ซ	- ล - ด̣	- - - -	- - - ฟ	- ซ - ฟ	- ร - ด

ประโยคที่ 8 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ด̣) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 8 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการเพิ่มทำนองเสียงโดในห้องที่ 2 รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 7

ประโยคที่ 9

- - - ฟ	- - ร ด	- - - ซ	- - ล ด̣	- - - ฟ	- - ร ด	- ด - ด̣	- ด - ด̣
- - - ฟ	- ร - ด	- - - ซ	- ล - ด̣	- - - ฟ	- ร - ด	- - - ด	- - - ด

ประโยคที่ 9 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ฟ-ซ-ล-ด̣) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ด)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 9 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการโดดเสียงโดในห้องที่ 7-8

ประโยคที่ 10

- - - -	- - - ล	- - ร̣ด̣ล	- ซ - ฟ	- - - -	ด ฟ ซ ล	ซ ล ด̣ ล	ซ ฟ - ซ
- - - -	- - - ล	- ด̣ - ล	- ซ - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ด̣ - ล	ซ ฟ - ซ

ประโยคที่ 10 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ดำ-ล-ซ-ฟ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 10 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 3 และพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6-7

ประโยคที่ 11

- ฟซ̣ - ซ	ล ซ ฟ ร	- ร - -	ด ร ฟ ซ	- ซ ฟ ล	ซ ล ฟ ซ	- ซ ฟ ร	ด ร ฟ ซ
- - - ซ	ล ซ ฟ ร	- ด - ร	- ฟ - ซ	- - - ล	- ฟ - ซ	- - - ร	- ฟ - ซ

ประโยคที่ 11 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ซ-ฟ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 11 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 1 (ฟซ) พบการจบเสียงเรจังหวะยกในห้องที่ 3 และพบการดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ 12

- - - ล	ซ ล ฟ ซ	- ฟซ̣ - ซ	- ฟซ̣ - ซ	- - - -	- - - ล	- ดำ - รำ	- ฟ̣ - ดำ
- - - ล	- ฟ - ซ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- ดำ - รำ	- ฟ̣ - ดำ

ประโยคที่ 12 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ซ-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ร-ฟ-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 12 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2 รวมถึงพบการเพิ่มทำนองในห้องที่ 3,4 เป็นการย้ำเสียงซอล (สายทุ้ม) โดยใช้การกล้ำเสียง และพบการเปลี่ยนช่วงช่วงเสียงที่สองในห้องที่ 7

ประโยคที่ 13

- - - -	- - - รॅ	- - - ดॅ	- - - -	- ล - ดॅ	- ร - ฟ	- รฟ - ร	ฟ ร ด ล
- - - -	- - - รॅ	- - - ดॅ	- - - -	- ล - ดॅ	- รॅ - ฟॅ	- ฟॅ - รॅ	- ดॅ - ล

ประโยคที่ 13 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-รॅ-ดॅ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ร-ด-ล)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 13 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการกล้ำเสียงในห้องที่ 7 รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 8

ประโยคที่ 14

- - - -	- - - ดॅ	ดॅ ดॅ รॅ ดॅ	- ล - ซ	- - - ล	ดॅ ล ซ ฟ	- - - ซ	ล ซ ฟ ร
- - - -	- - - ดॅ	- รॅ - ดॅ	- ล - ซ	- - ล ล	ดॅ ล ซ ฟ	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร

ประโยคที่ 14 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง(-รॅ-ดॅ-ล-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 14 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3 โดยการย้ำเสียงโดสูง และในวรรคหลังในทำนองหลักห้องที่ 5,7 ย้ำเสียงแต่ซออู้ใช้เพียงเสียงเดียว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 15

- - - -	- - - ซ	ฟ ซ ล ซ	ฟ ร - ฟ	- - - -	ด ร ฟ ซ	- - - ซ	ล ซ ฟ ร
- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	ฟ ร - ฟ	- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร

ประโยคที่ 15 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถี (-ซ-ฟ-ร-ฟ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 15 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียง

กับทำนองหลัก วรรคหน้าพบการดำเนินทำนองในห้องที่ 2 ลงโน้ตเสียงซอลท้ายห้องเพียงเสียงจากนั้นไปเก็บในห้องที่ 3 ซึ่งตรงข้ามกับทำนองหลัก ในวรรคหลังดำเนินทำนองลักษณะเดียวกันกับวรรคหน้าในห้องที่ 7,8

ประโยคที่ 16

- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ซ	- ม - ร	- - - -	- - - ร	ร ร ร ร	- ร - ฟ
- - - ม	- - มรด	- ร - ม	- - - ร	- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ฟ

ประโยคที่ 16 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ซ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 16 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2 ส่วนในห้องที่ 3 ทำนองซออู้ที่ตกที่เสียงซอล แต่ทำนองหลักลงที่เสียงมี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในห้องอื่นดำเนินทำนองและลงลูกตกเดียวกัน และพบการเพิ่มทำนองเสียงมีในห้องที่ 4

ประโยคที่ 17

- - - -	- ซ - ล	- ร̣ - ด̣	- - - -	- ล - ล	- ด̣ - ด̣	- ฟ - ฟ	- ซ - ซ
- - - -	- ซ - ล	- ร̣ - ด̣	- - - -	- - - ล	- - - ด̣	- - - ฟ	- - - ซ

ประโยคที่ 17 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ล-ด̣) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ด̣-ฟ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 17 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการเพิ่มทำนองจังหวะยกเสียงลา, โดสูง, ฟา, ซอลในวรรคหลัง

ประโยคที่ 18

- - - ฟ	- - ซ ล	ซ ล ฟ ซ	- - - -	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- - - ล	- ท - ด̣
- - - ฟ	- - ซ ล	- ด̣ - ซ	- - - -	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 18 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ล-ด-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 18 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3 รวมถึงในวรรคหลังซออู้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น แต่ทำนองหลักดำเนินทำนองวิถีลง เพื่อให้ทำนองซออู้มีความโดดเด่น

ประโยคที่ 19

- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ด ล ซ	- ฟ ม ร	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ซ	- ม - ร
- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ม	- - ร ด	- ร - ม	- - - ร

ประโยคที่ 19 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 19 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก วรรคหน้าห้องที่ 1-2 ใช้เท่าเสียงซอล และเก็บในวรรคหลังพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6 ทำนองซออู้ในห้องที่ 7 ตกเสียงซอล แต่ทำนองหลักลงเสียงมี รวมถึงพบการเพิ่มทำนองเสียงมีในห้องที่ 8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 20

- - - -	- - - ร	ร ร ร ร	- ร - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ร̣ - ด̣	- - - -
- - - -	- - - ร	ร ร ร ร	- ร - ฟ	- - - -	- ซ - ล	- ร̣ - ด̣	- - - -

ประโยคที่ 20 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ฟ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ร̣-ด̣)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 20 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 21

- ล - ล	- ด̊ - ด̊	- ฟ - ฟ	- ซ - ซ	- - - ฟ	- - ซ ล	ซ ล ฟ ซ	- - - -
- - - ล	- - - ด̊	- - - ฟ	- - - ซ	- - - ฟ	- - ซ ล	- ด̊ - ซ	- - - -

ประโยคที่ 21 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ล-ด̊-ฟ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ล-ด̊-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 21 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในวรรคหน้าพบการเพิ่มทำนองจังหวะยกเสียงลา,โดสูง,ฟา,เสียงซอลในวรรคหน้า รวมถึงพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 7

ประโยคที่ 22

- ล - ซ	- ฟ - ซ	- - - ล	- ท - ด̊	- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ด̊ ล ซ	- ฟ ม ร
- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด	- - - -	ด ร ฟ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร

ประโยคที่ 22 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงหลุม ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ฟ-ม-ร-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 22 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีและเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในวรรคหน้าซออู้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น แต่ทำนองหลักดำเนินทำนองวิถีลง เพื่อให้ทำนองซออู้มีความโดดเด่น ในวรรคหลังดำเนินทำนองเท่าเสียงซอลและเก็บ

ประโยคที่ 23

- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ซ	- ม - ร
- - - ม	- - ร ด	- ร - ม	- - - ร

ประโยคที่ 23 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 23 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 2 ทำนองซออู้ในห้องที่ 3 ตกเสียงซอล แต่ทำนองหลักลงเสียงมี รวมถึงพบการเพิ่มทำนองเสียงมีในห้องที่ 4

การดำเนินทำนองเพลงญวนทีโห่ใช้กลุ่มปัญจมูลทางขวาและเปลี่ยนกลุ่มปัญจมูลในประโยคสุดท้ายเป็นทางเพียงออบน กลวิธีที่พบคือ การกล้ำเสียง การสะบัดคันชัก การสะบัดนิ้ว และการรูดนิ้วขึ้นไปดำเนินทำนองในเสียงสูง

เกริ่นครั้งที่สอง

ประโยคที่ 1

- - ล ด - - ล ด - - ล ด - ล ด ล ด	- - - ร - ฟ – ร - ฟ – ร - ฟ - ร - ฟ	- ซ – ฟ – ซ – ฟ - ซ – ซ -ฟร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางขวา (ฟซลxดรx) ไม่พบเสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ซึ่งผู้วิจัยทำการแบ่งทำนองเป็นสามช่วง ในช่วงแรกคือ เสียงลาและเสียงโด ช่วงที่สองคือเสียงเรสูงและเสียงฟาสูง และช่วงที่สามคือเสียงซอลสูง ฟาสูงและเรสูง

ช่วงที่สองละช่วงที่สามใช้ช่วงเสียงที่สองของสายเอกโดยใช้นิ้วชี้เริ่มที่เสียงเรสูง และใช้เสียงที่สูงที่สุดในช่วงเสียงนี้คือเสียงซอลสูง แล้วกลับมาลงที่นิ้วชี้คือเสียงเรสูงในท้ายประโยค

ประโยคที่ 2

- - - ด ร ด ซ ด ร ด ฟ ร	- - - ด ร ด ซ ด ร ด ฟ ร	- ด ฟ ร - ด ฟ ร ด ฟ ร ด ฟ ร - ด ฟ ร - - ด ล

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางขวา (ฟซลxดรx) ประโยคที่สองผู้วิจัยแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงแรกเป็นการย้ำทำนอง ใช้เสียงซอล โดสูง เรสูง ฟาสูง ดำเนินทำนองซ้ำกันสองครั้ง โดยใช้ช่วงเสียงที่สองของสายเอกโดยเริ่มเสียงโดสูงที่นิ้วชี้และมีช่วงที่ใช้เสียงซอลสายเปล่า ช่วงหลังใช้ช่วงเสียงที่สองเช่นกัน ดำเนินทำนองใช้ช่วงเสียงที่สองโดยการทอนทำนองและลงมาจบที่เสียงลาในช่วงเสียงที่หนึ่งท้ายประโยค

ประโยคที่ 3

- - - ซ ล ซ ล ด ล	- - - ซ ล ช ด ล	- ช ด ล	- ช ด ล ซ ด ล ซ ด ล ซ ฟ

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางขวา (ฟซลxดรx) การดำเนินทำนองเป็นลักษณะการย้ำทำนองชุดเสียง (ซอล,ลา,โดสูง) และค่อย ๆ ทอนทำนองลงมาจบที่เสียงฟาในท้ายประโยคเพื่อจะเชื่อมไปประโยคถัดไป

ประโยคที่ 4

- - ฟ ซ - - ฟ ซ - - ฟ ซ ฟ ซ ฟ ซ	ฟ ซ ฟ ซ	ฟ ซ ฟ ซ	ฟ ซ ฟ ซ - ฟ ร

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ดำเนินทำนองเสียงฟาและเสียงซอล (นิ้วก้อยสายทุ้ม) ค่อย ๆ ทอนทำนองลงไปจบในเสียงเรเพื่อที่จะเชื่อมไปเพลงถัดไป

การดำเนินทำนองซออู้ในช่วงเกริ่นเป็นลักษณะการลอยจังหวะตามปี่ที่เป็นเครื่องดนตรีนำในการเคลื่อนทำนอง โดยซออู้ใช้วิธีการดำเนินทำนองคล้ายกับทำนองหลัก พบการใช้ช่วงที่เสียงสูงคือช่วงเสียงที่สองในสายเอกสองรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่หนึ่ง ใช้นิ้วชี้กดที่เสียงโดสูงและจบเสียงสูงสุดที่นิ้วก้อยเสียงฟาสูง รูปแบบที่สอง ใช้นิ้วชี้กดที่เสียงเรสูงและจบเสียงสูงสุดที่นิ้วก้อยเสียงซอลสูง ดำเนินทำนองเช่นเดียวกับเกริ่นครั้งแรก

สำเนียงญวน

ท่อน 1

ประโยคที่ 1

- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ดล - ซ	- ฟ - ร	- - - ซ	ล ซ ล ฟ	ซ ฟ ซ ร	ฟ ร ฟ ด
- - - ซ	- ซ ซ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 3 และพบการดำเนินทำนองโดยใช้ลักษณะกลอนสับในวรรคหลัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประโยคที่ 2

- ซ ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการ

ดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นพบการเพิ่มเสียงซอลในห้องที่ 1 และพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 4

ท่อน 2

ประโยคที่ 1

- - - -	- ด̣ - ล	- ร̣ - ด̣	- ล - ซ	- ฟซ̣ - ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด
- - - -	- ด̣ - ล	- ร̣ - ด̣	- ล - ซ	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ร̣-ด̣-ล-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และพบการกล้ำเสียงในห้องที่ 5

ประโยคที่ 2

- ซ ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าเป็นประโยคที่บรรเลงเช่นเดียวกับประโยคที่ 2 ในท่อน 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ท่อน 3

ประโยคที่ 1

- ด̣ - -	ซ ล ด̣ ร̣	ล ซ ฟ ร	ซ ฟ ร ด	- - - ล	ด̣ ล ซ ฟ	- - ซ ล	ซ ล ด̣ ซ
- ด̣ - -	ซ ล ด̣ ร̣	- ซ ฟ ร	ซ ฟ ร ด	- - - ล	- - ซ ฟ	- - ซ ล	- ด̣ - ซ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ล-ด̣-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนอง

หลัก ในวรรคหน้าพบการเพิ่มเสียงลาในห้องที่ 3 เพื่อให้ซออู้เป็นดำเนินทำนองเก็บ และในวรรคหลังพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6,8

ประโยคที่ 2

- ฟซ - ซ	ล ซ ฟ ร	ฟ ร ซ ฟ	- ร - ด	- ซ ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร
- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ซ - ฟ	- ร - ด	- - ซ ซ	ล ซ ฟ ร	- ฟ - -	มรด - ร

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวา (ฟซลxดรx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ฟ-ร-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ฟ-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางชวาเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงมีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 1 พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3 และในวรรคหลังพบการเพิ่มเสียงซอลในห้องที่ 5 รวมถึงพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 8

ท่อน 4

ประโยคที่ 1

- - - -	- ดล - ซ	- ดล - ซ	- - - -	- - - ร	ร ร ร ร	- - - ซ	ซ ซ ซ ซ
- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ร	- ร - ร -	- - - ซ	- ซ - ซ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ซ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 2,3 ในวรรคหลังพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 6,8

ประโยคที่ 2

- - - -	- ดล - ซ	- ดล - ซ	- - - -	- - - ด	- - ทลซ	- - - ด	- - ทลซ
- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -	- - - ด	- - ทลซ	- - - ด	- - ทลซ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด๋-ซ-ด๋-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวทำนองหลัก พบการกล้ำเสียงในห้องที่ 2,3 ในวรรคหลังพบการสะบัดนิ้วในห้องที่ 6,8

ประโยคที่ 3

- ด๋ - -	- ด๋ - ล	ด๋ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- - - -	- ด๋ล - ซ	- ด๋ล - ซ	- - - -
- ด๋ - -	- ด๋ - ล	- ซ - ม	- ร ม ซ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ร-ซ) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก ในวรรคหน้าพบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3-4 และพบการกล้ำเสียงในห้องที่ 6,7

ประโยคที่ 4

- - - ร	- - - ซ	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด
- - - ร	- - - ซ	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด	- - - ม	ซ ม ร ด	- ร - ด

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ซ-ม-ร-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ม-ร-ด)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 5

- - ร ม	- ซ - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ม - ซ	- ล - ด๋	- ร๋ - ด๋	- ล - ซ

- - ดรม	- ซ - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ม - ซ	- ล - ดำ	- รำ - ดำ	- ล - ซ

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีลง (-ม-ร-ด-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-รำ-ดำ-ล-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 1 การดำเนินทำนองทางซออู้ไม่พบการสะบัดนิ้วเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 6

- - - ดำ	- - - ล	ดำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ
- - - ดำ	- - - ล	- ซ - ม	- ร - ซ

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ซ-ม-ร-ซ)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทำนองหลัก พบการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3-4

สำเนียงญวนมีทั้งหมด 4 ท่อน ซึ่งในท่อนที่ 1-3 ใช้กลุ่มปัญจมูลทางชวาทั้งหมด และเมื่อเข้าในท่อนที่ 4 พบการเปลี่ยนกลุ่มปัญจมูลเป็นทางเพียงออบนเพื่อเชื่อมออกไปยังโยนซึ่งเป็นกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนเช่นเดียวกัน กลวิธีที่ใช้ในเพลงสำเนียงญวนพบ 2 กลวิธี ได้แก่ การกล้ำเสียงและการสะบัดนิ้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โยน

ประโยคที่ 1

(- - - -)	ม ซ ล ดำ	(- - - -)	ร ม ร ด	(- - - -)	ม ซ ล ดำ	(- - - -)	ร ม ร ด
(- - - -)	ซ ล ท ดำ	(- - - -)	รำ มำ รำ ดำ	(- - - -)	ซ ล ท ดำ	(- - - -)	รำ มำ รำ ดำ

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลคือเสียงทีเป็นเสียงหลุมในห้องที่ 2,6 การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 เป็นการดำเนินทำนองลูกล้อ ในห้องที่ 2,6 ดำเนินทำนองขึ้นไปในเสียงสูง และห้องที่ 4,8 ดำเนินทำนองลงไปเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

(- - - -)	ซ ม ร ด	- - ร ม	ซ ม ร ด	(- - - -)	ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ม ร ด
(- - - -)	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	(- - - -)	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	(- - - -)	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	(- - - -)	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล การดำเนินทำนองในประโยคนี้เป็นลักษณะการยืนเสียงโด (-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด-ด) ลดทอนมาจากประโยคที่ 1

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 เป็นการดำเนินทำนองลักษณะลูกล้อ พบการล้วงหน้าเข้าให้ส่วนของเครื่องนำในห้องที่ 2 และในห้องที่ 6 ดำเนินวิธีการเก็บ

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ช ล ท ด ำ	ร ด ำ ท ล	ท ด ำ ร ด ำ	ท ล ซ ม
ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ซ ำ ม ำ ร ำ ด ำ	ร ำ ม ำ ร ำ ด ำ	- ม ำ ร ำ ด ำ	ม ำ ร ำ ด ล	ร ำ ด ล ซ	ด ล ซ ม

ประโยคที่ 3 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ด-ด-ด-ด) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ด-ล-ซ-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 3 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีในวรรคหลังทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองทางซออู้ใกล้เคียงกับทำนองหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประโยคที่ 4

- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ซ ร ม ซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- - รมซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

ประโยคที่ 4 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ด-ร-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ม-ม-ม-ม)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 4 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 3 และโยนเสียงมีในวรรคหลัง

ประโยคที่ 5

- - ร ม	ซ ล ท ด̣	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ท ด̣	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม
- - ร ม	ซ ล ท ด̣	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม	- - ร ม	ซ ล ท ด̣	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม

ประโยคที่ 5 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีลง (-ด̣-ล-ซ-ม) เป็นทำนองซ้ำกัน เป็นลักษณะการเหลื่อม

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 5 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีในวรรคหลังทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 6

- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ร	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ร	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม
- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ร	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ร	- - ร̣ ด̣	ท ล ซ ม

ประโยคที่ 6 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน ประโยคนี้ดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ร-ม) เป็นทำนองซ้ำกัน ลดทอนมาจากประโยคที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 6 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูลเสียงทีในวรรคหลังทำหน้าที่เป็นเสียงผ่าน มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก เป็นลักษณะการเหลื่อม

ประโยคที่ 7

ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ซ	- ล - ล	ด̣ ด̣ ด̣ ด̣	- ร̣ - ร̣
ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	- ซ - ซ	- ล - ล	- ด̣ - ด̣	- ร̣ - ร̣

ประโยคที่ 7 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ม-ร-ม) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล-ด̣-ร̣) ในวรรคหน้าลดทอนมาจากประโยคที่ 6

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 7 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นการดำเนินทำนองเก็บในห้องที่ 5,7

ลูกหมด

ประโยคที่ 1

ซ ล ด ำ	ด ล ด ำ	ด ล ด ำ	ด ำ - -	ม ร ด ล	ร ำ ด ล ซ	ด ล ซ ม	ล ซ ม ร
ซ ล ด ำ	ด ล ด ำ	ด ล ด ำ	ด ำ - -	ม ำ ด ล	ร ำ ด ล ซ	ด ล ซ ม	ล ซ ม ร

ประโยคที่ 1 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีคงที่ (-ร-ร-ร-ร) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีลง (-ล-ซ-ม-ร)

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 1 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก

ประโยคที่ 2

- - ด ร	ม ซ ม ซ	- - ร ม	ซ ล ซ ล	- - ม ซ	ล ด ล ด ำ	- - ซ ล	ด ำ ด ำ
- - ซ ร	ม ซ ม ซ	- - ร ม	ซ ล ซ ล	- - ด ำ ซ	ล ด ล ด ำ	- - ซ ล	ด ำ ด ำ

ประโยคที่ 2 จากการวิเคราะห์ทำนองหลักผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน (ดรมxซลx) ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล ในวรรคหน้าดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ซ-ล) และในวรรคหลังดำเนินทำนองวิถีขึ้น (-ด-ร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองของซออู้ในประโยคที่ 2 อยู่ในกลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เช่นเดียวกันกับทำนองหลัก ไม่พบการใช้เสียงนอกกลุ่มปัญจมูล มีลักษณะการดำเนินทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลัก ยกเว้นในห้องที่ 1 ซออู้ดำเนินทำนองเสียงโด แต่ทำนองหลักลงซอล และในห้องที่ 5 ซออู้ดำเนินทำนองเสียงมี แต่ทำนองหลักลงเสียงโดสูง

สรุปผลการดำเนินทำนองซออู้ในเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา กลุ่มปัญจมูลที่ใช้ ได้แก่ เพลงเทพนิมิต สามชั้น ใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน เพลงเร็วใบ้คลั่ง ใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน จากนั้นต่อด้วยช่วงโยน ใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน จากเนื้นเข้าเพลงกราวนอกซึ่งใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนและทางเพียงออล่าง และเข้าเพลงสำเนียงลาวกลับมาใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบนอีกครั้ง เชื่อมไปยังโยนที่ยังคงใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน และเข้าเพลง

กราวนอกอีกครั้งและดำเนินทำนองทางเพียงออบนและเพียงออล่าง จากนั้นบรรเลงเพลงยะวาเก่าใช้กลุ่มปัญจมูลทางเพียงออบน กลับมาบรรเลงเพลงกราวนอกอีกครั้งใช้กลุ่มปัญจมูลเดิมคือทางเพียงออบนและทางเพียงล่าง ต่อด้วยสำเนียงจีนใช้กลุ่มปัญจมูลทางชวา คั่นด้วยโยนซึ่งใช้กลุ่มปัญจมูลทางชวา เมื่อจบจากสำเนียงจีนบรรเลงทำนองรัวเกริ่นซึ่งซออู้ยังคงใช้ทางชวาเช่นเดิม เมื่อจบโยนต่อด้วยเพลงญวนทีโห่ใช้กลุ่มปัญจมูลทางชวา และบรรเลงทำนองรัวเกริ่นอีกครั้งในทางชวาเช่นเดิม จากนั้นเข้าเพลงสำเนียงญวนอีกครั้งโดยใช้กลุ่มปัญจมูลทางชวาและทางเพียงออบนเชื่อมไปยังโยนและจบด้วยลูกหมดในทางเพียงออบน ผู้วิจัยสรุปตารางกลุ่มปัญจมูลดังนี้

เพลง	**กลุ่มปัญจมูล**
เพลงเทพนิมิต สามชั้น	ทางเพียงออบน
เพลงเร็วใบ้คลั่ง	ทางเพียงออบน
โยนที่ 1	ทางเพียงออบน
เพลงกราวนอก ช่วงที่ 1	ทางเพียงออบนและเพียงออล่าง
เพลงภาษาลาว	ทางเพียงออบน
โยนที่ 2	ทางเพียงออบน
เพลงกราวนอก ช่วงที่ 2	ทางเพียงออบน
เพลงภาษาชวา	ทางเพียงออบน
โยนที่ 3	ทางเพียงออบน
เพลงกราวนอก ช่วงที่ 3	ทางเพียงออบนและเพียงออล่าง
เพลงจีนไส้หู้	ทางเพียงออบนและเพียงออล่าง
เพลงภาษาจีน	ทางชวา
โยนที่ 4	ทางเพียงออบน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เพลงกราวนอก ช่วงที่ 4	ทางเพียงออบน
เพลงภาษาญวน	ทางชวา
รั่วเกริ่น	ทางชวา
เพลงภาษาญวน	ทางชวา
รั่วเกริ่น	ทางชวา
เพลงภาษาญวน	ทางชวา
โยนที่ 5	ทางเพียงออบน
ลูกหมด	ทางเพียงออบน

ตารางที่ 3 สรุปกลุ่มปัญจมูล
ที่มา : ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์

กการศึกษากลวิธีการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวา ของครูจีรพล เพชรสม การบรรเลงซออู้ที่ครูจีรพล เพชรสม นั้นใช้กลวิธีการดำเนินที่เป็นลักษณะเฉพาะและพบบ่อย พบกลวิธีในการดำเนินทำนอง ดังนี้ 1.การโดดเสียง 2.การล้วงหน้า 3.การย้อยจังหวะ 4.การกล้ำเสียง 5.การย้ำเสียง 6.การรูดนิ้ว 7.การสะบัดคันชัก 8.การสะบัดนิ้ว 9.การพรมนิ้ว 10.การเน้นเสียง

1.การโดดเสียง

ใช้วิธีการสีเสียงข้ามจากเสียงสูงไปเสียงต่ำหรือจากเสียงต่ำไปเสียงสูง ซึ่งมีระยะเสียงคู่ 5 จนถึง คู่ 8

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ 5

- ม ซ ล	ซ ม ซ ด	ซ ม ซ ด	ซ ด ซ ม	- ด ม ด	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ 6

ล ม ซ ม	ด ำ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ำ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ำ ม ซ ม	ล ม ซ ม	ด ำ ม ซ ม
ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ด ด ร	ซ ซ ซ ม	ล ล ล ร	ซ ซ ซ ม	ด ด ด ร	ซ ซ ซ ม

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ 7

- - - -	- - - ลด ำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร ำ	- - ลด ำ ล	- - - -	- ร ด ำ ล
- - - -	- - - ด ำ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ร ำ	- ด ำ - ล	- - - -	- ด ำ - ล

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ 8

- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ม ร ร ำ	- ซ - ร	- ซ - ล	- ร ำ - ล	- ด ำ - ร ำ
- ม ร ร	- ม ร ร	- ม ร ร	- ม ร ร	- - - ซ	- - - ล	- - - ด ำ	- - - ร ำ

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ โดยให้เสียงเรเป็นเสียงยืนเพื่อเปลี่ยนเสียง

ตัวอย่างที่ 1 โดยให้เสียงเรเป็นเสียงยืนเพื่อเปลี่ยนเสียง

ซ ซ ร ซ	ล ล ร ล	ด ด ร ด ำ	ร ำ ร ร ำ	ซ ร ซ ฟ	ม ร ด -	ล - ด ำ ม	ซ ด ำ ล ซ
- ล - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ด ำ	ด ด - ร ำ	- ม ำ - ร ำ	- ด ำ - ล	- ร ำ - ด ำ	- ล - ซ

ตัวอย่างที่ 2 โดยให้เสียงเรเป็นเสียงยืนเพื่อเปลี่ยนเสียง

ร ร ร ร	- ม - ม	ร ร ร ร	- ท - ท	ร ร ำ ม ร	ร ท ร ำ ท	ร ล ท ล	ร ซ ล ซ
- - ร ำ ร ำ	- - ม ำ ม ำ	- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ

ตัวอย่างที่ 3 โดยให้เสียงเรเป็นเสียงยืนเพื่อเปลี่ยนเสียง

ร ำ ร ำ ร ำ	- ท - ท	ล ล ล ล	- ท - ท	ร ำ ร ำ ร ำ	ร ท ร ท	ร ร ำ ร ท	ร ล ร ซ
- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ท ท	- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ

ตัวอย่างการโดดเสียงคู่ 5 โดยให้เสียงโดเป็นเสียงยืนเพื่อเปลี่ยนเสียง

- ม ซ ล	ซ ม ซ ด ำ	ซ ม ซ ด ำ	ซ ด ำ ซ ม	- ด ำ ม ด ำ	ม ล ซ ม	- ซ ด ซ	ด ม ร ด
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	ด ด - ร	ร ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

2.การล้วงหน้า ทำนองล้วงไปจบก่อนทำนองหลัก

การล้วงหน้าตัวอย่างที่ 1

ซ - ด ำ ล	ด ำ ซ ล -	ด ำ - ม ร	ม ด ร ล	ม ร ม ด	ร ล ด ำ ซ	ด ำ ม ซ ด ำ	ม ซ - - -
- ร ำ ด ำ ล	ด ำ ซ ล ด ำ	- - ม ร	ม ร ด ล	ด ำ ล ร ำ ด ำ	ร ำ ล ด ำ ซ	ด ำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การล้วงหน้าตัวอย่างที่ 2

ดำ ม ซ ดำ	ซ ดำ ม ซ	ดำ ม ซ ดำ	ม - ซ -	ด ม ร ซ	ร ม ฟ ด	ซ ด ร ม	ฟ ซ - -
- ม ซ ล	ซ ล ดำ ซ	- ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ด - -	มรด - ซ	- ด ร ม	ร ม ฟ ซ

3. การย้อยจังหวะ ทำนองย้อยไปลงหลังจังหวะ

ตัวอย่างการย้อยจังหวะ

ซ ด ซ ม	ล ซ - ดำ	ล - ดำ ซ	ดำ ล ซ ม	ฟ ด ฟ ล	ซ ฟ ม ร	ฟ ม ล ม	ล ม ฟ -
- ด ร ม	- ซ - ล	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ซ ซ ซ	- ล - ร	- ท - -	ร ม - ซ

ซ - ดำ ล	ดำ ซ ล -	ดำ - ม ร	ม ด ร ล	ม ร ม ด	ร ล ดำ ซ	ดำ ม ซ ดำ	ม ซ - - -
- ร ดำ ล	ดำ ซ ล ดำ	- - ม ร	ม ร ด ล	ดำ ล ร ดำ	ร ล ดำ ซ	ดำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ

4. การกล้ำเสียง การใช้นิ้วแตะโน้ตหนึ่งซึ่งเป็นเสียงผ่านด้วยความเร็วและใช้น้ำหนักปกติกดที่ตำแหน่งเสียงหลัก

- ดำ - -	- ดำ - ล	ดำ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- - - -	- ดำล - ซ	- ดำล - ซ	- - - -
- ดำ - -	- ดำ - ล	- ซ - ม	- ร ม ซ	- - - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- - - -

5. การย้ำเสียง การย้ำเสียงหลักในทำนองหลัก รวมถึงการเน้นการใช้คันชักในเสียงลูกตก

การย้ำเสียงตัวอย่างที่ 1

ซ ร ซ ดำ	ท ดำ ท ดำ	ซ ร ซ ดำ	ท ดำ - -	ม ม ซ ซ	ล ล ดำ -	ดำ - ซ ด	ร ม - -
- - - ล	- ดำ ดำ ดำ	- - - ร ดำ	- ดำ ดำ ดำ	- ล - ซ	ซ ซ - ดำ	ดำ ดำ - ร ดำ	ร ดำ ร - ม ดำ

การย้ำเสียงตัวอย่างที่ 2

- ม ร ร	- ซ ม ม	- ล ซ ซ	- ท ล ล	- ล ซ ซ	- ร ดำ ดำ	- ม ร ร	- ซ ม ม
- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ด ด	- - ร ร	- - ม ม

6.การรูดนิ้ว การเลื่อนตำแหน่งนิ้วเพื่อช่วงเสียงสูง

การรูดนิ้วตัวอย่างที่ 1

- - - ล	ซ ล ฟ ซ	- ฟซ - ซ	- ฟซ - ซ	- - - -	- - - ล	- ดำ - ร ดำ	- ฟ - ดำ
- - - ล	- ฟ - ซ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- ดำ - ร ดำ	- ฟ - ดำ

การรูดนิ้วตัวอย่างที่ 1

- - - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ด	- ฟ - ร	- ด - ฟ	- - ซ ล	- ด - ซ
- - - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ฟ - ด	- ฟ - ร	- ด - ฟ	- - ซ ล	- ด - ซ

7.การสะบัดคันชัก

- ด - ดดด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ร	- ด - ดดด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ
- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ร	- ด ด ด	ล ด ล ซ	ม ซ ล ด	- ล - ซ

8.การสะบัดนิ้ว

ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทร	- ล - ท
ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	ซ ร ซ ม	- - ฟมร	- ม - ซ	- - ลทร	- ล - ท

9.การพรมนิ้ว

- ล ซ ม	ซ ล ซ ด	ซ ด ซ ด	ซ ด ซ ม	ฟ ซ ด ด	ร ม ฟ ซ	ด ด ร ม	ฟ ล - ซ
- ล ซ ม	ซ ม ร ด	- ซ - ด	- ด ร ม	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

10.การเน้นคันชัก

- ซ ร ร	- ซ ม ม	- ล ซ ซ	- ด ล ล	- ด ซ ซ	- ร ด ด	- ม ร ร	- ซ ม ม
- - ร ร	- - ม ม	- - ซ ซ	- - ล ล	- - ซ ซ	- - ด ด	- - ร ร	- - ม ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การโดดเสียง พบบ่อยในการดำเนินทำนองเก็บ เนื่องจากในขณะที่เครื่องดนตรีอื่นดำเนินทำนองปกติ หรือเรียงอาจเรียงเสียงของทำนองปกติ ซออู้นั้นใช้วิธีการโดดเสียงข้ามจากเสียงไปเสียงต่ำ หรือจากเสียงต่ำไปเสียงสูง เช่น โดสูงลงมาเสียงมี ห่างกันเป็นคู่ 6 หรือ จากเสียงเรขึ้นไปเสียงเรสูง ห่างกันคู่ 8 เป็นต้น ทำให้เสียงของซออู้ในโดดเด่นหรือลอดออกมาจากวงเครื่องสายปี่ชวาได้ อีกทั้งพบการสะบัดนิ้ว การสะบัดคันชัก ซึ่งเมื่อใช้กลวิธีนี้จะสามารถทำให้ซออู้โดดเด่นได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังใช้การย้อยและการล้าหลังในการดำเนินทำนอง ทั้งในการจบก่อนทำนองหลักและจบย้อยตามหลังทำนองหลัก และสุดท้ายคือการกล้ำเสียงก็ล้วนเป็นลักษณะเฉพาะของครูจีรพล เพชรสม และเป็นคุณลักษณะที่ซออู้สามารถทำได้และสามารถสร้างความไพเราะและเพิ่มสีสันให้แก่วงได้

จากการศึกษากลวิธีการบรรเลงซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้นออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม พบกลวิธีในการบรรเลงดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นในด้านการตกแต่งทำนองและสร้างความโดดเด่น อีกทั้งพบสิ่งที่เป็นลักษณะของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาเฉพาะ

ของครูจีรพล เพชรสม คือ น้ำหนักมือในการใช้เน้นเสียง มีความหนักและเบาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อลีลาและการเคลื่อนที่ทำนองของซออู้ที่สัมพันธ์กับทำนองหลักและสามารถฉายภาพการดำเนินทำนองซออู้ในแนวทางและลีลาของครูจีรพล เพชรสม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 5
สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

งานวิจัยเรื่องการดำเนินทำนองซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินทำนองของซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาและการดำเนินทำนองของซออู้เพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา สำหรับการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาของครูจีรพล เพชรสม มีผลการวิจัยดังนี้

จากการศึกษามูลบทเกี่ยวกับการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาพบว่าวงเครื่องสายปี่ชวาหรือวงกลองแขกเครื่องใหญ่เป็นวงที่เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นการผสมกันระหว่างวงเครื่องสายไทยกับวงปี่ชวากลองแขก วงเครื่องสายปี่ชวามีเครื่องดนตรีได้แก่ ปี่ชวา กลองแขก ฉิ่ง ซอด้วง ซออู้ ขลุ่ยหลิบ ด้านรูปแบบวงสามารถแบ่งออกได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องเดี่ยว วงเครื่องสายปี่ชวาเครื่องคู่ (ซออู้ 1 คัน) และวงเครื่องปี่ชวาเครื่องคู่ (ซออู้ 2 คัน) โอกาสในการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา เนื่องจากเป็นวงที่มีความเป็นเอกลักษณ์รวมถึงเป็นวงที่ผู้บรรเลงล้วนมากความสามารถ จึงมีโอกาสได้บรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาในงานต่าง ๆ ทั้งในงานมงคลและงานอวมงคล ในส่วนของเพลงที่ใช้ในงานเพลงที่มีความหมายมงคล เพลงในงานมงคลเริ่มด้วยเพลงโหมโรงออกสรหม่า เช่น โหมโรงชมสมุทร โหมโรงราโค ตามด้วยเพลงขับกล่อมดำเนินทำนองทั่วไป เช่น เพลงตับลมพัดชายเขา เพลงเทพนิมิต เพลงเทพไสยาสน์ เป็นต้น บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีในวง ผู้นำในวงคือ ปี่ชวาเนื่องจากมีเสียงที่สูงกว่าเครื่องดนตรีอื่น ๆ ซอด้วง มีหน้าที่ดำเนินทำนองคู่ไปกับปี่ชวา เนื่องจากมีเสียงที่สูงใกล้เคียงกันเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่าง จะเข้ทำหน้าที่ดำเนินทำนองเก็บแทรกแซงเช่นเดียวกับปี่ชวาและซอด้วง ขลุ่ยหลิบดำเนินทำนองเก็บแต่เมื่ออยู่ในวงเครื่องสายปี่ชวา จะเปลี่ยนมาดำเนินทำนองเป็นเครื่องตามพร้อมไปกับซออู้ ซออู้ทำหน้าที่สร้างสีสันในวง เติมเต็มในส่วนของกลุ่มเสียงต่ำ กลองแขก ทำหน้าที่ควบคุมจังหวะหน้าทับเพื่อเพิ่มอรรถรสในการบรรเลง ฉิ่ง ทำหน้าที่ควบคุมอัตราจังหวะและควบคุมความเร็วไปกับการบรรเลง

การดำเนินทำนองของซออู้มีหน้าที่คอยเติมสีสันให้แก่วง เนื่องจากมีลักษณะเสียงที่ต่างกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ลักษณะการดำเนินทำนองให้ซออู้นั้นมีความโดดเด่นทั้งด้วยการหลบหลีกจากทำนองของเครื่องดนตรีอื่น โดยใช้การล้วงจังหวะ การย้อยจังหวะ การโดดเสียง หยอกเย้า และต้องสังเกตการบรรเลงของเครื่องดนตรีเพื่อหาช่องว่างในการสร้างสีสันซึ่งปี่ชวาและซออู้ เป็นสองเครื่องดนตรีที่สามารถหยอกล้อ ละล้าละลัง ไว้ทีท่าในการบรรเลงได้ ดังนั้นนอกจากซออู้จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับซอด้วง จะเข้ และปี่ชวา ผู้บรรเลงซออู้จำเป็นต้องฟังผู้บรรเลงในวงและสังเกตการดำเนินทำนอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เพื่อช่วยสนับสนุนและไม่กลบทำนองของเครื่องดนตรีอื่นและหาวิธีในการสร้างความโดดเด่นแต่อยู่ในความพอดี

ซออู้จะต้องพิจารณาการดำเนินทำนองในการบรรเลงของตนเอง เนื่องจากแนวการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาค่อนข้างเร็ว ผู้บรรเลงและมีความสามารถขั้นสูงที่สามารถประเมินสถานการณ์และต้องมีความรู้และใช้อย่างเหมาะสมเพื่อให้วงเกิดความสมบูรณ์ การดำเนินทำนองซออู้ในวงเครื่องสายปี่ชวาเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา พบการออกภาษาทั้งหมด 4 ภาษา ได้แก่ ลาว, ชวา, จีน และญวน กระบวนในการบรรเลงตั้งต้นเพลงเทพนิมิต สามชั้น จากนั้นออกเพลงเร็วใบ้คลั่งใช้อัตราจังหวะชั้นเดียวออกท้ายโยนเสียงโดครั้งที่ 1 เพื่อส่งร้องไปยังเพลงกราวนอก หลังจากต่อด้วยเพลงภาษาลาวออกท้ายโยนเสียงโดที่ 2 เพื่อส่งร้องไปยังเพลงกราวนอก และออกด้วยภาษาชวาและโยนเสียงโดครั้งที่ 3 ส่งร้องเพลงกราวนอก จบจากเพลงกราวนอกเข้าภาษาจีนและออกท้ายโยนที่ 4 เสียงโด เข้าภาษาญวน เมื่อถึงภาษาญวนจะไม่พบเพลงกราวนอกและโยน จะพบรูปแบบเพลงสำเนียงญวนสลับกับรัวเกริ่น โดยเริ่มจาก ภาษาญวนออกรัวเกริ่น ครั้งที่ 1 ภาษาญวนออกรัวเกริ่น ครั้งที่ 2 และกลับมาภาษาญวนครั้งที่ 3 เมื่อถึงตอนท้ายจะเปลี่ยนเป็นการใช้โยน ซึ่งเป็นโยนที่ 5 เหตุของการใช้โยนในท้ายญวนเนื่องจากเป็นภาษาสุดท้ายและเชื่อมไปสู่ลูกหมดเพื่อลงจบเป็นอันจบกระบวนเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษา ด้านการดำเนินทำนองซออู้ของครูจีรพล เพชรสม ในวงเครื่องสายปี่ชวาให้พบวิธีการดำเนินทำนองที่สามารถสร้างความโดดเด่นและสีสันให้แก่วง 10 วิธี ได้แก่ การโดดเสียง การล้วงหน้า การล้าหลัง การกล้ำเสียง การย้ำเสียง การรูดนิ้ว การสะบัดคันชัก การสะบัดนิ้ว การพรมนิ้ว และการเน้นคันชัก

กลวิธีการบรรเลงของครูจีรพล เพชรสม นับว่าเป็นเอกลักษณ์ในการบรรเลงซออู้สำหรับบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา โดยพบว่าการใช้กลวิธีทั้ง 10 กลวิธีสร้างความโดดเด่นในลักษณะของซออู้ ซึ่งในเพลงเทพนิมิต สามชั้น ออกกราวนอกภาษาของครูจีรพล เพชรสม เน้นการดำเนินทำนองที่มีลีลา ยักเยื้อง ซึ่งเป็นเสน่ห์ของซออู้

5.2 ข้อเสนอแนะ

ครูจีรพล เพชรสม ปัจจุบันดำรงตำแหน่งข้าราชการบำนาญ วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นผู้มีประสบการณ์และผลงานโดดเด่นทางการบรรเลงเครื่องสาย ทั้งซอด้วง จะเข้ ซอสามสาย และโดยเฉพาะซออู้ท่านมีความเชี่ยวชาญและมีผลงานทั้งการบรรเลงเดี่ยวและการบรรเลงรวมวง วงเครื่องสาย วงเครื่องสายปี่ชวา วงมโหรี วงเครื่องปี่พาทย์ไม้นวม ซึ่งการบรรเลงซออู้ในแต่ละวงมีความแตกต่างกันออกไป ควรแก่การรวบรวมองค์ความรู้เพื่อเป็นประโยชน์ในวิชาการทางด้านดุริยางค์ไทยสืบต่อไป

บรรณานุกรม

ขำคม พรประสิทธิ์. สัมภาษณ์ 29 พฤษภาคม 2566.

จีรพล เพชรสม. สัมภาษณ์. 20 เมษายน 2565.

_____. สัมภาษณ์. 21 เมษายน 2565.

เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ. สัมภาษณ์. 10 ตุลาคม 2565.

ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์. (2535). *สารานุกรมเพลงไทย*. โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์. สัมภาษณ์. 1 มีนาคม 2566.

มนตรี ตราโมท. (2538). *ดุริยสาส์น. หนังสือที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ นายมนตรี ตราโมท ณ เมรุหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส วันอาทิตย์ที่ 22 ตุลาคม 2538*. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สนับสนุนการพิมพ์.

บุญธรรม ตราโมท. (2481). *คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย*. กองทุนสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (ส.ย.ช.).

บุญธรรม ตราโมท. (2545). *คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย*. กรมศิลปากร.

ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน. (2559*). เครื่องสายปี่ชวา*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน. สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2565.

ประเวช กุมุท. (2543). *หนังสือพระราชทานเพลิงศพครูประเวช กุมุท ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ณ เมรุวัดเทพศิรินราวาส กรุงเทพมหานคร วันพฤหัสบดีที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2543*. บริษัท เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด.

ปี๊บ คงลายทอง. สัมภาษณ์. 4 ตุลาคม 2565.

_____. สัมภาษณ์. 26 เมษายน 2566.

พิชิต ชัยเสรี. สัมภาษณ์. 8 ตุลาคม 2565.

พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ. (2532). *นามานุกรมศิลปินเพลงไทยในรอบ 200 ปี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์*. รายงานวิจัย, ทุนเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พูนพิศ อมาตยกุล. (2529). *ดนตรีวิจักษ์*. บริษัท สยามสมัย จำกัด.

ภัทระ คมขำ. สัมภาษณ์. 5 ตุลาคม 2565.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว,พระบาทสมเด็จพระ. (2517). *บทละครเรื่อง วิวาหพระสมุท จัดการรับเสด็จวิไลยเลือกคู่ และล่ามดี*. ตีรณสาร. (ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพท่านผู้หญิงประภา-ศรีธรรมาธิเบศ).

มนตรี ตราโมท และวิเชียร กุลตัณฑ์. (2523). *ฟังและเข้าใจเพลงไทย*. เรือนแก้วการพิมพ์.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

มนตรี ตราโมท. (2505). *หนังสือเครื่องสายไทยของมนตรี ตราโมท ประชุมเพลงไทยเดิมของกรมศิลปากร อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายเปกข์ สุขวงศ์ ณ เมรุวัดธาตุทอง 30 พฤษภาคม 2505*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมสุวรรณ.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2521). *ที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 11 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 23 ธันวาคม 2521*. โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) บริษัทศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นต์ จำกัด (มหาชน).

ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะ-ดุริยางค์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. สหมิตรพริ้นติ้ง.

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). *เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยและเกณฑ์การประเมิน*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชุติกาญจน์ กลั่นฤทธิ์
วัน เดือน ปี เกิด	14 พฤศจิกายน 1997
วุฒิการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยาคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยาคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University